EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2021 10 27
COM(2021) 663 final

2021/0341 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria dėl priežiūros įgaliojimų, sankcijų, trečiųjų valstybių filialų ir aplinkosauginės, socialinės ir valdymo rizikos iš dalies keičiama Direktyva 2013/36/ES ir iš dalies keičiama Direktyva 2014/59/ES

(Tekstas svarbus EEE)

{SEC(2021) 380 final} - {SWD(2021) 320 final} - {SWD(2021) 321 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Siūlomas Direktyvos 2013/36/ES (toliau – Kapitalo reikalavimų direktyva arba KRD) pakeitimas yra teisės aktų rinkinio, kuris apima ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 (toliau – Kapitalo reikalavimų reglamentas arba KRR)[1] pakeitimus, dalis.

Reaguojant į 2008–2009 m. didžiąją finansų krizę, Sąjungoje įgyvendintos esminės bankams taikomos prudencinės sistemos reformos, siekiant padidinti jų atsparumą ir taip padėti išvengti panašios krizės pasikartojimo. Tos reformos buvo grindžiamos daugiausia tarptautiniais standartais, kuriuos 2010 m. priėmė Bazelio bankų priežiūros komitetas (BBPK)[2]. Šie standartai bendrai vadinami susitarimo „Bazelis III“ standartais, reformomis pagal susitarimą „Bazelis III“ arba sistema „Bazelis III“[3].

BBPK sukurti visuotiniai standartai tampa vis svarbesni dėl vis globalesnio ir vis daugiau tarpusavio sąsajų turinčio bankų sektoriaus. Nors dėl bankų sektoriaus globalizacijos yra susiklosčiusios palankesnės sąlygos tarptautinei prekybai ir investicijoms, dėl jos taip pat didėja finansinės rizikos sudėtingumas. Nesant vienodų visuotinių standartų, bankai galėtų nuspręsti vykdyti savo veiklą tame jurisdikciją turinčiame subjekte, kuriame galioja mažiausiai varžanti reguliavimo ir priežiūros tvarka. Tai gali lemti lenktyniavimą dėl žemesnių reguliavimo standartų, siekiant pritraukti banko paslaugas teikiančias įmones, ir kartu padidinti visuotinio finansinio nestabilumo riziką. Visuotinių standartų koordinavimas tarptautiniu lygmeniu iš esmės apriboja tokio tipo rizikingą konkurenciją ir yra itin svarbus siekiant išsaugoti finansinį stabilumą globalizuotame pasaulyje. Visuotiniai standartai taip pat palengvina tarptautiniu mastu veiklą vykdančių bankų, tarp kurių daug ES bankų, veikimą, nes tokie standartai užtikrina, kad svarbiausiuose finansų centruose visame pasaulyje būtų taikomos iš esmės panašios taisyklės.

ES yra viena iš pagrindinių tarptautinio bendradarbiavimo bankų sektoriaus reguliavimo srityje šalininkių. Pirmas pokrizinių reformų, kurios yra sistemos „Bazelis III“ dalis, rinkinys įgyvendintas dviem etapais:

- 2013 m. birželio mėn. priimtas KRR[4] ir KRD IV[5];
- 2019 m. gegužės mėn. priimtas Reglamentas (ES) 2019/876[6], dar vadinamas KRR II, ir Direktyva (ES) 2019/878, dar vadinama KRD V[7].

---

1 COM(2021) 664.

2 BBPK sudaro centrinių bankų ir bankų priežiūros institucijų iš 28 jurisdikciją turinčių subjektų visame pasaulyje atstovai. Iš ES valstybių narių, BBPK nariais yra Belgija, Ispanija, Italija, Liuksemburgas, Nyderlandai, Prancūzija ir Vokietija, taip pat Europos Centrinis Bankas. Europos Komisijos ir Europos bankininkystės institucijos atstovai dalyvauja BBPK posėdžiuose kaip stebėtojai.

3 Konsoliduota sistema „Bazelis III“ skelbiama adresu https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm.

4 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 321, 2013 6 26, p. 6).

5 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

6 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/876, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su sverto koeficientu, grynojo pastovaus finansavimo rodikliu, nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimais, sandorio šalies kredito rizika, rinkos rizika, pagrindinių

Įgyvendinant lig šiol vykdytas reformas, daugiausia buvo siekiama pagerinti reguliuojamojo kapitalo, kurį bankai turi turėti galimiems nuostoliams padengti, kokybę ir jį padidinti. Be to, tomis reformomis buvo siekiama sumažinti susidarantį bankų pernelyg didelį svertą, padidinti bankų atsparumą su trumpalaikiu likvidumu susijusiems sukrėtimams, sumažinti bankų priklausomumą nuo trumpalaikio finansavimo ir jų koncentracijos riziką, taip pat spręsti problemas, susijusias su tuo, kad kai kurios finansų įstaigos per didelės, kad joms būtų leista žlugti[8].

Įgyvendinus šias reformas, naujomis taisyklėmis sustiprinti reikalavimus atitinkančio reguliuojamojo kapitalo kriterijai, padidinti minimalaus kapitalo reikalavimai ir nustatyti nauji reikalavimai, taikomi kredito vertinimo koregavimo[9] (angl. CVA) rizikai ir pagrindinių sandorio šalių pozicijoms[10]. Be to, nustatytos kelios naujos prudencinės priemonės: minimalaus sverto koeficiento reikalavimas, trumpalaikio likvidumo rodiklis (vadinamasis padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis), ilgesnio laikotarpio pastovaus finansavimo rodiklis (vadinamasis grynasis pastovaus finansavimo rodiklis), didelių pozicijų ribos[11] ir makroprudenciniai kapitalo rezervai[12].

Sąjungoje įgyvendinus šį pirmą reformų rinkinį[13], ES bankų sektorius tapo gerokai atsparesnis ekonominiams sukrėtimams ir prasidėjus COVID-19 krizei buvo daug stabilesnis, palyginti su jo būkle didžiosios finansų krizės pradžioje.

Be to, COVID-19 krizės pradžioje priežiūros institucijos ir teisės aktų leidėjai ėmėsi laikinų paramos priemonių. Savo 2020 m. balandžio 28 d. aiškinamajame komunikate dėl apskaitos ir prudencinių taisyklių sistemų taikymo siekiant ES bankams sudaryti palankesnes skolinimo sąlygas „Parama įmonėms ir namų ūkiams COVID-19 pandemijos metu“[14], Komisija patvirtino, kad, kaip akcentavo Europos priežiūros institucijos ir tarptautinės institucijos, gali būti naudojamasi prudencinėse ir apskaitos taisyklėse numatytomis lankstumo galimybėmis. Remdamosi šia išvada, 2020 m. birželio mėn. teisėkūros institucijos priėmė tikslinius laikinuosius konkrečių prudencinės sistemos aspektų pakeitimus – vadinamąjį greito sprendimo dėl KRR dokumentų rinkinį[15]. Kartu su ryžtingomis pinigų ir fiskalinės politikos

---

sandorio šalių pozicijomis, kolektyvinio investavimo subjektų pozicijomis, didelėmis pozicijomis, ataskaitų teikimo ir informacijos atskleidimo reikalavimais, ir Reglamentas (ES) Nr. 648/2012.

7 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/878, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2013/36/ES nuostatos dėl subjektų, kuriems reikalavimai netaikomi, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, atlygio, priežiūros priemonių ir įgaliojimų bei kapitalo apsaugos priemonių.

8 Žr. https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm.

9 CVA – išvestinės finansinės priemonės kainos apskaitinis tikslinimas, kad būtų atsižvelgta į sandorio šalies kredito riziką.

10 Tai buvo vieninteliai svarbūs tos dalies standartų, kurie susiję su rizika grindžiamo kapitalo reikalavimais, pakeitimai, kurie buvo įgyvendinti pirmame reformos pagal susitarimą „Bazelis III“ etape.

11 Didelių pozicijų ribų minimalus reikalavimas jau apibrėžtas Sąjungos teisės aktuose, bet buvo naujovė Bazelio standartuose.

12 Konkrečiau, kapitalo apsaugos rezervas, anticiklinis kapitalo rezervas, sisteminės rizikos rezervas ir kapitalo rezervai pasaulinės sisteminės svarbos ir kitiems sisteminės svarbos bankams (atitinkamai pasaulinės sisteminės svarbos įstaigoms (G-SII) ir kitoms sisteminės svarbos įstaigoms (O-SII)).

13 Tos pirmo rinkinio reformos buvo įgyvendintos daugumoje jurisdikciją turinčių subjektų, kaip matyti iš 2020 m. liepos mėn. paskelbtos aštuonioliktosios Bazelio reguliavimo sistemos priėmimo pažangos ataskaitos (žr. https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm).

14 Žr. https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_en.

15 Žr. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=LT.

priemonėmis[16] tai padėjo bankams toliau skolinti namų ūkiams ir įmonėms pandemijos metu. Savo ruožtu tai padėjo sumažinti pandemijos sukeltą ekonominį sukrėtimą[17].

Nors dabar bendras vidutinis kapitalo lygis ES bankų sistemoje laikomas patenkinamu, kai kurios iš problemų, nustatytų po didžiosios finansų krizės, dar neišspręstos. EBI ir ECB atliktos analizės atskleidė, kad taikant vidaus modelius ES bankų apskaičiuoti kapitalo reikalavimai labai skiriasi ir tas skirtumas nepagrįstas pagrindinės rizikos skirtumais ir kad galiausiai tai kenkia bankų kapitalo pakankamumo rodiklių patikimumui ir palyginamumui. Be to, pagal standartizuotus metodus apskaičiuoti kapitalo reikalavimai nepakankamai jautrūs rizikai, todėl kai kurių finansinių produktų ar finansinės veiklos atveju (tad ir konkrečių verslo modelių, kurie daugiausia pagrįsti tokiais produktais ar veikla) apskaičiuojami nepakankami arba nepagrįstai dideli kapitalo reikalavimai. 2017 m. gruodžio mėn. BBPK sutarta dėl paskutinio tarptautinių standartų reformų[18], kuriomis siekiama išspręsti šias problemas, rinkinio. 2018 m. kovo mėn. Didžiojo dvidešimtuko finansų ministrai ir centrinių bankų valdytojai pritarė šioms reformoms ir dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą visapusiškai, laiku ir nuosekliai jas įgyvendinti. 2019 m. Komisija paskelbė ketinanti pateikti pasiūlymą dėl teisės akto, kuriuo numatyta įgyvendinti šias reformas ES prudencinėje sistemoje[19].

Dėl COVID-19 pandemijos šio pasiūlymo parengiamieji darbai atidėti vėlesniam laikui. Jie atidėti atsižvelgiant į 2020 m. kovo 26 d. BBPK sprendimą vieniems metams nukelti anksčiau sutartus paskutinių reformos pagal susitarimą „Bazelis III“ elementų įgyvendinimo terminus.[20]

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, šia teisėkūros iniciatyva siekiama dviejų bendrųjų tikslų: padidinti finansinį stabilumą ir padėti užtikrinti nuolatinį ekonomikos finansavimą ją gaivinant po COVID-19 krizės. Šiuos bendruosius tikslus galima suskaidyti į keturis konkretesnius tikslus:

(1) sustiprinti rizika grindžiamo kapitalo sistemą, labai nepadidinant bendrų kapitalo reikalavimų;

(2) skirti daugiau dėmesio ASV rizikai prudencinėje sistemoje;

(3) dar labiau suderinti priežiūros įgaliojimus ir priemones; ir

(4) sumažinti bankų administracines išlaidas, susijusias su informacijos viešu atskleidimu, ir gerinti galimybes susipažinti su bankų prudenciniais duomenimis.

(1) Sustiprinti rizika grindžiamo kapitalo sistemą

Laikinai įtemptos ekonominės sąlygos neturėjo jokios įtakos poreikiui įgyvendinti šią struktūrinę reformą. Užbaigti šią reformą yra būtina siekiant išspręsti dar neišspręstas problemas, siekiant toliau stiprinti ES bankų finansinį patikimumą, sudaryti jiems palankesnes sąlygas remti ekonomikos augimą ir atlaikyti galimas būsimas krizes, taip pat siekiant užtikrinti, kad būtų lengviau palyginti skirtingų bankų kapitalo lygį. Įgyvendinti paskutinius

---

16 Išsamų tokių priemonių sąrašą sudarė Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), žr. „Policy measures in response to the COVID-19 pandemic“ (Atsako į COVID-19 pandemiją politikos priemonės).

17 Savo 2020 m. liepos mėn. paskelbtame su COVID-19 susijusio pažeidžiamumo vertinime, ECB įrodė, kad didžiausiems euro zonos bankams pakaktų kapitalo atsilaikyti prieš gilų trumpalaikį ekonomikos nuosmukį ir kad bankų, kuriems nepakaktų kapitalo išteklių įvykus stipresniam ekonomikos nuosmukiui, skaičius būtų nedidelis (žr. https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2.en.pdf).

18 Žr. https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm

19 Žr. https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/lt/SPEECH_19_6269.

20 Konkrečiau, taikymo pradžios data nukelta į 2023 m. sausio 1 d., o visapusiško paskutinių reformos elementų įgyvendinimo data – į 2028 m. sausio 1 d.

susitarimo „Bazelis III“ elementus taip pat būtina siekiant suteikti įstaigoms būtiną reguliavimo tikrumą, užbaigiant dešimtmetį trunkančią prudencinės sistemos reformą.

Galiausiai, siekis užbaigti reformą atitinka ES įsipareigojimą tarptautinio bendradarbiavimo reguliavimo klausimais srityje ir konkrečius veiksmus, apie kuriuos pranešė arba kurių jau ėmėsi kai kurie iš ES partnerių, siekdami laiku ir tiksliai įgyvendinti reformą.

(2) Skirti daugiau dėmesio ASV rizikai prudencinėje sistemoje

Kita, ne mažiau svarbi priežastis, dėl kurios būtina įgyvendinti reformą, yra Komisijos šiuo metu atliekami darbai, susiję su perėjimu prie tvarios ekonomikos. Komisijos komunikate dėl Europos žaliojo kurso[21] ir Komisijos komunikate dėl ES 2030 m. klimato srities tikslo įgyvendinimo (pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinio)[22] aiškiai išdėstytas Komisijos įsipareigojimas pertvarkyti ES ekonomiką į tvarią ekonomiką, kartu įveikiant neišvengiamus klimato kaitos padarinius. Be to, Komisija paskelbė tvaraus finansavimo strategiją[23], kuri parengta remiantis ankstesnėmis iniciatyvomis ir ataskaitomis, kaip antai tvaraus augimo finansavimo veiksmų planu[24] ir Techninės ekspertų grupės tvarių finansų klausimams ataskaitomis[25], bet kuria sustiprinamos šioje srityje Komisijos dedamos pastangos suderinti jas su plataus užmojo Europos žaliojo kurso tikslais.

Siekiant pereiti prie Komisijos tvarumo tikslų įgyvendinimo, būtina skirti kaip niekad daug finansinių išteklių klimato kaitos poveikiui sušvelninti ir prisitaikyti prie jo, taip pat gamtiniam kapitalui atkurti, atsparumui didinti ir socialiniam kapitalui plėtoti. Vienų viešųjų finansų nepakaks. Būtina padidinti privačiojo sektoriaus investicijas į perėjimą prie tvarios, neutralų anglies dioksido poveikį turinčios, žiedinės ir teisingos ekonomikos, kad jos atitiktų apytikrį išteklių, kurių reikia šiems tikslams pasiekti, kiekį. Padaryti žaliąjį ir tvarų finansavimą pagrindiniu finansų sistemos elementu yra Komisijos žaliojo finansavimo strategijos tikslas. Todėl bankų vykdomas tarpininkavimas bus itin svarbus finansuojant perėjimą prie tvaresnės ekonomikos. Kartu šis perėjimas veikiausiai kels bankams tam tikrą riziką, kurią jie turės tinkamai valdyti, siekdami užtikrinti, kad finansiniam stabilumui kiltų kuo mažesnė rizika. Būtent šioje srityje yra būtinas ir itin svarbų vaidmenį gali atlikti prudencinis reguliavimas. ES strategijoje tai pripažinta ir atkreiptas dėmesys į tai, kad į ES prudencinę sistemą reikia geriau integruoti aplinkosauginę, socialinę ir valdymo (ASV) riziką. Vien šiuo metu nustatytų teisinių reikalavimų nepakanka siekiant paskatinti bankus sistemingai ir nuosekliai valdyti ASV riziką.

(3) Dar labiau suderinti priežiūros įgaliojimus ir priemones

Kita sritis, į kurią reikėtų sutelkti dėmesį, yra tinkamas prudencinių taisyklių vykdymo užtikrinimas. Priežiūros institucijos turi turėti tam būtinas priemones ir įgaliojimus (pvz., įgaliojimus išduoti bankams veiklos leidimą ir leisti vykdyti savo veiklą, įgaliojimus vertinti bankų vadovybės tinkamumą arba taikyti jiems sankcijas pažeidus taisykles). Nors ES teisės aktais užtikrinamas minimalus suderinimo lygis, valstybėse narėse taikomi labai skirtingi priežiūros priemonių rinkiniai ir procedūros. Dėl tokių skirtingų valstybių narių reguliavimo sistemos nuostatų apibrėžiant ir taikant tam tikrus įgaliojimus ir priemones, kuriais gali naudotis priežiūros institucijos, sunku užtikrinti vienodas sąlygas vidaus rinkoje ir kyla abejonių dėl patikimo ir apdairaus ES bankų valdymo bei jų priežiūros. Ši problema ypač opi

21 Žr. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640.

22 Žr. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN

23 Žr. COM(2021) 390 *final*.

24 Žr. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097.

25 Žr. https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

įgyvendinant bankų sąjungą. Dėl 21 skirtingos teisės sistemos skirtumų Bendras priežiūros mechanizmas (BPM) negali veiksmingai ir efektyviai atlikti savo priežiūros funkcijų. Be to, sprendžiant tą patį prudencinį klausimą, tarpvalstybinėms bankų grupėms tenka taikyti keletą skirtingų procedūrų, dėl to nepagrįstai išauga jų administracinės išlaidos.

(4) Sumažinti bankų administracines išlaidas, susijusias su informacijos viešu atskleidimu, ir gerinti galimybes susipažinti su bankų prudenciniais duomenimis

Šis pasiūlymas taip pat būtinas siekiant dar labiau sustiprinti rinkos drausmę. Tai yra dar viena svarbi priemonė, kad investuotojai galėtų atlikti savo funkciją stebėti bankų elgesį. Tuo tikslu jie turi turėti galimybę susipažinti su būtina informacija. Dėl dabartinių sunkumų, susijusių su galimybe susipažinti su prudencine informacija, rinkos dalyviai negali gauti jiems reikalingos informacijos apie bankų prudencinę padėtį. Dėl to galiausiai sumažėja bankų prudencinės sistemos veiksmingumas ir gali kilti abejonių dėl bankų sektoriaus atsparumo, visų pirma nepalankių sąlygų laikotarpiais. Dėl šios priežasties šiuo pasiūlymu siekiama centralizuoti prudencinės informacijos atskleidimą, siekiant padidinti galimybes susipažinti su prudenciniais duomenimis ir padidinti duomenų palyginamumą visame sektoriuje. Informacijos atskleidimo centralizavimu EBI nustatytame bendrame prieigos punkte taip pat siekiama sumažinti įstaigoms, ypač nedidelėms ir nesudėtingoms įstaigoms, tenkančią administracinę naštą.

Dar vienas kelis sektorius apimantis tikslas – sukurti patikimą ES sistemą trečiųjų valstybių grupėms, teikiančioms banko paslaugas ES, – po „Brexit'o“ įgavo naują atspalvį. Trečiųjų valstybių filialų steigimas iš esmės reglamentuojamas tik nacionalinės teisės aktais, ir tik labai nedidelė dalis su tuo susijusių nuostatų yra suderinta Kapitalo reikalavimų direktyva. Iš neseniai institucijoms EBI pateiktos ataskaitos[26] matyti, kad esami reguliavimo sistemų skirtumai, viena vertus, suteikia daug galimybių trečiųjų valstybių filialams pasinaudojant šiais skirtumais vykdyti bankų veiklą jiems palankiausiomis reguliavimo ir priežiūros sąlygomis, bet, kita vertus, dėl to užtikrinama nepakankama priežiūra ir kyla didesnė rizika ES finansiniam stabilumui.

Neretai priežiūros institucijos neturi informacijos ir įgaliojimų, kurių reikia, kad jos galėtų pakankamai sumažinti tokią riziką. Nesant bendrų prudencinių, valdymo ir išsamių priežiūrinės atskaitomybės reikalavimų, taip pat už trečiųjų valstybių grupių skirtingų subjektų ir (arba) veiklos priežiūrą atsakingoms valdžios institucijoms nepakankamai keičiantis informacija, atsiranda tam tikrų „aklųjų zonų“. ES yra vienintelis didelis jurisdikciją turintis subjektas, kurio konsoliduotos priežiūros institucija neturi visos informacijos apie trečiųjų valstybių grupių, vykdančių veiklą tiek per patronuojamąsias įmones, tiek per savo filialus, veiklą. Dėl tokių trūkumų ne tik kyla rizika ES finansiniam stabilumui ir rinkos vientisumui – jie taip pat trukdo užtikrinti vienodas sąlygas skirtingose valstybėse narėse veiklą vykdančioms trečiųjų valstybių grupėms, taip pat siekiant, kad tos sąlygos nesiskirtų nuo taikomų ES įsteigtiems bankams.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Keli pasiūlymų dėl KRD ir KRR elementai įtraukti į šiuos dokumentus atsižvelgiant į tarptautiniu lygmeniu arba EBI vykdomą veiklą, o kitos prudencinės sistemos nuostatos buvo

[26] EBA/REP/2021/20. Pagal KRD EBI turi pateikti ataskaitą dėl reglamentavimo arbitražo, kurį lemia šiuo metu trečiųjų valstybių filialams taikomos skirtingos sąlygos. Šioje ataskaitoje apžvelgiama skirtingose valstybėse trečiųjų valstybių filialams taikoma nacionalinė tvarka ir patvirtinama, kad tokiems filialams taikomos nacionalinės sąlygos ir tai, kiek jų priežiūroje dalyvauja priimančiųjų valstybių priežiūros institucijos, vis dar labai skiriasi.

pritaikytos dėl to, kad tai buvo būtina, atsižvelgiant į praktinę patirtį, įgytą į nacionalinę teisę perkeliant ir taikant KRD, be kita ko, įgyvendinant Bendrą priežiūros mechanizmą.

Šiuo pasiūlymu iš dalies keičiami šiuo metu galiojantys teisės aktai ir jie visapusiškai suderinami su šiuo metu galiojančiomis politikos nuostatomis prudencinio bankų reguliavimo ir priežiūros srityje. KRR ir KRD peržiūra siekiama baigti ES įgyvendinti reformą pagal susitarimą „Bazelis III“, nustatant priemones, kurios yra būtinos siekiant dar labiau padidinti bankų sektoriaus atsparumą.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Prieš beveik 10 metų Europos valstybių ir jų vyriausybių vadovai susitarė kurti bankų sąjungą; jau nustatyti du bankų sąjungos ramsčiai – bendra priežiūra ir pertvarkymas, kurių tvirtą pagrindą sudaro visoms ES įstaigoms bendras taisyklių sąvadas.

Šiuo pasiūlymu siekiama užtikrinti, kad visoms ES įstaigoms, nesvarbu, ar joms taikomos bankų sąjungos nuostatos, ar ne, būtų nepertraukiamai taikomas bendras taisyklių sąvadas. Bendri pirmiau aprašyti šios iniciatyvos tikslai visiškai atitinka ES pagrindinius tikslus – skatinti finansinį stabilumą, mažinti mokesčių mokėtojų paramos pertvarkant įstaigą tikimybę ir mastą ir prisidėti prie darnaus ir tvaraus ekonominės veiklos finansavimo, taip padedant užtikrinti aukštą konkurencingumo ir vartotojų apsaugos lygį.

Galiausiai, pripažinus su ASV aspektais susijusią riziką ir įtraukus ASV elementus į prudencinę sistemą, šia iniciatyva papildoma platesnė ES strategija dėl tvaresnės ir atsparesnės finansų sistemos.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Šiame pasiūlyme svarstomi veiksmai, kuriais siekiama sukurti nuostatų dėl bankų veiklos pradėjimo, vykdymo ir priežiūros Sąjungoje sistemą, siekiant užtikrinti vidaus rinkos stabilumą. Šiuo metu bankų sektorius, kuris yra viena iš pagrindinių Sąjungos finansų sistemos sudedamųjų dalių, teikia didžiausią finansavimo dalį vidaus rinkoje. Sąjunga turi aiškius įgaliojimus imtis veiksmų su vidaus rinka susijusiais klausimais, o tinkamą teisinį pagrindą sudaro atitinkami Sutarties straipsniai[27], kuriais grindžiama Sąjungos kompetencija šioje srityje.

Siūlomi pakeitimai parengti remiantis tuo pačiu teisiniu pagrindu, kaip ir iš dalies keičiami teisėkūros procedūra priimti aktai, t. y. pasiūlymas dėl reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas KRR, – SESV 114 straipsniu, o pasiūlymas dėl direktyvos, kuria iš dalies keičiama KRD, – SESV 53 straipsnio 1 dalimi.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Teisinis pagrindas patenka į vidaus rinkos sritį, kuri laikoma pasidalijamąja kompetencija, kaip apibrėžta SESV 4 straipsnyje. Dauguma svarstomų veiksmų – šiuo metu galiojančių Sąjungos teisės aktų atnaujinimai ir pakeitimai ir jie yra susiję su tomis sritimis, kuriose Sąjunga jau naudojasi savo kompetencija ir neketina atsisakyti tokios kompetencijos. Kai

[27] Atitinkami Sutarties straipsniai, kuriais Sąjungai suteikta teisė priimti reikiamas priemones, – straipsniai, susiję su įsisteigimo laisve (visų pirma SESV 53 straipsnis), laisve teikti paslaugas (SESV 59 straipsnis) ir taisyklių, susijusių su vidaus rinkos kūrimu ir veikimu, suderinimu (SESV 114 straipsnis).

kuriais veiksmais (ypač tais, kuriais keičiama KRD) siekiama nustatyti aukštesnį suderinimo lygį, kad būtų galima nuosekliai siekti toje direktyvoje apibrėžtų tikslų.

Atsižvelgiant į tai, kad tikslais, kurių siekiama siūlomomis priemonėmis, siekiama papildyti jau galiojančius ES teisės aktus, veiksmingiausia juos būtų įgyvendinti ES lygmeniu, o ne vykdant skirtingas nacionalines iniciatyvas. Nacionalinės priemonės, kuriomis siekiama, pvz., į taikytinus teisės aktus įtraukti taisykles, turinčias neatsiejamo tarptautinio masto poveikio elementų, kaip antai tokį visuotinį standartą, kaip „Bazelis III“, arba kuriomis siekiama veiksmingiau mažinti su ASV aspektais susijusią riziką, būtų ne tokios veiksmingos kaip ES taisyklės užtikrinant finansinį stabilumą. Kalbant apie priežiūros priemones, informacijos atskleidimą ir trečiųjų valstybių filialus, pažymėtina, kad šią iniciatyvą įgyvendinus tik nacionaliniu lygmeniu, gali sumažėti skaidrumas ir padidėti arbitražo sąnaudos, dėl to gali būti iškreipta konkurencija ir pakenkta kapitalo srautams. Be to, priimant nacionalines priemones, kiltų teisinių sunkumų, atsižvelgiant į tai, kad KRR jau reglamentuojami su bankų sektoriumi susiję klausimai, įskaitant rizikos koeficientus, ataskaitų teikimą ir informacijos atskleidimą, ir kiti su KRR susiję reikalavimai.

Todėl KRR ir KRD pakeitimas laikomas geriausiu variantu. Juo nustatoma tinkama taisyklių suderinimo ir nacionalinio lankstumo išsaugojimo, kai tai būtina, pusiausvyra, netrukdant taikyti bendro taisyklių sąvado. Šiais pakeitimais toliau būtų skatinamas vienodas prudencinių reikalavimų taikymas, priežiūros praktikos konvergencija ir būtų užtikrintos vienodos sąlygos visoje banko paslaugų vidaus rinkoje. Tai ypač svarbu bankų sektoriuje, kurio daugelis kredito įstaigų vykdo veiklą visoje ES vidaus rinkoje. Siekiant užtikrinti veiksmingą konsoliduotą kredito įstaigų priežiūrą svarbiausia yra visapusiškas bendradarbiavimas ir pasitikėjimas tarp Bendro priežiūros mechanizmo institucijų ir tarp kolegijose dirbančių jam nepriklausančių priežiūros ir kompetentingų institucijų. Šių tikslų nepavyktų pasiekti nacionalinėmis taisyklėmis.

- **Proporcingumo principas**

Proporcingumo principas buvo neatsiejama prie šio pasiūlymo pridedamo poveikio vertinimo dalis. Kiekvienas iš skirtingose reglamentavimo srityse siūlomų pakeitimų buvo įvertintas atsižvelgiant į proporcingumo tikslą. Be to, įvertintas keliose srityse šiuo metu galiojančių taisyklių proporcingumo nebuvimas ir išnagrinėtos konkrečios galimybės siekiant sumažinti administracinę naštą ir reikalavimų laikymosi išlaidas mažesnėms įstaigoms.

Pavyzdžiui, pakeitimams, kuriais nustatomi bankams taikytini *ex ante* pranešimo apie rizikos ribojimo atžvilgiu svarbius įvykius reikalavimai, taikomos reikšmingumo ribinės vertės, kurių nesiekiant apie tokius įvykius nereikia pranešti. Pagal naująją trečiųjų valstybių filialams taikytiną sistemą filialams, atitinkantiems mažų ir mažesnės rizikos filialų kriterijus (2 klasės trečiųjų valstybių filialams), taikomi ne tokie griežti prudenciniai ir atskaitomybės reikalavimai. Galiausiai, nauji *ex ante* kompetencijos ir tinkamumo vertinimo reikalavimai skirti taikyti tik didelėms finansų įstaigoms.

- **Priemonės pasirinkimas**

Įgyvendinti priemones siūloma atitinkamai reglamentu ir direktyva iš dalies keičiant KRR ir KRD. Siūlomose priemonėse iš tikrųjų remiamasi jau galiojančiomis tose teisinėse priemonėse įtvirtintomis nuostatomis (t. y. nuostatomis dėl rizika grindžiamo kapitalo reikalavimų apskaičiavimo, taip pat dėl įgaliojimų ir priemonių, kuriais gali naudotis priežiūros institucijos visoje Sąjungoje) arba tos nuostatos toliau plėtojamos.

Kai kurie siūlomi KRD pakeitimai, turintys įtaką sankcijų taikymo įgaliojimams, paliktų valstybėms narėms tam tikrą lankstumą užtikrinančių galimybių toliau taikyti skirtingas taisykles tų pakeitimų perkėlimo į nacionalinę teisę etape.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

• Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas

Komisija ėmėsi keleto veiksmų ir įgyvendino įvairias iniciatyvas siekdama įvertinti, ar dabartinė ES bankams taikoma prudencinė sistema ir dar neįdiegtų tarptautinių standartų įgyvendinimas pakankamai padės užtikrinti, kad ES bankų sistema būtų stabili ir atspari ekonominiams sukrėtimams ir išliktų tvariu nuolatinio ES ekonomikos finansavimo šaltiniu.

Komisija surinko suinteresuotųjų subjektų nuomones konkrečiais klausimais, susijusiais su kredito rizika, operacine rizika, rinkos rizika, CVA rizika, vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriais, taip pat su rezultatų apatine riba. Komisija ne tik įgyvendino šiuos elementus, susijusius su susitarimo „Bazelis III“ įgyvendinimu, bet ir konsultavosi tam tikrais kitais klausimais, siekdama užtikrinti suderintą ir nuoseklią priežiūros praktiką visoje Sąjungoje bei sumažinti įstaigoms tenkančią administracinę naštą.

Prieš viešas konsultacijas, vykusias nuo 2019 m. spalio mėn. iki 2020 m. sausio pradžios[28], 2018 m. pavasarį buvo surengtos pirmos tiriamosios konsultacijos[29], kuriomis siekta gauti pirmas tikslinės suinteresuotųjų subjektų grupės nuomones apie šį tarptautinį susitarimą. Į šių dvejų konsultacijų rezultatus buvo atsižvelgta rengiant su poveikio vertinimu susijusią teisėkūros iniciatyvą.

Įgyvendinant visas pirmiau minėtas iniciatyvas, surinkta aiškių įrodymų, kad reikia atnaujinti ir papildyti šiuo metu galiojančias taisykles, siekiant: i) dar labiau sumažinti bankų sektoriuje kylančią riziką ir ii) stiprinti įstaigų galimybes ekonomikai skirti pakankamą finansavimą.

Poveikio vertinimo 2 priede pateikiama konsultacijų santrauka.

• Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

Komisija naudojosi EBI, kuri parengė paskutinių reformos pagal susitarimą „Bazelis III“ elementų įgyvendinimo poveikio vertinimą[30], tiriamaisiais duomenimis. Be to, Komisijos tarnybos atsižvelgė į ECB parengtą makroekonominę analizę. Ji pateikta poveikio vertinime ir ja atnaujinta 2019 m. gruodžio mėn. paskelbta ankstesnė makroekonominė analizė.

---

28 Žr. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-/public-consultation_lt.

29 Žr. https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_en

30 2020 m. gruodžio mėn. paskelbtoje ataskaitoje EBI pateikė informaciją apie poveikį tai pačiai 99 bankų imčiai, bet remdamasi 2018 m. II ketvirčio duomenimis, kurie buvo naudojami rengiant ankstesnį poveikio vertinimą. Nuo 2018 m. II ketvirčio iki 2019 m. IV ketvirčio bendras minimalaus kapitalo reikalavimų padidėjimas sumažėjo daugiau kaip 5 procentiniais punktais (t. y. nuo +24,1 proc. iki +18,5 proc.), visų šių bankų kapitalo trūkumas sumažėjo daugiau kaip perpus (nuo 109,5 mlrd. EUR iki 52,2 mlrd. EUR).

- **Poveikio vertinimas**[31]

Be atskaitos scenarijaus, kurio atveju Sąjungos lygmeniu nebūtų imamasi jokių veiksmų, poveikio vertinime taip pat aptartos įvairios politikos galimybės, susijusios su keturiais pagrindiniais politikos aspektais. Kaip rodo atliekant poveikio vertinimą parengta imitavimo analizė ir makroekonominis modeliavimas, įgyvendinus tinkamiausias galimybes ir atsižvelgiant į visas pasiūlyme numatytas priemones, po numatomo pereinamojo laikotarpio ES bankų minimalaus kapitalo reikalavimų padidėjimo svertinis vidurkis ilguoju laikotarpiu (iki 2030 m.) turėtų siekti nuo +6,4 proc. iki +8,4 proc. Vidutinės trukmės laikotarpiu (2025 m.) šis padidėjimas turėtų siekti nuo +0,7 proc. iki +2,7 proc.

Remiantis EBI pateiktais įverčiais, dėl tokio poveikio keliems dideliems ES bankams (10 iš 99 bankų, įtrauktų į tyrimo imtį) gali tekti bendrai padidinti papildomo kapitalo sumas (visiems 10 bankų kartu – mažiau nei 27 mlrd. EUR), kad atitiktų naujus minimalaus kapitalo reikalavimus pagal tinkamiausią galimybę. Vertinant šią sumą iš platesnės perspektyvos, 2019 m. pabaigoje minėtų 99 į tyrimo imtį įtrauktų bankų (jų turtas sudaro 75 proc. viso ES bankų turto) bendra reguliuojamojo kapitalo suma buvo 1 414 mlrd. EUR, o bendras pelnas 2019 m. siekė 99,8 mlrd. EUR.

Nors įgyvendindami taisyklių pakeitimus bankai patirtų tam tikrų vienkartinių administracinių ir veiklos išlaidų, dėl supaprastinimų, kuriuos lemtų kelios iš tinkamiausių politikos galimybių (pvz., vidaus modelių taikymo atsisakymas), palyginti su dabartine situacija, turėtų sumažėti pasikartojančios išlaidos.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Šia iniciatyva siekiama baigti ES įgyvendinti bankams taikytinus tarptautinius prudencinius standartus, dėl kurių 2017–2020 m. susitarta BBPK. Šiuo žingsniu būtų baigta ES įgyvendinti reformą pagal susitarimą „Bazelis III“, kurią Bazelio komitetas pradėjo įgyvendinti po didžiosios finansų krizės. Pati reforma – prieš didžiąją finansų krizę ir jos laikotarpiu taikytos prudencinės sistemos, būtent susitarimo „Bazelis II“ (Europos Sąjungoje ši sistema buvo įgyvendinta Direktyva 2006/48/EB, t. y. pradine KRD), išsami peržiūra. Įgyvendindama savo veiksmus, Komisija rėmėsi BBPK atliktos išsamios prudencinės sistemos peržiūros rezultatais, taip pat EBI, ECB ir kitų suinteresuotųjų subjektų pateikta informacija. Kol ES neįgyvendintos paskutinės reformos pagal susitarimą „Bazelis III“, dar neatlikta nei tinkamumo patikra, nei REFIT procedūra.

- **Pagrindinės teisės**

ES yra įsipareigojusi laikytis aukštų pagrindinių teisių apsaugos standartų ir yra įvairių konvencijų dėl žmogaus teisių signatarė. Atsižvelgiant į tai, pasiūlymas neturėtų turėti tiesioginio poveikio šioms teisėms, nurodytoms pagrindinėse JT konvencijose dėl žmogaus teisių, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, kuri yra neatsiejama ES sutarčių dalis, ir Europos žmogaus teisių konvencijoje (EŽTK).

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis pasiūlymas neturi poveikio Sąjungos biudžetui.

---

[31] SWD(2021) 321 (RIA). Į poveikio vertinimą nebuvo įtrauktas pasiūlymo dėl trečiųjų valstybių filialų vertinimas, nes EBI ataskaita, kuria remiantis parengta ši analizė, buvo paskelbta 2021 m. birželio 23 d. EBI ataskaita pagrįstas šio pasiūlymo poveikio vertinimas įtrauktas į šio aiškinamojo memorandumo skirsnį dėl trečiųjų valstybių filialų.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėsena, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Manoma, kad siūlomi pakeitimai pradės įsigalioti ne anksčiau kaip 2023 m. Šie pakeitimai yra glaudžiai susiję su kitomis KRR ir KRD nuostatomis, kurios jau įsigaliojo ir yra stebimos nuo 2014 m., taip pat su nuostatomis, susijusiomis su priemonėmis, nustatytomis priimant rizikos mažinimo priemonių rinkinį, kurios stebimos nuo 2019 m.

BBPK ir EBI toliau rinks duomenis, būtinus pagrindinių parametrų (kapitalo pakankamumo rodiklių, sverto koeficientų, likvidumo priemonių) stebėsenai. Tai suteiks galimybę ateityje įvertinti naujų politikos priemonių poveikį. Be to, stebėti naujų siūlomų priemonių poveikį atitinkamoms įstaigoms ir įvertinti lankstumo ir proporcingumo, numatyto atsižvelgiant į mažesnių įstaigų specifiką, tinkamumą padės nuolat vykdomas priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesas (angl. SREP) ir testavimai nepalankiausiomis sąlygomis. Be to, EBI kartu su BPM ir nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis kuria integruotą informacijos teikimo priemonę (angl. *European Centralised Infrastructure for Supervisory Data*, EUCLID), kuri, manoma, bus naudinga priemonė reformų poveikiui stebėti ir vertinti. Galiausiai, Komisija toliau dalyvaus BBPK darbo grupių ir ECB ir EBI įsteigtos bendros darbo grupės, kurios savo ruožtu stebi įstaigų nuosavų lėšų ir pinigų srauto pozicijų dinamiką pasaulyje ir ES, veikloje.

- **Aiškinamieji dokumentai (direktyvoms)**

Laikoma, kad aiškinamieji dokumentai nebūtini.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Kompetentingų institucijų nepriklausomumas

Iš pastaruoju laikotarpiu įvykusių pokyčių matyti, kad reikia aiškesnių ir praktiškesnių nuostatų dėl kompetentingų institucijų nepriklausomumo principo. Dėl šios priežasties iš dalies keičiamas 4 straipsnis, siekiant paaiškinti, kaip valstybės narės turi užtikrinti, kad būtų išsaugotas kompetentingų institucijų, įskaitant jų darbuotojus ir valdymo organus, nepriklausomumas. Nustatomi minimalieji reikalavimai, kad kompetentingoms institucijoms, jų darbuotojams ir valdymo organams atliekant savo priežiūros funkcijas, būtų išvengta interesų konfliktų, o EBI suteikiami įgaliojimai parengti gaires šiuo klausimu, atsižvelgiant į tarptautinę geriausią patirtį.

Priežiūros įgaliojimai

Kad bankų sąjunga būtų veiksminga, ji grindžiama priežiūros praktikos konvergencija ir, galiausiai, pakankamu įvairių nacionalinių taisyklių, kuriomis reglamentuojami priežiūros veiksmai, suderinimu. Šiuo atžvilgiu manoma, kad tam tikri skirtumai tarp valstybių narių labai kenkia tinkamam bankų sąjungos veikimui. Visų pirma, tai pasakytina apie priežiūros įgaliojimus. Nors KRD nurodyti minimalūs priežiūros įgaliojimai, kuriuos turi turėti kompetentingos institucijos visoje Sąjungoje, daugelyje valstybių narių kai kurie iš tų įgaliojimų jau nustatyti, o kitose – ne. Tokios aplinkybės lemia nevienodas sąlygas ir gali paskatinti reglamentavimo arbitražą. Be to, dėl šių priežasčių kai kurios kompetentingos institucijos negali kištis į tam tikrus prižiūrimo subjekto vykdomus sandorius, dėl kurių gali kilti didelių prudencinių ir (arba) pinigų plovimo ir (arba) terorizmo finansavimo problemų.

Siekiant ištaisyti šią padėtį, Komisijos pasiūlymu išplečiamas priežiūros įgaliojimų, kurie Kapitalo reikalavimų direktyva suteikiami kompetentingoms institucijoms, sąrašas, į jį įtraukiant tokius sandorius, kaip kredito įstaigos vykdomas finansų arba ne finansų subjekto reikšmingo akcijų paketo įsigijimas (naujas 3 skyrius dabartinėje III antraštinėje dalyje), reikšmingas turto arba įsipareigojimų perdavimas (naujas 4 skyrius) ir bendrovių susijungimas ar skaidymas (naujas 5 skyrius). Šie priežiūros įgaliojimai užtikrins, kad kompetentingoms institucijoms būtų iš anksto pranešama apie sandorius (27a, 27f ir 27j straipsniai), kad jos turėtų visą reikiamą informaciją šių sandorių prudenciniam vertinimui atlikti ir galiausiai galėtų pareikšti prieštaravimą sandoriams, kurie kenkia juos vykdančių prižiūrimų subjektų prudenciniam profiliui, užbaigimo (27b, 27g ir 27k straipsniai).

Šie nauji priežiūros įgaliojimai nustatomi tam, kad jie išliktų proporcingi, o tiksliau – kad prižiūrimiems subjektams ir kompetentingoms institucijoms nebūtų užkrauta nereikalinga papildoma administracinė našta. Visų pirma, įgaliojimai, susiję su kredito įstaigų vykdomu kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimu ir turto ir įsipareigojimų perdavimu, taikomi tik reikšmingais laikomų sandorių atveju. Numatomas tylaus pritarimo mechanizmas, panašus į tą, kuris taikomas įsigyjant reikšmingą akcijų paketą kredito įstaigose, siekiant suteikti teisinio tikrumo prižiūrimiems subjektams ir kad kompetentingos institucijos neprivalėtų taikyti standartinės sprendimų priėmimo procedūros, kai tokie sprendimai nėra būtini. Išankstinis kompetentingų institucijų patvirtinimas visais atvejais būtinas tik vykdant bendrovių susijungimą ir skaidymą (nebent šis sandoris atliekamas grupės viduje), jeigu dėl to nesusiklosto situacija, kai po bendrovių susijungimo arba skaidymo atsiradusiam naujam subjektui reikia prašyti veiklos leidimo kaip kredito įstaigai arba patvirtinimo – kaip finansų kontroliuojančiajai bendrovei.

Be to, siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai suderinami įvairūs vertinimai (atliekant tokius vertinimus, gali dalyvauti ne viena kompetentinga institucija), kuriuos gali tekti atlikti dėl vieno sandorio, juos atliekančios kompetentingos institucijos turėtų glaudžiai bendradarbiauti

ir jų bendradarbiavimas turėtų būti įtvirtintas reikalavimais pranešti kitoms kompetentingoms institucijoms ir vienoms su kitomis dalytis atitinkama informacija (27c, 27h ir 27k straipsniai). Siekiant palengvinti šį bendradarbiavimą, taip pat užtikrinti tinkamą pranešimo ir vertinimo procesų supaprastinimą ir kad būtų išvengta pernelyg didelės administracinės naštos tiek prižiūrimiems subjektams, tiek kompetentingoms institucijoms, KRD numatytą šių naujų priežiūros įgaliojimų teisinę sistemą siūloma papildyti tam tikru skaičiumi EBI įgaliojimų. Šie įgaliojimai susiję su tokiais klausimais kaip informacija, kuri turi būti siunčiama kompetentingoms institucijoms, taip pat su vertinimo procesu, išsamesne informacija apie atitinkamus vertinimo kriterijus arba įvairių kompetentingų institucijų, kurios gali dalyvauti atitinkamuose procesuose, bendradarbiavimu.

Šie pakeitimai specialiai aptarti Bankininkystės, mokėjimų ir draudimo ekspertų grupėje.

Kompetencijos ir tinkamumo vertinimo sistema

Kompetencijos ir tinkamumo vertinimo sistema yra viena iš mažiausiai suderintų ES bankų priežiūros teisės sričių, todėl KRD pakeitimai laikomi būtinais siekiant užtikrinti nuoseklesnę, efektyvesnę ir veiksmingesnę valdymo organo narių ir pagrindines užduotis atliekančių asmenų priežiūrą. Nepaisant reguliavimo ir priežiūros institucijų[32] pastangų užtikrinti tolesnę priežiūros konvergenciją, siekiant gerinti jų vykdomą priežiūrą, būtina atlikti tam tikrus teisės aktų pakeitimus. Šiuo metu valdybos nariams taikoma sistema, grindžiama nacionalinės teisės aktais, kuriais įgyvendinama KRD, iš esmės yra pagrįsta tam tikrais principais, todėl joje nenustatyta, kaip ir kada priežiūros institucijos turėtų atlikti kompetencijos ir tinkamumo vertinimus. Kalbant apie pagrindines užduotis atliekančius asmenis, pažymėtina, kad KRD neapibrėžta pagrindines užduotis atliekančių asmenų sąvoka ir nenustatyta kompetencijos ir tinkamumo vertinimo sistema, taigi kai kurioms priežiūros institucijoms nepavyksta tiksliai nustatyti tokių asmenų, todėl jos neatlieka jų tinkamumo eiti savo pareigas vertinimo, o kitos – atlieka tokį vertinimą, bet skirtingais būdais. Tokios nevienodos reguliavimo nuostatos yra opi problema, ypač įgyvendinant bankų sąjungą. Todėl, be 91 straipsnyje nustatytų kompetencijos ir tinkamumo kriterijų, į šią direktyvą įtraukiami 91a ir 91b straipsniai, siekiant paaiškinti bankų ir kompetentingų institucijų vaidmenį tikrinant, ar valdybos nariai laikosi atitinkamų reikalavimų, ir, be kita ko, apibrėžiamas tokio vertinimo laikas. 91c ir 91d straipsniai pridedami siekiant nustatyti minimaliuosius reikalavimus pagrindines užduotis atliekantiems asmenims.

Siekiant užtikrinti finansinį stabilumą prireikus skubiai nušalinti arba kitais pakeisti valdymo organo ar vyresniosios vadovybės narius, kai kompetentingos ir pertvarkymo institucijos taiko ankstyvosios intervencijos priemones arba įgyvendina pertvarkymo veiksmus, kompetencijos ir tinkamumo vertinimas turėtų būti atliekamas po to, kai tie asmenys pradeda eiti savo pareigas.

Įstaigos pripažinimo žlungančia arba galinčia žlugti ir veiklos leidimo panaikinimo sąveikos paaiškinimas

18 straipsnis iš dalies keičiamas siekiant paaiškinti, kad kai kompetentinga institucija arba pertvarkymo institucija pripažįsta kredito įstaigą žlungančia arba galinčia žlugti, kompetentinga institucija yra įgaliota panaikinti banko veiklos leidimą.

---

[32] Žr. https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/joint-esma-and-eba-guidelines-on the-assessment-of-the-suitability-of-members-of-the-management-body.
Žr. https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.fap_guide_201705_rev_201805.lt.pdf.

Iš kai kurių pastarojo laikotarpio atvejų matyti, kad prudencinė ir pertvarkymo sistemos yra nepakankamai suderintos. Pavyzdžiui, pagal Sąjungos bankų pertvarkymo sistemą ne tik faktinis nemokumas ar faktinis nelikvidumas, bet ir galimas nemokumas ir galimas nelikvidumas yra pagrindas nustatyti, kad kredito įstaiga žlunga arba gali žlugti. Tačiau pagal nacionalinius nemokumo įstatymus paprastai reikalaujama, kad prieš pradedant nemokumo bylą atsirastų faktinis nemokumas ir (arba) faktinis nelikvidumas. Kai kurių nemokumo srities nacionalinės teisės aktų sistemos elementų neįmanoma pakeisti KRD pakeitimais. Tačiau 18 straipsnio g punkte siūloma paaiškinti, kad tuo atveju, jei kredito įstaiga žlunga arba gali žlugti ir tuo pat metu ji neatitinka kitų pertvarkymo pradžios sąlygų (yra viešasis interesas, nėra rinkos poreikiais grindžiamos alternatyvos krizei įveikti), ji turėtų nutraukti banko veiklą ir turėtų būti likviduota pagal nacionalinės teisės aktus.

Aplinkosauginė, socialinė ir valdymo (ASV) rizika

KRD ir KRR įtvirtinamos naujos nuostatos ir koreguojami keli straipsniai, kad būtų atsižvelgta į reikšmingą riziką, kuri kils kredito įstaigoms dėl klimato kaitos ir esminės ekonominės transformacijos, kuri yra būtina siekiant suvaldyti šią ir kitą ASV riziką. 133 straipsnio nuostatos dėl sisteminės rizikos rezervo (SRR) sistemos jau gali būti taikomos mažinant įvairių rūšių sisteminę riziką, kuri gali apimti ir su klimato kaita susijusią riziką. Atitinkamos kompetentingos institucijos arba, jei taikytina, paskirtos institucijos gali reikalauti, kad kredito įstaigos išlaikytų sisteminės rizikos rezervą, kad apsisaugotų nuo rizikos, kuri gali turėti rimtų neigiamų pasekmių valstybių narių finansų sistemai ir realiajai ekonomikai, jei sisteminės rizikos rezervo normos nustatymas laikomas veiksminga ir proporcinga priemone rizikai sumažinti. Pagal 133 straipsnio 5 dalį priemonės, kurių atitinkamos kompetentingos arba paskirtos institucijos imasi pagal 133 straipsnį, gali būti taikomos tam tikroms pozicijų grupėms ar pogrupiams, pavyzdžiui, toms pozicijoms, kurioms kyla fizinė ir pertvarkos rizika, susijusi su klimato kaita. Makroprudencinės sistemos tinkamumas mažinant tokią riziką bus išsamiai ir struktūriškai įvertintas 2022 m. atliekant makroprudencinės sistemos peržiūrą.

Iš dalies keičiami KRD 73 ir 74 straipsniai, kad būtų nustatytas reikalavimas įtraukti trumpalaikes, vidutinio laikotarpio ir ilgalaikes ASV rizikos perspektyvas į kredito įstaigų vidaus kapitalo poreikių vertinimo ir tinkamo vidaus valdymo strategijas ir procesus.

Taip pat į 76 straipsnį įtraukiama informacija apie esamą ir prognozuojamą ASV rizikos poveikį ir reikalavimas, kad valdymo organai parengtų konkrečius planus šiai rizikai mažinti.

KRD 87a straipsniu į prudencinę sistemą įtraukiamas tvarumo aspektas, siekiant užtikrinti veiksmingesnį ASV rizikos valdymą ir paskatinti efektyviau paskirstyti bankų teikiamą finansavimą tvariems projektams, taip padedant pereiti prie tvaresnės ekonomikos. 87a straipsnis taip pat suteikia galimybę kompetentingoms institucijoms peržiūrėti, kaip bankai atsižvelgia į atitinkamus Sąjungos politikos tikslus arba platesnes pertvarkos tendencijas, susijusias su ASV veiksniais, ir kaip bankai valdo ASV riziką trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu, kad būtų galima geriau suprasti šią riziką ir kad kompetentingos institucijos galėtų spręsti susirūpinimą keliančius finansinio stabilumo klausimus, kurių gali kilti, jei kredito įstaigos ir toliau neteisingai vertintų ASV riziką. Siekiant užtikrinti ASV rizikos vertinimų nuoseklumą, 87a straipsniu EBI suteikiami įgaliojimai išsamiau apibrėžti ASV rizikos vertinimo kriterijus, įskaitant tai, kaip ją reikėtų nustatyti, vertinti, valdyti ir stebėti, taip pat kaip kredito įstaigos turėtų parengti konkrečius planus dėl atsparumo ASV rizikai ir jos ilgalaikio neigiamo poveikio vertinimo ir vidaus testavimo nepalankiausiomis sąlygomis.

Kalbant apie priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą (SREP), pažymėtina, kad 98 straipsniu EBI suteikiami įgaliojimai parengti gaires dėl vienodo ASV rizikos įtraukimo į SREP.

Atsižvelgiant į perspektyvinio testavimo nepalankiausiomis sąlygomis svarbą siekiant įvertinti su aplinka susijusią ir kitų rūšių ASV riziką, kai atliekamas tikrinimas ir vertinimas (SREP) pagal 97 straipsnį, iš dalies keičiamas 100 straipsnis, kad EBI kartu su kitomis Europos priežiūros institucijomis galėtų sukurti nuoseklius šios rizikos testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metodikų standartus, pirmenybę teikdamos su aplinka susijusiai rizikai, atsižvelgiant į ASV rizikos duomenų ir metodikų raidą, kad būtų apimami kiti veiksniai.

Siekiant palengvinti kredito įstaigų pozicijų, valdymo ir ASV rizikos valdymo SREP, 98 straipsnis iš dalies keičiamas nustatant reikalavimą, kad kompetentingos institucijos, atlikdamos savo tikrinimą ir vertinimą, įvertintų įstaigų pozicijų, taip pat šios rizikos valdymo priemonių, strategijų, procesų ir mechanizmų tinkamumą.

Kad kompetentingoms institucijoms būtų lengviau vertinti ASV riziką, turinčią įtakos banko prudencinei padėčiai trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu, ir kad būtų atsižvelgiama į šių kategorijų rizikos ypatumus, 104 straipsnis papildomus konkrečiu priežiūros įgaliojimu, susijusiu su ASV rizika.

Trečiųjų valstybių įmonių ES tiesiogiai teikiamos banko paslaugos

Kredito įstaigoms taikomas prudencinis reguliavimas ir priežiūra siekiant kuo labiau sumažinti jų žlugimo riziką, o įstaigai žlugus – suvaldyti šį procesą, kad jis chaotiškai neišplistų į kitas kredito įstaigas ir rinkos dalyvius ir nesukeltų finansų sistemos griūties (neigiamo poveikio plitimo rizika). Tad vienas iš pagrindinių prudencinio reguliavimo ir priežiūros tikslų yra apsaugoti Sąjungos ir jos valstybių narių finansinį stabilumą.

Atsižvelgiant į šį tikslą, itin svarbu neleisti, kad tam tikros rinkų sritys ar segmentai neatsidurtų už prudencinio reguliavimo ir priežiūros sistemos taikymo srities ar apimties ribų, nes pagal šį scenarijų tuose segmentuose gali nekontroliuojamai kauptis rizika ir ji gali išplisti į kitas finansų sistemos dalis, padarydama labai daug žalos. Tai ypač svarbu tose finansų rinkų dalyse, kuriose aktyviai dalyvauja kredito įstaigos.

2008–2009 m. finansų krizė yra paskutinis istorinis precedentas, parodantis, kaip nedideli rinkos segmentai gali tapti svarbių grėsmių Sąjungos ir jos valstybių narių finansiniam stabilumui šaltiniu, jeigu jiems netaikomas prudencinis reguliavimas ir priežiūra.

Dėl šios priežasties, norint teikti banko paslaugas Sąjungoje, būtina fiziškai būti valstybėje narėje, įsteigus filialą arba juridinį asmenį, nes tik taip fiziškai esančioms kredito įstaigoms Sąjungoje galima taikyti veiksmingą prudencinį reguliavimą ir priežiūrą. *A sensu contrario,* banko paslaugas teikiant Sąjungoje, kai valstybėje narėje filialas ar juridinis asmuo neįsteigiamas, padedama formuotis tokiems į Sąjungos prudencinio reguliavimo ir priežiūros taikymo sritį ir apimtį nepatenkantiems segmentams, kuriuose nekontroliuojamai gali kauptis rizika, kuri galiausiai gali sukelti grėsmę Sąjungos ar jos valstybių narių finansiniam stabilumui.

Taigi įmonės trečiosiose valstybėse turi įsteigti filialą valstybėje narėje ir tam filialui gauti veiklos leidimą pagal KRD VI antraštinę dalį, kad joms būtų leista pradėti vykdyti banko veiklą toje valstybėje narėje. Siekiant aiškiai nustatyti šį reikalavimą, į KRD įterpiamas 21c straipsnis.

Tačiau šio reikalavimo nebūtina taikyti tais atvejais, kai tokios trečiųjų valstybių įmonės teikia banko paslaugas klientams ir analogiškoms įstaigoms valstybėje narėje tų klientų ir

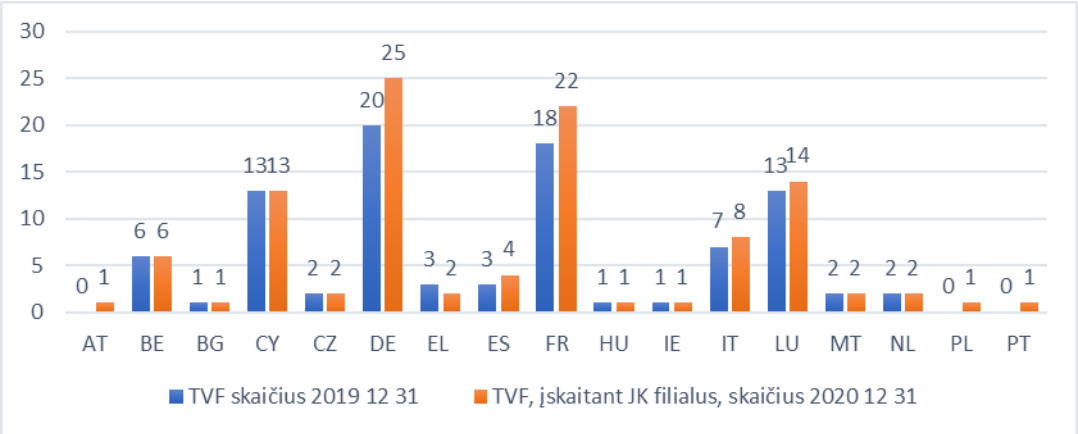
analogiškų įstaigų prašymu, nes tokiais atvejais į įmonę trečiojoje valstybėje prašydamas suteikti paslaugą kreipiasi atitinkamas klientas arba analogiška įstaiga.

Trečiųjų valstybių filialai

Trečiųjų valstybių filialų ES apžvalga[33]

2020 m. gruodžio 31 d. ES, 17-oje valstybių narių, veikė 106 trečiųjų valstybių filialai. Bendra jų turimo viso turto suma tą dieną siekė šiek tiek daugiau nei 510 mlrd. EUR, iš kurių 86 proc. buvo sutelkta vos keturiose valstybėse narėse (Belgijoje, Liuksemburge, Prancūzijoje ir Vokietijoje).

Panašu, kad siekiant patekti į valstybių narių bankų rinkas vis dažniau naudojamasi trečiųjų valstybių filialais, kadangi 2019–2020 m. bendras trečiųjų valstybių filialų (TVF) skaičius padidėjo 14, o jų turimo turto suma išaugo 120,5 mlrd. EUR.

Šaltinis: EBI ataskaita dėl trečiųjų valstybių filialų.

Nors daugumos (70 iš 106) trečiųjų valstybių filialų turimo turto vertė buvo mažesnė nei 3 mlrd. EUR, dviejų filialų turto vertė atskirai viršijo 30 mlrd. EUR, o dar 14 filialų turimo turto vertė svyravo nuo 10 mlrd. EUR iki 30 mlrd. EUR (palyginti su šešiais tokios vertės turtą turėjusiais trečiųjų valstybių filialais tą pačią praėjusių metų dieną).

2020 m. gruodžio 31 d. savo filialus ES buvo įsteigusios įmonės iš 23 trečiųjų valstybių; daugiausia trečiųjų valstybių filialų ES buvo įsteigusios Kinijos (18), Jungtinės Karalystės (15), Irano (10), JAV (9) ir Libano (9) įmonės. Kelios (23) trečiųjų valstybių grupės turi savo filialus daugiau kaip vienoje valstybėje narėje. Be to, kai kurios iš tų trečiųjų valstybių grupių taip pat turi vieną arba kelias patronuojamąsias įmones ES. Pavyzdžiui, 14 trečiųjų valstybių grupių turi ir filialą, ir patronuojamąją įmonę toje pačioje valstybėje narėje. Iš jų, 9 trečiųjų valstybių grupės turi vieną patronuojamąją grupę ir du ar daugiau filialų ES. Dvi trečiųjų valstybių grupės turi dvigubą atstovybę, t. y. filialą ir patronuojamąją įmonę, daugiau kaip vienoje valstybėje narėje. 15 didžiausių ES veikiančių trečiųjų valstybių grupių daugiau kaip tris ketvirtadalius savo turto ES valdo per trečiųjų valstybių filialus. Kalbant apie trečiųjų valstybių filialų buvimo ES poveikį, pažymėtina, kad jį galima įvertinti pagal šiuos du parametrus:

(a) bendros trečiųjų valstybių filialų viso turto sumos valstybėje narėje 2019 m. gruodžio 31 d. ir nacionalinės bankų sistemos dydžio santykį[34]. Šis santykis yra mažesnis nei

[33] Šis skirsnis parengtas remiantis 2021 m. birželio 23 d. EBI ataskaita dėl naujų trečiųjų valstybių filialų traktavimo pagal valstybių narių nacionalinę teisę (Report on third country branches.docx (europa.eu)).

[34] Šis parametras nustatomas naudojant duomenų rinkinio CBD2 duomenis, kurie parengti remiantis ECB paskelbtais 2019 m. gruodžio mėn. duomenimis apie vidaus bankų grupes ir savarankiškus bankus, užsienio (ES ir ne ES) kontroliuojamas patronuojamąsias įmones ir užsienio (ES ir ne ES) kontroliuojamus filialus.

1 proc. 7 valstybėse narėse, svyruoja nuo 1 proc. iki 10 proc. 6 valstybėse narėse ir didėja iki daugiau nei 25 proc. vienoje valstybėje narėje.

(b) bendros trečiųjų valstybių filialų viso turto sumos valstybėje narėje 2019 m. gruodžio 31 d. ir nacionalinio BVP santykį. Šis santykis yra mažesnis nei 1 proc. 7 valstybėse narėse, svyruoja nuo 1 proc. iki 10 proc. 6 valstybėse narėse ir didėja iki daugiau nei 25 proc. vienoje valstybėje narėje.

Kalbant apie verslo modelius ir remiantis turima informacija, 50 trečiųjų valstybių filialų veikia kaip universalūs bankai, o 48 – tik kaip didmeniniai bankai. Tik keturi trečiųjų valstybių filialai veikia kaip mažmeniniai bankai.

Dabartiniai iššūkiai

Kaip matyti iš ankstesnio skirsnio, trečiųjų valstybių filialai jau užima labai didelę Europos Sąjungos rinkos dalį. Neretai trečiųjų valstybių filialų bendrai turimas turtas yra labai didelis, palyginti su jų įsisteigimo valstybės narės BVP ir tos pačios valstybės narės bankų sektoriaus dydžiu. Kai kurių atskirų trečiųjų valstybių filialų turto dydis viršija ribą, kurią pasiekus tokius filialus būtų galima laikyti svarbiomis įstaigomis, kurias tiesiogiai prižiūri Europos Centrinis Bankas (ECB) įgyvendindamas bendrą priežiūros mechanizmą (BPM). Tačiau trečiųjų valstybių filialai nepatenka į BPM taikymo sritį ir jiems netaikomi KRD nustatyti priežiūros reikalavimai, nes jie nėra kredito įstaigos, kurioms išduotas veiklos leidimas pagal tos direktyvos III antraštinės dalies 1 skyrių.

Vis dėlto steigiant trečiųjų valstybių filialus, per kuriuos numatoma teikti banko paslaugas[35] ES, iš esmės taikomi nacionalinės teisės aktai, nes pastaruoju metu – priimant KRD V – buvo suderintos tik tokiems filialams taikytinos bendro pobūdžio pareigos teikti informaciją. Tai lemia valstybių narių reguliavimo sistemų skirtumus, dėl kurių kiekvienoje valstybėje narėje trečiųjų valstybių filialams nustatomi skirtingi reikalavimai, o kompetentingoms institucijoms kyla didelių sunkumų siekiant tinkamai stebėti dėl jų ES vykdomos veiklos kylančią riziką. Pavyzdžiui:

(a) kadangi nėra jokios bendros trečiųjų valstybių filialams taikytinos prudencinės arba valdymo reguliavimo sistemos, tam tikrose valstybėse narėse kai kuriems iš tokių filialų taikomi reikalavimai labai riboti;

(b) šiuo metu visoje ES priežiūros tikslais taikomi bendradarbiavimo mechanizmai neapima trečiųjų valstybių filialų, dėl to atsiranda tam tikrų „aklųjų zonų“, nes trečiųjų valstybių filialai kelia riziką, kuri gali nevaržomai išplisti į kitus grupės subjektus arba rinką. Pavyzdžiui, kadangi nereikalaujama, kad kompetentingos institucijos keistųsi išsamia informacija apie trečiųjų valstybių filialus, institucijos, prižiūrinčios trečiosios valstybės grupę vienoje valstybėje narėje, neturi pakankamai informacijos apie tos pačios grupės trečiųjų valstybių filialus kitoje valstybėje narėje, be to, joms trūksta tinkamų priemonių, kuriomis būtų galima suvaldyti tokio galimo išplitimo riziką;

(c) kai kurios trečiųjų valstybių grupės savo veiklą ES vykdo naudodamosi sudėtingomis juridinėmis struktūromis, sudarytomis iš kelių skirtingų patronuojamųjų įmonių ir filialų, arba, priklausomai nuo teikiamų paslaugų, vykdydamos tarpvalstybinius sandorius. Tokios sudėtingos struktūros gali būti neskaidrios ir kompetentingoms

[35] Tai yra bet kuri veikla iš KRD I priede nurodytų veiklos rūšių, kai ją vykdo kredito įstaigos, taip pat didelio masto investicinių paslaugų teikimas, kaip apibrėžta 4 straipsnio 1 dalies 1 punkto b papunktyje, ir pagrindinė (1–3 ir 6 punktuose nurodyta) bankų veikla, kurią vykdo trečiosios valstybės įmonė.

institucijoms gali būti labai sunku jas tinkamai prižiūrėti, nes kiekvienam iš tokias struktūras sudarančių subjektų taikomas skirtingas ir nenuoseklus rinkinys reikalavimų. Pavyzdžiui, valdybos nariui vienu metu einant dvejas pareigas, gali kilti interesų konfliktas, o esant lanksčiai registravimo apskaitos knygose ir apskaitos tvarkai, rizika iš vieno subjekto gali būti perkelta kitam;

(d) nors trečiųjų valstybių filialai turėtų teikti paslaugas tik tose valstybėse narėse, kuriose jie yra įsteigti[36], užtikrinti šio reikalavimo vykdymą pagal dabartinę sistemą ne tik sudėtinga, bet ir beveik neįmanoma dėl finansinių paslaugų skaitmenizacijos masto didėjimo tendencijos.

Trečiųjų valstybių filialai taip pat kelia susirūpinimą dėl reglamentavimo arbitražo. Kai įsisteigimo valstybėje narėje nustatomi žemi prudenciniai standartai, pagrindinei buveinei atitinkamoje trečiojoje valstybėje taikant ne tokius griežtus prudencinius ar priežiūros standartus, trečiųjų valstybių filialai iš esmės gali suteikti galimybę trečiųjų valstybių grupėms nesilaikyti ES bankų sektoriui taikomų reikalavimų.

Trečiųjų valstybių filialams taikytina suderinta sistema

Atsižvelgiant į reikšmingą trečiųjų valstybių filialų jau užimamą ES bankų rinkų dalį ir į šiuo metu jiems taikomus nevienodus ir nenuoseklius prudencinius ir priežiūros reikalavimus, kyla akivaizdi rizika ES finansiniam stabilumui ir rinkos vientisumui, taip pat atveriamos reglamentavimo arbitražo galimybės, kurių klausimą būtina spręsti sukuriant naują suderintą trečiųjų valstybių filialams taikytiną sistemą.

Nors galimybė nieko nekeisti nėra tinkamiausia, visų prudencinių ir priežiūros reikalavimų, kurie yra taikomi kredito įstaigoms pagal KRR ir KRD, taikymas trečiųjų valstybių filialams gali būti neproporcingas, nes taip nebūtų tinkamai atsižvelgiama į tuos aspektus, kuriais trečiųjų valstybių filialai skiriasi nuo kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra ES, ir tai turėtų reikšmingos neigiamos įtakos tokiems trečiųjų valstybių filialams.

Tinkamesnis žingsnis būtų sukurti *ad hoc* minimalaus suderinimo reikalavimų rinkinį, kuris būtų grindžiamas šiuo metu taikomomis valstybių narių nacionalinėmis sistemomis ir užtikrintų, kad visoje Sąjungoje būtų taikomi būtinieji standartai ir nuoseklūs reikalavimai. Tokia sistema suteiktų reikiamo aiškumo, nuspėjamumo ir skaidrumo trečiųjų valstybių įmonėms, norinčioms teikti banko paslaugas per filialus vienoje ar keliose valstybėse narėse. Taip pat tokia sistema suteiktų galimybę suderinti trečiųjų valstybių filialams ES taikomus reikalavimus su vyraujančia tarptautine praktika, nes daugelis trečiųjų valstybių panašius arba lygiaverčius reikalavimus taiko savo teritorijoje veikiantiems užsienio bankų filialams.

Todėl KRD VI antraštinė dalis iš dalies keičiama į ją įtraukiant nuostatas dėl:

(a) **veiklos leidimo išdavimo** – steigiant trečiųjų valstybių filialus, taikoma aiški veiklos leidimo išdavimo procedūra ir minimalieji reikalavimai. Tie reikalavimai turi apimti susitarimus dėl bendradarbiavimo ir informacijos teikimo, pagal kuriuos trečiųjų valstybių filialų kompetentingos institucijos: i) turėtų galimybę susipažinti su reikiama informacija apie įmonę trečiojoje valstybėje, kuri yra to filialo pagrindinė

[36] Pagal KRD 19 konstatuojamąją dalį: „Kredito įstaigų, gavusių leidimus veiklai trečiosiose šalyse, filialai Sutarties 49 straipsnio antroje pastraipoje numatyta laisve teikti paslaugas turėtų naudotis tik tose valstybėse narėse, kuriose yra įsteigti.“ Trečiosios valstybės filialas tarpvalstybines investicines paslaugas profesionaliesiems klientams ir tinkamoms sandorio šalims gali teikti tik tuo atveju, jeigu tas paslaugas teikia filialai, kurių veiklos leidimai išduoti pagal Finansinių priemonių rinkų direktyvą (FPRD), taip pat priėmus sprendimą dėl lygiavertiškumo pagal Finansinių priemonių rinkų reglamento (FPRR) 47 straipsnio 3 dalį (žr. 3 priedą). Tačiau sprendimas dėl lygiavertiškumo nepriimtas ir jo nenumatoma priimti artimiausiu metu.

buveinė (trečiosios valstybės filialo pagrindinė įmonė), ir ii) galėtų bendradarbiauti su pagrindinės įmonės priežiūros institucijomis tiek, kiek tai yra būtina arba svarbu vykdant veiksmingą trečiosios valstybės filialo valstybėje narėje priežiūrą;

(b) **minimaliųjų reguliavimo reikalavimų** – tai yra trečiųjų valstybių filialams taikomos pareigos:

i) turėti minimalų neliečiamąjį kapitalą, kuris didesnių ir didesnės rizikos trečiųjų valstybių filialų (1 klasės) atveju apskaičiuojamas procentais nuo filialo įsipareigojimų arba mažesnių trečiųjų valstybių filialų (2 klasės) atveju atitinka tam tikrą fiksuotą sumą;

ii) laikytis likvidumo reikalavimo, kuris 1 klasės trečiųjų valstybių filialų atveju turi būti toks pat, kaip kredito įstaigoms pagal Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2015/61 taikomas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas;

iii) atitikti vidaus valdymo ir rizikos kontrolės reikalavimus ir įgyvendinti registravimo apskaitos knygose priemones, kad būtų galima sekti turtą ir įsipareigojimus, susijusius su trečiųjų valstybių filialų valstybėje narėje vykdoma veikla;

(c) **atskaitomybės reikalavimų –** trečiųjų valstybių filialai privalo savo kompetentingoms institucijoms nuolat teikti: i) informaciją apie tai, kaip jie laikosi KRD ir nacionalinės teisės aktuose nustatytų reikalavimų, taip pat ii) finansinę informaciją, susijusią su jų apskaitos knygose užregistruotu turtu ir įsipareigojimais;

(d) **priežiūros** – kompetentingos institucijos privalo nuolat tikrinti, kaip trečiųjų valstybių filialai laikosi jiems taikomų reguliavimo reikalavimų, be kita ko, kovos su pinigų plovimu tikslais, ir imtis priežiūros priemonių, kad būtų užtikrinta arba atkurta atitiktis šiems reikalavimams. 1 klasės trečiųjų valstybių filialų kompetentingos institucijos privalo įtraukti juos į atitinkamos grupės priežiūros institucijų kolegijas, jei tokia jau yra, arba įsteigti *ad hoc* kolegiją 1 klasės trečiųjų valstybių filialams, priklausantiems tai pačiai grupei, vykdančiai veiklą daugiau kaip vienoje valstybėje narėje.

Dėl **proporcingumo** ir, visų pirma, siekiant, kad nedideliems (mažesniems) trečiųjų valstybių filialams nebūtų užkrauta jokios nereikalingos papildomos administracinės naštos, prudencinių reikalavimų taikymo sritis ir lygis moduliuojami, siekiant atskirti 1 klasės ir 2 klasės trečiųjų valstybių filialus. Pirmąją klasę sudaro didesni trečiųjų valstybių filialai (t. y. filialai, kurių turimo turto vertė siekia arba viršija 5 mlrd. EUR), taip pat trečiųjų valstybių filialai, kuriems leidžiama priimti indėlius iš mažmeninių klientų, ir trečiųjų valstybių filialai, kurie laikomi neatitinkančiais reikalavimų (pastarųjų dviejų rūšių filialų dydžio nepaisoma). 2 klasę sudaro visi trečiųjų valstybių filialai, nepriskirti 1 klasei.

Trečiosios valstybės filialas laikomas atitinkančiu reikalavimus, jeigu jo pagrindinė buveinė yra įsteigta valstybėje: i) kurioje nustatyta bankų priežiūros ir reguliavimo sistema ir konfidencialumo reikalavimai, kurie buvo įvertinti kaip lygiaverčiai nustatytiesiems Sąjungoje, ir ii) kuri neįtraukta į sąrašą kaip didelės rizikos trečioji valstybė, kurios kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimas turi strateginių trūkumų.

Valstybės narės turi užtikrinti, kad jų kompetentingos institucijos turėtų reikiamus įgaliojimus reikalauti, kad jų teritorijoje įsteigti trečiųjų valstybių filialai tam tikrais konkrečiais atvejais prašytų veiklos leidimo kaip patronuojamosios įstaigos pagal KRD (**įgaliojimai reikalauti įsteigti patronuojamąsias įmones**). Pavyzdžiui, turi būti užtikrinama galimybė pasinaudoti tokiais įgaliojimais trečiosios valstybės filialo, kuris vykdo sandorius arba veiklą su analogiškomis įstaigomis kitose valstybėse narėse, pažeisdamas vidaus rinkos taisykles,

atžvilgiu. Be to, galimybė pasinaudoti tokiais įgaliojimais turi būti užtikrinta ir tais atvejais, kai trečiosios valstybės filialas kelia riziką atitinkamos valstybės narės ar ES finansiniam stabilumui, atsižvelgiant į tam tikrus sisteminės rizikos rodiklius, nustatytus KRD ir išsamiau paaiškintus techniniuose reguliavimo standartuose.

Jeigu trečiųjų valstybių filialų apskaitos knygose užregistruoto turto suma yra 30 mlrd. EUR arba didesnė, kompetentingos institucijos turi reguliariai įvertinti, ar tokie trečiųjų valstybių filialai nekelia tokios pat rizikos atitinkamos valstybės narės ir ES finansiniam stabilumui, kokią kelia įstaigos, kurios pagal KRR ir KRD apibrėžiamos kaip sisteminės svarbos įstaigos (**sisteminės svarbos vertinimas**). 30 mlrd. EUR riba turi būti apskaičiuojama atsižvelgiant į turtą, kuris užregistruotas visų trečiųjų valstybių filialų, priklausančių tai pačiai trečiosios valstybės grupei ES ir įsteigtų vienoje arba keliose valstybėse narėse, apskaitos knygose, ir vertinama arba kaip laikotarpio, apimančio trejus metus iš eilės, vidurkis arba kaip minimali absoliučioji riba, kuri buvo pasiekta bent 3 metus per 5 metus iš eilės. Atlikdamos sisteminės svarbos vertinimą, kompetentingos institucijos turi atsižvelgti į sisteminės rizikos rodiklius, nurodytus ankstesnėje dalyje. Jei atsižvelgdamos į šiuos rodiklius kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad atitinkami trečiųjų valstybių filialai yra sisteminės svarbos, jos gali reikalauti, kad tokie trečiųjų valstybių filialai pateiktų prašymą išduoti veiklos leidimą kaip patronuojamosios įstaigos pagal KRD, kad galėtų toliau vykdyti bankų veiklą valstybėje narėje ir ES (**reikalavimas įsteigti patronuojamąsias įmones**). Arba kompetentingos institucijos gali nuspręsti: i) reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai pertvarkytų savo veiklą ar turtą taip, kad jie nebeatitiktų sisteminės svarbos kriterijų arba nesiektų 30 mlrd. EUR ribos (**reikalavimas restruktūrizuoti**); arba ii) nustatyti papildomus 2 ramsčio reikalavimus trečiosios valstybės grupės trečiųjų valstybių filialams ir patronuojamosioms įstaigoms ES (pvz., papildomo kapitalo, likvidumo, atskaitomybės arba informacijos atskleidimo reikalavimus), jei tie 2 ramsčio reikalavimai yra tinkami ir jų pakanka, siekiant sumažinti galimą riziką finansiniam stabilumui (**2 ramsčio reikalavimai**). Kompetentingos institucijos gali nuspręsti nenustatyti nė vieno iš pirmiau minėtų reikalavimų trečiųjų valstybių filialams tik tuomet, jeigu jos gali pagrįsti, kad rizika, kurią tokie trečiųjų valstybių filialai kelia finansiniam stabilumui ir rinkos vientisumui, labai nepadidėtų, jeigu tų reikalavimų nebūtų (**sprendimas atidėti reikalavimų nustatymą**). Kompetentingos institucijos savo sprendimą atidėti reikalavimų nustatymą turi pakartotinai įvertinti per vienus metus nuo šio sprendimo priėmimo dienos.

Trečiųjų valstybių filialų, priklausančių trečiosios valstybės grupei, turinčiai filialus ir patronuojamąsias įmones visoje ES, sisteminės svarbos vertinimui turi vadovauti: i) atitinkamos grupės Sąjungoje konsoliduotos priežiūros institucija, kai taikomas KRD 111 straipsnis; ii) kompetentinga institucija, kuri pagal tą straipsnį taptų tos grupės ES konsoliduotos priežiūros institucija, jei trečiųjų valstybių filialai būtų laikomi patronuojamosiomis įstaigomis; arba iii) EBI, jeigu per tris mėnesius pagrindinė kompetentinga institucija nepradėjo vertinimo arba nebuvo nenustatyta hipotetinė konsoliduotos priežiūros institucija. Sprendimą, ar nustatyti kurį nors iš pirmiau nurodytų reikalavimų, ar atidėti tokių reikalavimų nustatymą trečiųjų valstybių filialams, kurie vertinami kaip sisteminės svarbos įstaigos, kaip bendrą sprendimą turi priimti pagrindinė kompetentinga institucija ir kompetentingos institucijos, atsakingos už tos pačios trečiosios valstybės grupės trečiųjų valstybių filialų ir patronuojamųjų įmonių priežiūrą.

Be to, nauja trečiųjų valstybių filialams taikytina sistema nepakeičia ir neatima iš valstybių narių galimybės, kuria jos galimai naudojasi, tam tikrose trečiosiose valstybėse įsteigtoms įmonėms savo nuožiūra nustatyti bendrai taikomą reikalavimą vykdyti banko veiklą jų teritorijoje per patronuojamąsias įmones, kurių veiklos leidimas išduodamas vadovaujantis KRD III antraštinės dalies 1 skyriumi.

Naujosios sistemos poveikis

Pagal siūlomą naują sistemą šiuo metu ES veikiantiems trečiųjų valstybių filialams reikės iš naujo gauti veiklos leidimą. Tačiau su šiuo veiklos leidimo išdavimu ir vykdoma veikla susijusios reikalavimų laikymosi ir pereinamojo laikotarpio išlaidos labai sumažėtų dėl šių aplinkybių:

(a) trečiųjų valstybių filialams veiklos leidimui gauti bus numatytas 12 mėnesių pereinamasis laikotarpis po 18 mėnesių direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpio, todėl trečiųjų valstybių filialai galės pereinamojo laikotarpio išlaidas paskirstyti per tą laikotarpį;

(b) veiklos leidimo išdavimo ir prudenciniai reikalavimai iš esmės pagrįsti įvairiose valstybėse narėse šiuo metu taikomais nacionaliniais reikalavimais, o kadangi pagal naująją sistemą nustatomi į juos labai panašūs reikalavimai, trečiųjų valstybių filialams neteks patirti didelių išlaidų siekiant prisitaikyti prie šių pokyčių;

(c) remiantis 2020 m. gruodžio 31 d. duomenimis, iki 40 iš 106 trečiųjų valstybių filialų, kuriems išduotas leidimas vykdyti veiklą įvairiose valstybėse narėse, būtų priskirti 2 klasei, taigi, pagal naująją sistemą šiems 40 trečiųjų šalių filialų būtų taikomi ne tokie griežti prudenciniai ir atskaitomybės reikalavimai;

(d) remiantis tais pačiais tos dienos duomenimis, tik trijų trečiųjų valstybių filialų apskaitos knygose užregistruotas turtas viršijo 30 mlrd. EUR, ir todėl jiems būtų taikomas sisteminės svarbos vertinimas.

Nors trečiųjų valstybių filialai, siekdami įvykdyti naujuosius atskaitomybės reikalavimus, gali patirti papildomų išlaidų, tokios išlaidos būtų pagrįstos siekiant sustiprinti finansinio stabilumo ir rinkos vientisumo apsaugą.

Administracinių sankcijų režimo peržiūra

Periodinės baudos nustatomos kaip nauja vykdymo užtikrinimo priemonė, kuria siekiama užtikrinti, kad kredito įstaigos kuo greičiau pradėtų laikytis prudencinių taisyklių. Be to, aiškiai atskiriamos periodinės baudos ir administracinės sankcijos. Pažeidimų, už kuriuos skiriamos administracinės sankcijos ir sankcijos, sąrašas papildomas prudenciniais reikalavimais, kurių šiuo metu nėra KRD 67 straipsnyje pateiktame pažeidimų, už kuriuos taikomos sankcijos, sąraše. KRD 66 ir 67 straipsniai iš dalies keičiami siekiant patikslinti sąvokos „bendra metinė grynoji apyvarta“ apibrėžtį ir apibrėžti šią sąvoką pateikiant nuorodą į veiklos rodiklį, nustatytą naujajame KRR 314 straipsnyje.

Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, susijusias su sankcijų taikymo įgaliojimais, reikalaujama, kad valstybės narės numatytų administracines sankcijas, periodines baudas ir kitas administracines priemones už nacionalinių nuostatų, kuriomis KRD perkeliama į nacionalinę teisę, ir KRR pažeidimus. Be to, įvedamos procedūrinės garantijos, siekiant užtikrinti veiksmingą sankcijų taikymą, ypač už tą patį pažeidimą skirtų administracinių ir baudžiamųjų sankcijų akumuliavimo atveju. Šiuo tikslu iš dalies keičiamas KRD 70 straipsnis, siekiant nustatyti reikalavimą, kad valstybės narės nustatytų taisykles dėl kompetentingų institucijų ir teisminių institucijų bendradarbiavimo baudžiamųjų ir administracinių procesų ir sankcijų už tą patį pažeidimą dubliavimo atvejais. Šiomis taisyklėmis siekiama numatyti pakankamo lygio apsaugą fiziniams ar juridiniams asmenims, kurių atžvilgiu toks dubliavimas taikomas, vadovaujantis *ne bis in idem* principu.

2 ramsčio reikalavimų turinio peržiūra

Siekiant užtikrinti geresnį reguliavimo sistemos vidinį derėjimą, KRD V direktyva reguliuojamojo kapitalo, kurį bankai turi turėti, kad atitiktų 2 ramsčio kapitalo reikalavimą, pobūdis suderintas su minimalaus kapitalo sudėtimi pagal 1 ramsčio kapitalo reikalavimą. Nukrypstant nuo KRD 104a straipsnio 4 dalyje nustatytos bendrosios taisyklės, priežiūros institucijos gali, įvertinusios kiekvieną atvejį atskirai, savo nuožiūra nuspręsti nustatyti 2 ramsčio kapitalo reikalavimus su didesne 1 lygio kapitalo arba bendro 1 lygio nuosavo kapitalo dalimi. Šias naujas sąlygas pradėta įgyvendinti tik visai neseniai, COVID-19 krizės metu. Nors dar per anksti daryti išsamias išvadas dėl neseniai atlikto suderinimo, atlikus pirmą peržiūrą įsitikinta nuoseklios standartinės minimalaus (1 ramsčio) ir papildomo (2 ramsčio) kapitalo reikalavimų sudėties naudingumu.

Koregavimai, susiję su rezultatų apatinės ribos nustatymu

Rezultatų apatinės ribos (OF) įvedimas apskaičiuojant bendrą rizikos pozicijos sumą (TREA), kaip nustatyta KRR 92 straipsnyje, turės įtakos tiems KRD nustatytiems nuosavų lėšų reikalavimams, kurių apskaičiavimas priklauso nuo TREA. Tie reikalavimai – kapitalo apsaugos rezervo reikalavimas (CCB), anticiklinio kapitalo rezervo reikalavimas (CCYB), pasaulinės sisteminės svarbos (G-SII) ir kitų sisteminės svarbos įstaigų (O-SII) rezervo reikalavimai, sisteminės rizikos rezervo (SyRB) reikalavimas ir konkrečiai įstaigai taikomas 2 ramsčio reikalavimas (P2R), jeigu kompetentinga institucija taiko metodą, pagal kurį jis nuo pradžių nustatomas kaip TREA procentinė dalis[37].

Du iš tų reikalavimų, būtent P2R ir SyRB, gali būti taikomi siekiant valdyti riziką, kuri savo pobūdžiu yra panaši į tą riziką, kuri valdoma taikant OF. Todėl gali būti, kad pradėjus taikyti OF, tam tikra rizika (pvz., modelio rizika[38]) bus skaičiuojama dvigubai. To reikia vengti. EBI rekomendacijose dėl reformos pagal susitarimą „Bazelis III“ įgyvendinimo užbaigimo pateikiama konkreti rekomendacija šiuo klausimu ir apskritai kompetentingos ir paskirtos institucijos raginamos, pradėjus taikyti OF, persvarstyti tinkamą P2R ir SyRB lygį.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, šiuo pasiūlymu iš dalies keičiami KRD 104a ir 133 straipsniai (juose išdėstytos atitinkamai P2R ir SyRB taisyklės), juose nustatant apsaugos priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią nepagrįstam P2R ir SyRB didinimui po to, kai įstaiga tampa saistoma OF[39]:

- P2R ir SyRB reikalavimas bus „įšaldytas“, kad būtų išvengta automatinio (dar vadinamo aritmetiniu) reguliuojamojo kapitalo padidinimo, reikalingo taikant tuos du reikalavimus. Ši apsaugos priemonė pateisinama tuo, kad pagal riziką įvertinto turto padidėjimas dėl to, kad įstaiga tapo saistoma OF (esant vienodiems visiems kitiems veiksniams), yra grynai aritmetinis ir neatspindi realaus rizikos padidėjimo, dėl kurio būtų pagrįsta įstaigai taikyti papildomo kapitalo reikalavimą;
- įstaigos kompetentinga institucija turės patikrinti P2R kalibravimą ir kompetentinga institucija arba, jei taikytina, paskirta institucija turės patikrinti SyRB reikalavimo

[37] Užuot pirmiausia nustačius P2R kaip nominalią sumą, kuri vėliau išreiškiama TREA procentine dalimi, kad atitiktų bendrą kapitalo hierarchiją.

[38] Šiomis aplinkybėmis modelio riziką reikėtų suprasti kaip riziką, kad nuosavų lėšų reikalavimas, apskaičiuotas naudojant vidaus modelius, nebus proporcingas rizikai, kuri būdinga pozicijai, pagal kurią šis reikalavimas apskaičiuojamas.

[39] Įstaiga tampa saistoma OF, kai įstaigos „apribota“ TREA (t. y. TREA, apskaičiuota taikant OF), yra didesnė už jos „neapribotą“ TREA (t. y. TREA, apskaičiuotą netaikant OF). Išsamesnė informacija apie tai, kaip taikoma rezultatų apatinė riba, pateikiama reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas KRR, aiškinamajame memorandume.

kalibravimą, kad nustatytų, ar nėra dvigubo rizikos skaičiavimo, ir jei taip, iš naujo kalibruoti tuos reikalavimus, kad būtų išvengta tokio dvigubo skaičiavimo;

- abu reikalavimai liks įšaldyti, kol bus užbaigti atitinkami tikrinimai ir bus paskelbti atitinkami sprendimai dėl tinkamo tų reikalavimų kalibravimo[40].

Taip pat iš dalies keičiami KRD 104a ir 133 straipsniai, siekiant paaiškinti, kad P2R ir SyRB reikalavimas negali būti naudojamas padengti rizikai, į kurią jau visapusiškai atsižvelgta taikant rezultatų apatinę ribą.

Galiausiai, 131 straipsnis iš dalies keičiamas siekiant nustatyti reikalavimą, kad kompetentingos institucijos arba, jei taikytina, paskirtos institucijos patikrintų kitos sisteminės svarbos įstaigos O-SII rezervo reikalavimo kalibravimą, kai ta O-SII taps saistoma rezultatų apatinės ribos, kad įsitikintų, jog toks kalibravimas tebėra tinkamas.

Informacijos atskleidimas

106 straipsnis iš dalies keičiamas, kad valstybės narės galėtų priežiūros institucijoms suteikti įgaliojimus reikalauti, kad per iki tam tikro termino įstaigos pateiktų informaciją EBI. Šis pakeitimas atliekamas atsižvelgiant į padarytus KRR 433 ir 434 straipsnių pakeitimus, dėl kurių EBI privalo centralizuoti įstaigų atskleidžiamos informacijos paskelbimą. Be to, šis pasiūlymas suteikia galimybę priežiūros institucijoms leisti įstaigoms skelbti šią informaciją naudojant konkrečias priemones ir vietas (išskyrus EBI svetainę). Tai atitinka siūlomą KRR pakeitimą, pagal kurį, ne tik EBI gali centralizuotai skelbti atskleidžiamą informaciją, bet ir įstaigos gali laisvai skelbti tokią informaciją kitomis priemonėmis.

Priežiūros institucijų atliekama nuosavų lėšų reikalavimų apskaičiavimo metodų lyginamoji analizė

78 straipsnis iš dalies keičiamas siekiant metodus, įtrauktus į priežiūros institucijų atliekamos lyginamosios analizės taikymo sritį, papildyti dviejų rūšių nuosavų lėšų reikalavimų skaičiavimo metodais, būtent:

(a) modeliavimo metodais, kurie naudojami skaičiuojant tikėtinus kredito rizikos nuostolius tiek pagal 9-ąjį tarptautinį finansinės atskaitomybės standartą (TFAS), tiek pagal nacionalinius apskaitos standartus; ir

(b) alternatyviu standartizuotu rinkos rizikos apskaičiavimo metodu, nustatytu KRR trečios dalies IV antraštinės dalies 1a skyriuje, atsižvelgiant į tai, kad įstaigos gali modeliuoti tam tikrus parametrus pagal šį metodą.

Kadangi tikėtinų kredito rizikos nuostolių skaičiavimo metodus taip pat gali naudoti įstaigos, taikančios standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą, nustatytą KRR trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje, tos įstaigos taip pat įtraukiamos į priežiūros institucijų atliekamos lyginamosios analizės taikymo sritį. Tačiau EBI turi nuspręsti, kurios iš šių įstaigų turi būti įtrauktos į analizę, atsižvelgdama į proporcingumo principą.

78 straipsnis taip pat iš dalies keičiamas, siekiant numatyti galimybę sumažinti lyginamosios analizės dažnumą, ją atliekant ne kas vienus, o kas dvejus metus, pripažįstant tai, kad, atlikus tam tikrą skaičių lyginamųjų analizių, tikėtina, kad rečiau atliekamų tokių analizių pakaks

[40] Apie P2R bus pranešta kompetentingos institucijos rašto prižiūrimai įstaigai, kuriame bus pateikti SREP rezultatai ir nurodytas naujas įstaigos P2R (žinoma, jei nebus nustatyta dvigubo skaičiavimo, P2R liks nepakitęs), forma. Apie P2R bus pranešta kompetentingos institucijos arba, jei taikytina, paskirtos institucijos naujo sprendimo dėl tinkamo SyRB normos ar normų kalibravimo forma.

siekiant stebėti įstaigų naudojamų metodų taikymo rezultatus. Dėl to taip pat sumažės administracinė našta, tenkanti įstaigoms, kurios taiko lyginamąja analize grindžiamus metodus.

2021/0341 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria dėl priežiūros įgaliojimų, sankcijų, trečiųjų valstybių filialų ir aplinkosauginės, socialinės ir valdymo rizikos iš dalies keičiama Direktyva 2013/36/ES ir iš dalies keičiama Direktyva 2014/59/ES

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę[41],

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[42],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) kompetentingos institucijos, jų darbuotojai ir valdymo organų nariai turėtų būti nepriklausomi nuo politinės ir ekonominės įtakos. Interesų konfliktų rizika kenkia Sąjungos finansų sistemos vientisumui ir trukdo siekti tikslo sukurti integruotą bankų ir kapitalo rinkų sąjungą. Direktyvoje 2013/36/ES turėtų būti įtvirtintos valstybėms narėms skirtos išsamesnės nuostatos, kuriomis būtų užtikrinama, kad kompetentingos institucijos, įskaitant jų darbuotojus ir vadovybę, veiktų nepriklausomai ir objektyviai. Tokiomis aplinkybėmis turėtų būti nustatyti minimalieji reikalavimai, kad būtų išvengta interesų konfliktų. Europos bankininkystės institucija (EBI) turėtų parengti kompetentingoms institucijoms skirtas, tarptautine geriausia patirtimi grindžiamas interesų konfliktų prevencijos gaires;

(2) kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti būtini įgaliojimai panaikinti kredito įstaigai išduotą veiklos leidimą, kai paskelbiama, kad tokia kredito įstaiga žlunga arba gali žlugti, ir tuo pat metu ji neatitinka kitų pertvarkymo sąlygų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES[43] arba Europos Parlamento ir Tarybos

41 OL C , , p. .

42 OL C , , p. .

43 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

reglamente (ES) Nr. 806/2014[44]. Susiklosčius tokiai situacijai, kredito įstaiga turėtų būti likviduota vadovaujantis taikytinomis nacionalinėmis nemokumo procedūromis arba kitų rūšių procedūromis, nustatytomis tokioms įstaigoms pagal nacionalinę teisę, ir todėl kredito įstaiga turėtų nutraukti veiklą, kurią vykdyti jai buvo išduotas leidimas;

(3) banko paslaugas Sąjungoje kredito įstaiga gali teikti tik jeigu ji turi anksčiau išduotą veiklos leidimą ir fiziškai yra Sąjungos teritorijoje, įsteigusi juridinį asmenį arba filialą. Tik taip kredito įstaigoms gali būti taikomas veiksmingas prudencinis reguliavimas ir priežiūra, kurie yra būtini siekiant kuo labiau sumažinti žlugimo riziką, o įstaigai žlugus – suvaldyti šį procesą, kad jis chaotiškai neišplistų ir nesukeltų finansų sistemos griūties (kad poveikis neišplistų, pvz., neįvyktų masinis indėlių atsiėmimas arba dėl rizikingo skolinimo nežlugtų bankas). Banko paslaugas teikiant Sąjungoje be tokio fizinio buvimo, finansų rinkose, kuriose aktyviai dalyvauja kredito įstaigos, padaugėtų rizikos segmentų, kuriems netaikomas Sąjungos prudencinis reguliavimas ir priežiūra, ir tie segmentai išsiplėstų, o tai galiausiai gali sukelti grėsmę Sąjungos arba atskirų jos valstybių narių finansiniam stabilumui. 2008–2009 m. finansų krizė yra paskutinis istorinis precedentas, parodantis, kaip nedideli rinkos segmentai gali tapti svarbių grėsmių Sąjungos ir jos valstybių narių finansiniam stabilumui šaltiniu, jeigu jiems netaikomas prudencinis reguliavimas ir priežiūra. Todėl Sąjungos teisėje būtina nustatyti aiškų reikalavimą, kad trečiojoje valstybėje įsteigtos įmonės, siekiančios teikti banko paslaugas Sąjungoje, turi bent įsteigti filialą valstybėje narėje ir kad tokio filialo veiklos leidimas turi būti išduodamas vadovaujantis Sąjungos teisės aktais, nebent ta įmonė nori teikti banko paslaugas Sąjungoje per patronuojamąją įmonę. Tačiau šis reikalavimas įsteigti filialą neturėtų būti taikomas tais atvejais, kai paslaugos teikiamos kliento prašymu, nes tokiais atvejais būtent klientas kreipiasi į įmonę trečiojoje valstybėje, prašydamas suteikti paslaugą;

(4) kredito įstaigų priežiūros institucijoms turėtų būti suteikti visi būtini įgaliojimai, kuriais naudodamosi jos galėtų atlikti savo pareigas ir kurie apimtų įvairius prižiūrimų subjektų vykdomus sandorius. Tuo tikslu ir siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, priežiūros institucijoms turi būti suteikti visi priežiūros įgaliojimai, kurie suteiktų joms galimybę į savo priežiūros veiklą įtraukti reikšmingus sandorius, kuriuos gali vykdyti prižiūrimi subjektai. Todėl Europos Centriniam Bankui ir nacionalinėms kompetentingoms institucijoms turėtų būti pranešama apie reikšmingus sandorius, įskaitant prižiūrimų subjektų vykdomą finansų ar ne finansų subjektų reikšmingų akcijų paketų įsigijimą, reikšmingą prižiūrimų subjektų turto ir įsipareigojimų perdavimą arba tokį turto ir įsipareigojimų perdavimą prižiūrimiems subjektams, bendrovių susijungimo ir skaidymo sandorius, kuriuose dalyvauja arba kuriuos vykdo prižiūrimas subjektas, jeigu kyla abejonių dėl subjekto prudencinio profilio arba susirūpinimas dėl galimo pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo veiklos. Be to, ECB ir nacionalinėms kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai įsikišti tokiais atvejais;

(5) kalbant apie bendrovių susijungimą ir skaidymą pažymėtina, kad Direktyvoje (ES) 2017/1132 nustatytos suderintos taisyklės ir procedūros, taikytinos visų pirma tarpvalstybiniam ribotos atsakomybės bendrovių susijungimui ir skaidymui. Todėl

[44] 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

šioje direktyvoje nustatyta kompetentingų institucijų atliekama vertinimo procedūra turėtų papildyti Direktyvą (ES) 2017/1132 ir neturėtų prieštarauti nė vienai jos nuostatai. Tarpvalstybinio bendrovių susijungimo ir skaidymo atvejais, kuriems taikoma Direktyva 2017/1132, vertinant, ar laikomasi visų atitinkamų sąlygų ir ar tinkamai atliktos visos procedūros ir formalumai, kuriuos būtina atlikti siekiant gauti pasirengimo bendrovių susijungimui ar skaidymui pažymėjimą, turėtų būti atsižvelgiama į kompetentingos priežiūros institucijos pateiktą pagrįstą nuomonę. Todėl tokia pagrįsta nuomonė turėtų būti perduota paskirtai nacionalinei institucijai, atsakingai už pasirengimo bendrovių susijungimui arba skaidymui pažymėjimo išdavimą pagal Direktyvą 2017/1132;

(6) siekiant užtikrinti, kad kompetentingos institucijos galėtų įsikišti prieš įvykdant kurį nors iš šių reikšmingų sandorių, joms turėtų būti pranešama *ex ante*. Kartu su tokiu pranešimu turėtų būti pateikiama informacija, kuri yra būtina kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų įvertinti planuojamą sandorį rizikos ribojimo ir kovos su pinigų plovimu bei kovos su terorizmo finansavimu atžvilgiu. Kompetentingos institucijos turėtų pradėti vertinimą tada, kai gaunamas pranešimas, įskaitant visą prašomą informaciją, o reikšmingo akcijų paketo įsigijimo arba reikšmingo turto ir įsipareigojimų perdavimo atveju jis turėtų būti atliktas per tam tikrą laiką;

(7) kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimo arba reikšmingo turto ar įsipareigojimų perdavimo atveju, atsižvelgdama į vertinimo išvadą, kompetentinga institucija gali nuspręsti pareikšti prieštaravimą sandoriui. Per tam tikrą laikotarpį kompetentingoms institucijoms nepareiškus prieštaravimo, reikėtų laikyti, kad tam sandoriui pritarta;

(8) siekiant užtikrinti proporcingumą ir išvengti nereikalingos administracinės naštos, šie papildomi kompetentingoms institucijoms suteikti įgaliojimai turėtų būti taikytini tik tiems sandoriams, kurie laikomi reikšmingais. Tik tokie sandoriai, kaip bendrovių susijungimas ar skaidymas, turėtų būti automatiškai laikomi reikšmingais sandoriais, nes galima tikėtis, kad naujas įsteigtas subjektas savo prudenciniu profiliu gerokai skirsis nuo subjektų, kurie iš pradžių dalyvavo bendrovių susijungime ar skaidyme. Be to, bendrovių susijungimo ar skaidymo sandorius vykdantys subjektai neturėtų vykdyti tokių sandorių iš anksto negavę kompetentingų institucijų teigiamos nuomonės. Kiti sandoriai (įskaitant akcijų paketo įsigijimą ir turto bei įsipareigojimų perdavimą), jeigu jie laikomi reikšmingais, turėtų būti įvertinti kompetentingų institucijų remiantis tylaus pritarimo procedūra;

(9) tam tikrais atvejais (pavyzdžiui, kai sandoryje dalyvauja įvairiose valstybėse narėse įsteigti subjektai) norint vykdyti sandorius gali prireikti kelių pranešimų ir vertinimų iš skirtingų kompetentingų institucijų, todėl toms institucijoms būtina veiksmingai bendradarbiauti. Dėl šios priežasties būtina tiksliai apibrėžti bendradarbiavimo pareigas, visų pirma susijusias su vienų institucijų kitoms siunčiamais išankstiniais pranešimais, sklandžiu keitimusi informacija ir vertinimo koordinavimu;

(10) nuostatas, susijusias su kredito įstaigos kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimu, būtina suderinti su nuostatomis dėl įstaigos vykdomo kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimo, jei vykdant tą patį sandorį reikėtų atlikti abu vertinimus. Iš tiesų, tinkamai nesuformulavus šių nuostatų, kompetentingų institucijų atliekamuose vertinimuose ir galiausiai jų priimamuose sprendimuose gali atsirasti tam tikrų neatitikimų. Todėl kai sandoris laikomas sudėtingu, būtina numatyti panašų papildomą laiką kompetentingoms institucijoms patvirtinti pranešimo gavimą;

(11) EBI turėtų būti įgaliota parengti techninius reguliavimo standartus ir techninius įgyvendinimo standartus, kad juose būtų tinkamai įtvirtintos nuostatos dėl naudojimosi

šiais papildomais priežiūros įgaliojimais. Tuose techniniuose reguliavimo standartuose ir techniniuose įgyvendinimo standartuose visų pirma turėtų būti tiksliai apibrėžta informacija, kurią turi gauti kompetentingos institucijos, elementai, kuriuos reikia įvertinti, ir bendradarbiavimas, kai dalyvauja daugiau nei viena kompetentinga institucija. Šie įvairūs elementai yra itin svarbūs siekiant užtikrinti, kad taikant pakankamai suderintą priežiūros metodiką būtų galima veiksmingai įgyvendinti nuostatas dėl papildomų įgaliojimų ir kad su jais susijusi papildoma administracinė našta būtų kuo mažesnė;

(12) labai svarbu, kad kredito įstaigos, finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės laikytųsi prudencinių reikalavimų, kad būtų užtikrintas jų saugumas ir patikimumas bei išsaugotas finansų sistemos stabilumas tiek visos Sąjungos lygmeniu, tiek kiekvienoje valstybėje narėje. Todėl ECB ir nacionalinėms kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai reikiamu laiku imtis ryžtingų priemonių, kai tos kredito įstaigos, finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir jų faktiniai vadovai nesilaiko prudencinių reikalavimų ar priežiūros sprendimų;

(13) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, susijusias su sankcijų taikymo įgaliojimais, turėtų būti nustatytas reikalavimas, kad valstybės narės numatytų veiksmingas, proporcingas ir atgrasomojo pobūdžio administracines sankcijas, periodines baudas ir kitas administracines priemones už nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013[45] pažeidimus. Visų pirma valstybės narės gali nustatyti administracines sankcijas, kai atitinkamam pažeidimui taip pat taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė. Tos administracinės sankcijos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės turėtų atitikti tam tikrus minimaliuosius reikalavimus, įskaitant minimalius įgaliojimus, kurie turėtų būti suteikti kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų taikyti tas sankcijas, taip pat kriterijus, į kuriuos kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti taikydamos tokias sankcijas, skelbimo reikalavimus arba administracinių sankcijų ar periodinių baudų dydžius. Valstybės narės turėtų nustatyti konkrečias taisykles ir veiksmingus mechanizmus, susijusius su periodinių baudų taikymu;

(14) administracinės piniginės sankcijos turėtų turėti atgrasomąjį poveikį, kad fizinis ar juridinis asmuo, pažeidžiantis nacionalines nuostatas, kuriomis Direktyva 2013/36/ES perkeliama į nacionalinę teisę, arba pažeidžiantis Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, ateityje nebesiimtų tokių pačių ar panašių veiksmų. Turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės numatytų administracines sankcijas, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomojo pobūdžio. Be to, spręsdamos dėl administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių rūšies ir administracinių piniginių sankcijų dydžio, kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į visas ankstesnes baudžiamąsias sankcijas, kurios galėjo būti skirtos tam pačiam fiziniam ar juridiniam asmeniui, atsakingam už tą patį pažeidimą. Taip siekiama užtikrinti, kad administracinių ir baudžiamųjų bylų akumuliavimo atveju visos sankcijos ir kitos administracinės priemonės, kuriomis siekiama nubausti, būtų tik tokio griežtumo, kiek tai yra būtina atsižvelgiant į atitinkamo pažeidimo sunkumą. Tuo tikslu itin svarbu stiprinti kompetentingų institucijų ir teisminių institucijų bendradarbiavimą tiems patiems

[45] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (*OL L 176, 2013 6 27, p. 1*).

asmenims, atsakingiems už tą patį pažeidimą, iškeltų administracinių ir baudžiamųjų bylų akumuliavimo atveju. Valstybės narės turėtų nustatyti konkrečias taisykles ir mechanizmus tokiam bendradarbiavimui palengvinti;

(15) kompetentingos institucijos turėtų galėti taikyti administracines sankcijas tam pačiam fiziniam ar juridiniam asmeniui, atsakingam už tuos pačius veiksmus arba neveikimą. Tačiau tokiu bylų ir sankcijų už tą patį pažeidimą akumuliavimu turėtų būti siekiama skirtingų bendrojo intereso tikslų. Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles, pagal kurias būtų užtikrinamas tinkamas administracinių ir baudžiamųjų bylų koordinavimas. Taikant tokias taisykles, už tą patį pažeidimą atitinkamam fiziniam ar juridiniam asmeniui turėtų būti taikomos tik tokios akumuliuotos sankcijos, kurios yra griežtai būtinos siekiant tų skirtingų tikslų. Be to, valstybės narės turėtų nustatyti taisykles, kuriomis būtų užtikrinama, kad visos administracinės ir baudžiamosios sankcijos ir kitos priemonės, taikomos bylų akumuliavimo atveju, būtų tik tokio griežtumo, kiek tai yra būtina atsižvelgiant į atitinkamo pažeidimo sunkumą. Valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad toks bylų ir juos užbaigus taikomų sankcijų dubliavimas atitiktų *ne bis in idem* principą ir kad atitinkamo fizinio ar juridinio asmens teisės būtų tinkamai saugomos;

(16) administracinės piniginės sankcijos juridiniams asmenims turėtų būti taikomos nuosekliai, ypač nustatant didžiausią administracinių sankcijų sumą, kurią apskaičiuojant turėtų būti atsižvelgiama į atitinkamos įmonės bendrą metinę grynąją apyvartą. Tačiau šiuo metu Direktyvoje 2013/36/ES pateikta bendros metinės grynosios apyvartos apibrėžtis nėra nei pakankamai išsami, nei pakankamai aiški ir visapusiška, kad būtų galima užtikrinti vienodas sąlygas taikant administracines pinigines sankcijas. Todėl, siekiant išvengti nenuoseklaus aiškinimo, būtina patikslinti kelis dabartinės bendros metinės grynosios apyvartos apibrėžties elementus;

(17) be administracinių sankcijų taikymo, kompetentingoms institucijoms taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai kredito įstaigoms, finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir jų faktiniams vadovams skirti periodines baudas už pareigų pagal Direktyvą 2013/36/ES ar Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 arba kompetentingos institucijos priimto sprendimo nevykdymą. Tos vykdymo užtikrinimo priemonės turėtų būti taikomos, jei ir toliau nevykdomas kompetentingos institucijos reikalavimas arba priežiūros sprendimas. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę taikyti tas vykdymo užtikrinimo priemones, neprivalėdamos prieš tai pateikti jokio prašymo, nurodymo ar įspėjimo pažeidimą padariusiai šaliai. Kadangi periodinėmis baudomis siekiama priversti fizinius ar juridinius asmenis nutraukti daromą pažeidimą, periodinių baudų taikymas neturėtų užkirsti kelio kompetentingoms institucijoms už tą patį pažeidimą vėliau skirti administracines sankcijas;

(18) būtina nustatyti administracines sankcijas, periodines baudas ir kitas administracines priemones, kad būtų užtikrinamas kuo didesnis veiksmų pasirinkimas, kai padaromas pažeidimas, ir būtų užkirstas kelias tolesniems pažeidimams, nesvarbu, ar jie apibrėžiami kaip administracinės sankcijos ar kitos administracinės priemonės pagal nacionalinę teisę. Todėl valstybės narės turėtų galėti numatyti papildomas sankcijas ir didesnes administracines pinigines sankcijas;

(19) kompetentingos institucijos turėtų taikyti tokias periodines baudas, kurios būtų proporcingos ir veiksmingos. Atitinkamai, kompetentinga institucija turėtų atsižvelgti į galimą periodinės baudos poveikį pažeidimą padariusio juridinio ar fizinio asmens finansinei padėčiai ir turėtų stengtis, kad dėl baudos pažeidimą padaręs juridinis ar

fizinis asmuo netaptų nemokus, jam nekiltų rimtų finansinių sunkumų arba kad bauda nesudarytų neproporcingai didelės jo bendros metinės apyvartos procentinės dalies;

(20) jeigu pagal valstybės narės teisinę sistemą negalima taikyti šioje direktyvoje numatytų administracinių sankcijų, administracinių sankcijų taisyklės gali būti taikomos taip, kad sankciją inicijuotų kompetentinga institucija, o ją skirtų – teisminės institucijos. Todėl būtina, kad tos valstybės narės užtikrintų, kad taisyklių ir sankcijų taikymo poveikis būtų toks pat, kaip ir kompetentingų institucijų skiriamų administracinių sankcijų. Skirdamos tokias sankcijas, teisminės institucijos turėtų atsižvelgti į sankciją inicijuojančios kompetentingos institucijos rekomendaciją. Taikomos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomojo pobūdžio;

(21) siekiant numatyti tinkamas sankcijas už nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva 2013/36/ES, ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 pažeidimus, turėtų būti papildytas pažeidimų, už kuriuos taikomos administracinės sankcijos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės, sąrašas. Todėl reikėtų iš dalies pakeisti Direktyvos 2013/36/ES 67 straipsnyje pateikiamą pažeidimų sąrašą;

(22) filialai, kuriuos įmonės trečiojoje valstybėje įsteigia, kad galėtų teikti banko paslaugas valstybėje narėje, reguliuojami nacionalinės teisės aktais ir tos nuostatos yra tik šiek tiek suderintos Direktyva 2013/36/ES. Nors trečiųjų valstybių filialai užima didelę Sąjungos bankų rinkų dalį, šiuo metu jiems taikomi tik labai aukšto lygio informavimo reikalavimai, bet jiems netaikomi jokie Sąjungos lygmens prudenciniai standartai ar bendradarbiavimo priežiūros tikslais susitarimai. Kadangi nėra jokios bendros prudencinės sistemos, trečiųjų valstybių filialams taikomi skirtingi įvairaus rizikos ribojimo lygmens ir apimties nacionaliniai reikalavimai. Be to, kompetentingoms institucijoms trūksta išsamios informacijos ir būtinų priežiūros priemonių, kad jos galėtų tinkamai stebėti specifinę riziką, kurią kelia trečiųjų valstybių grupės, vykdančios veiklą vienoje ar keliose valstybėse narėse, įsteigusios tiek filialus, tiek patronuojamąsias įmones. Dar nėra jokios integruotos tokių įstaigų priežiūros tvarkos, ir kompetentinga institucija, atsakinga už kiekvieno trečiosios valstybės grupės filialo priežiūrą, neprivalo keistis informacija su kompetentingomis institucijomis, prižiūrinčiomis kitus tos pačios grupės filialus ir patronuojamąsias įmones. Dėl tokios reguliavimo fragmentacijos kyla rizika Sąjungos finansiniam stabilumui ir rinkos vientisumui, kuri turėtų būti pakankamai sumažinta sukūrus trečiųjų valstybių filialams taikytiną suderintą sistemą. Tokią sistemą turėtų sudaryti minimalieji bendri veiklos leidimo išdavimo, prudencinių standartų, vidaus valdymo, priežiūros ir atskaitomybės reikalavimai. Šis reikalavimų rinkinys turėtų būti rengiamas remiantis tais reikalavimais, kuriuos valstybės narės jau taiko trečiųjų valstybių filialams savo teritorijoje, taip pat atsižvelgiant į panašius arba lygiaverčius reikalavimus, kuriuos trečiosios valstybės taiko užsienio filialams, siekiant užtikrinti skirtingų valstybių narių sistemų nuoseklumą bei suderinti trečiųjų valstybių filialams taikytiną Sąjungos sistemą su vyraujančia tarptautine praktika šioje srityje;

(23) siekiant proporcingumo, reikalavimai trečiųjų valstybių filialams turėtų būti taikomi atsižvelgiant į riziką, kurią jie kelia Sąjungos ir valstybių narių finansiniam stabilumui ir rinkos vientisumui. Todėl trečiųjų valstybių filialai turėtų būti priskiriami 1 klasei, kai jie laikomi keliančiais didesnę riziką, arba 2 klasei, kai jie yra nedideli ir nesudėtingi ir nekelia didelės rizikos finansiniam stabilumui (atitinka Reglamente (ES) Nr. 575/2013 pateiktą sąvokos „nedidelė ir nesudėtinga įstaiga“ apibrėžtį). Atitinkamai trečiųjų valstybių filialai, kurių apskaitos knygose valstybėje narėje užregistruoto turto suma siekia 5 000 000 000 EUR arba daugiau, turėtų būti laikomi keliančiais tokią didesnę riziką dėl savo didesnio dydžio ir sudėtingumo, nes jų

žlugimas galėtų stipriai sutrikdyti valstybės narės banko paslaugų rinką arba jos bankų sistemos veikimą. Trečiųjų valstybių filialai, turintys leidimą priimti mažmeninius indėlius, taip pat turėtų būti laikomi keliančiais didesnę riziką, nepaisant jų dydžio, nes jų žlugimas turėtų poveikį labai pažeidžiamiems indėlininkams ir dėl jo galėtų sumažėti pasitikėjimas valstybės narės bankų sistemos saugumu ir patikimumu siekiant apsaugoti piliečių santaupas. Todėl šių abiejų rūšių trečiųjų valstybių filialai turėtų būti priskiriami 1 klasei;

(24) trečiųjų valstybių filialai taip pat turėtų būti priskiriami 1 klasei, jeigu įmonei trečiojoje valstybėje, kuri yra jų pagrindinė buveinė (toliau – pagrindinė įmonė), taikomas reguliavimas, priežiūra ir tokio reguliavimo įgyvendinimas nėra laikomi bent lygiaverčiais Direktyvai 2013/36/ES ir Reglamentui (ES) Nr. 575/2013 arba kai atitinkama trečioji valstybė yra įtraukta į sąrašą kaip didelės rizikos trečioji valstybė, kurios kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimas turi strateginių trūkumų pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849[46]. Tie trečiųjų valstybių filialai kelia reikšmingą riziką Sąjungos ir valstybės narės, kurioje jie įsteigti, finansiniam stabilumui, nes jų pagrindinei įmonei taikomos bankų sektoriaus reguliavimo arba kovos su pinigų plovimu sistemos nepajėgia tinkamai įvertinti arba tinkamai stebėti specifinės rizikos, kylančios dėl filialo valstybėje narėje vykdomos veiklos arba dėl rizikos sandorio šalims valstybėje narėje, kuri kyla dėl trečiosios valstybės grupės. Kad Komisija galėtų nustatyti trečiosios valstybės bankų sektoriaus prudencinių ir priežiūros standartų lygiavertiškumą Sąjungos standartams, ji turėtų galėti pavesti EBI atlikti vertinimą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 33 straipsnį. EBI turėtų užtikrinti, kad vertinimas būtų atliekamas griežtai ir skaidriai ir taikant patikimą metodiką. Be to, EBI taip pat turėtų konsultuotis ir glaudžiai bendradarbiauti su trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis ir vyriausybės departamentais, atsakingais už bankų sektoriaus reguliavimą, ir, kai taikytina, su privačiojo sektoriaus šalimis, siekdama užtikrinti, kad su jomis būtų elgiamasi sąžiningai ir joms būtų suteikta galimybė per pagrįstą laikotarpį pateikti dokumentus ir pastabas. Be to, EBI turėtų užtikrinti, kad pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 33 straipsnį rengiama ataskaita būtų tinkamai pagrįsta, kad joje būtų pateiktas išsamus įvertintų aspektų aprašymas ir kad ji būtų pateikta per pagrįstą laikotarpį;

(25) kompetentingos institucijos turėtų turėti aiškius įgaliojimus kiekvienu konkrečiu atveju reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai prašytų veiklos leidimo pagal Direktyvos 2013/36/ES III antraštinės dalies 1 skyrių, bent tais atvejais, kai tie filialai vykdo veiklą su analogiškomis įstaigomis kitose valstybėse narėse, pažeisdami vidaus rinkos taisykles, arba kai jie kelia reikšmingą riziką Sąjungos arba valstybės narės, kurioje jie įsteigti, finansiniam stabilumui. Be to, turėtų būti reikalaujama, kad kompetentingos institucijos periodiškai įvertintų, ar trečiųjų valstybių filialai, kurių apskaitos knygose užregistruoto turto suma yra 30 000 000 000 EUR arba didesnė, yra sisteminės svarbos. Toks periodinis vertinimas turėtų būti bendrai atliekamas visų tai pačiai trečiosios valstybės grupei priklausančių trečiųjų valstybių filialų, įsteigtų vienoje valstybėje narėje arba visoje Sąjungoje, atžvilgiu. Atliekant šį vertinimą pagal konkrečius kriterijus turėtų būti analizuojama, ar tie filialai nekelia tokio paties lygio rizikos Sąjungos ar jos valstybių narių finansiniam stabilumui, kaip įstaigos, kurios

[46] 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

apibrėžiamos kaip sisteminės svarbos įstaigos pagal Direktyvą 2013/36/ES ir Reglamentą ES Nr. 575/2013. Kai kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad trečiųjų valstybių filialai yra sisteminės svarbos, jos turėtų tiems filialams nustatyti reikalavimus, kurie yra tinkami siekiant sumažinti riziką finansiniam stabilumui. Šiais tikslais kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai prašytų veiklos leidimo kaip patronuojamosios įstaigos pagal Direktyvą 2013/36/ES, kad galėtų toliau vykdyti banko veiklą valstybėje narėje arba visoje Sąjungoje. Be to, kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę nustatyti kitus reikalavimus, visų pirma pareigą restruktūrizuoti trečiųjų valstybių filialų turtą arba veiklą Sąjungoje, kad tie filialai nebebūtų sisteminės svarbos, arba reikalavimą laikytis papildomo kapitalo, likvidumo, atskaitomybės arba informacijos atskleidimo reikalavimų, jeigu to pakaktų siekiant pašalinti riziką finansiniam stabilumui. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę netaikyti nė vienų iš tų reikalavimų trečiųjų valstybių filialams, kurie vertinami kaip sisteminės svarbos, tik tuo atveju, jei kompetentingos institucijos gali pagrįsti, kad rizika, kurią tie filialai kelia Sąjungos ir valstybių narių finansiniam stabilumui ir rinkos vientisumui labai nepadidės, jei tokie reikalavimai nebus taikomi ne ilgiau kaip vienus metus;

(26) siekiant užtikrinti priežiūros sprendimų dėl trečiosios valstybės grupės, turinčios filialų ir patronuojamųjų įmonių visoje Sąjungoje, nuoseklumą, turėtų būti paskirta pagrindinė kompetentinga institucija, kuri atliktų sisteminės svarbos vertinimą. Tą vaidmenį turėtų atlikti trečiosios valstybės grupės Sąjungoje konsoliduotos priežiūros institucija, kai taikomas Direktyvos 2013/36/ES 111 straipsnis, arba kompetentinga institucija, kuri pagal tą straipsnį taptų konsoliduotos priežiūros institucija, jei tos grupės trečiųjų valstybių filialai būtų laikomi jos patronuojamosiomis įmonėmis. Jeigu per tris mėnesius nenustatoma atitinkama konsoliduotos priežiūros institucija arba pagrindinė kompetentinga institucija nepradeda sisteminės svarbos vertinimo, tą vertinimą turėtų atlikti EBI. Pagrindinė kompetentinga institucija arba, kai taikytina, EBI turėtų konsultuotis ir visapusiškai bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už atitinkamos trečiosios valstybės grupės patronuojamųjų įmonių ir filialų priežiūrą visoje Sąjungoje. Pagrindinė kompetentinga institucija ir tos kompetentingos institucijos turėtų priimti bendrą sprendimą, ar nustatyti reikalavimus trečiųjų valstybių filialams, kurie vertinami kaip esantys sisteminės svarbos. Siekiant užtikrinti tinkamą procesą, pagrindinė kompetentinga institucija arba, kai taikytina, EBI turėtų užtikrinti, kad atliekant sisteminės svarbos vertinimą būtų paisoma trečiųjų valstybių filialų teisės būti išklausytiems ir pateikti pastabas;

(27) kompetentingos institucijos turėtų reguliariai tikrinti, kaip trečiųjų valstybių filialai laikosi atitinkamų reikalavimų pagal Direktyvą 2013/36/ES, ir imtis tų filialų priežiūros priemonių, kad užtikrintų arba atkurtų atitiktį tiems reikalavimams. Siekiant palengvinti veiksmingą trečiųjų valstybių filialams taikomų reikalavimų priežiūrą ir sudaryti galimybę išsamiai apžvelgti trečiųjų valstybių grupių veiklą Sąjungoje, kompetentingoms institucijoms turėtų būti sudaryta galimybė susipažinti su bendra priežiūros ir finansine informacija, parengta pagal standartizuotus šablonus. EBI turėtų būti įgaliota parengti techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose būtų nustatyti tie šablonai, o Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus. Be to, būtina įgyvendinti tinkamus kompetentingų institucijų bendradarbiavimo susitarimus siekiant užtikrinti, kad visa trečiųjų valstybių grupių, veikiančių Sąjungoje per trečiųjų valstybių filialus, veikla būtų visapusiškai prižiūrima, kad nebūtų apeinami toms grupėms pagal Sąjungos teisę taikytini reikalavimai ir būtų kuo labiau sumažinta galima rizika Sąjungos finansiniam

stabilumui. Visų pirma, 1 klasės trečiųjų valstybių filialai turėtų būti įtraukti į trečiųjų valstybių grupių Sąjungoje priežiūros institucijų kolegijų veiklos taikymo sritį. Jei tokios kolegijos dar nėra, kompetentingos institucijos turėtų įsteigti *ad hoc* kolegiją visiems tos pačios grupės 1 klasės trečiųjų valstybių filialams, jeigu ta grupė vykdo veiklą daugiau kaip vienoje valstybėje narėje;

(28) trečiųjų valstybių filialams taikytina Sąjungos sistema turėtų būti taikoma nedarant poveikio valstybių narių galimai turimai veiksmų laisvei, kuria naudodamosi jos paprastai gali reikalauti, kad tam tikrų trečiųjų valstybių įmonės vykdytų banko veiklą jų teritorijoje tik per patronuojamąsias įstaigas, kurių veiklos leidimas išduotas pagal Direktyvos 2013/36/ES III antraštinės dalies 1 skyrių. Toks reikalavimas gali būti taikomas trečiosioms valstybėms, taikančioms bankų prudencinius ir priežiūros standartus, kurie nėra lygiaverčiai standartams, nustatytiems valstybės narės nacionalinės teisės aktuose, arba gali būti taikomas trečiosioms valstybėms, kurių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimas turi strateginių trūkumų;

(29) 2018 m. sausio 1 d. pradėjus taikyti 9-ąjį TFAS, modeliavimo metodu grindžiamo tikėtinų kredito nuostolių skaičiavimo rezultatai turi tiesioginės įtakos įstaigų nuosavų lėšų sumai ir teisės aktuose nustatytiems rodikliams. Tie patys modeliavimo metodai taip pat yra tikėtinų kredito nuostolių skaičiavimo pagrindas, kai įstaigos taiko nacionalines apskaitos sistemas. Todėl svarbu, kad kompetentingos institucijos ir EBI susidarytų aiškią nuomonę apie šių skaičiavimų poveikį pagal riziką įvertinto turto verčių intervalui ir nuosavų lėšų reikalavimams, kurie taikomi panašioms pozicijoms. Tuo tikslu lyginamoji analizė turėtų apimti ir tuos modeliavimo metodus. Atsižvelgiant į tai, kad įstaigos, apskaičiuojančios kapitalo reikalavimus pagal standartizuotą kredito rizikos metodą, taip pat gali naudoti modelius tikėtiniems kredito nuostoliams apskaičiuoti pagal 9-ąjį TFAS, šios įstaigos taip pat turėtų būti įtraukiamos į lyginamąją analizę, vadovaujantis proporcingumo principu;

(30) Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 buvo iš dalies pakeistas Reglamentu (ES) 2019/876[47], kuriuo nustatyta peržiūrėta rinkos rizikos sistema, kurią sukūrė Bazelio bankų priežiūros komitetas. Alternatyvus standartizuotas metodas, kuris naudojamas taikant šią naują sistemą, suteikia galimybę įstaigoms modeliuoti tam tikrus parametrus, naudojamus apskaičiuojant pagal riziką įvertintą turtą ir nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti. Todėl svarbu, kad kompetentingos institucijos ir EBI susidarytų aiškią nuomonę apie pagal riziką įvertinto turto verčių intervalą ir nuosavų lėšų reikalavimus, kurie taikomi panašioms pozicijoms, ne tik taikant alternatyvų vidaus modelio metodą, bet ir taikant alternatyvų standartizuotą metodą. Dėl to rinkos rizikos lyginamoji analizė turėtų apimti peržiūrėtus standartizuotus ir vidaus modelio metodus;

(31) pasauliui pereinant prie tvarios ekonomikos, kaip numatyta Paryžiaus susitarime[48], kurį sudarė Sąjunga, ir Jungtinių Tautų darnaus vystymosi darbotvarkėje iki 2030 m.,

---

47 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/876, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su sverto koeficientu, grynojo pastovaus finansavimo rodikliu, nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimais, sandorio šalies kredito rizika, rinkos rizika, pagrindinių sandorio šalių pozicijomis, kolektyvinio investavimo subjektų pozicijomis, didelėmis pozicijomis, ataskaitų teikimo ir informacijos atskleidimo reikalavimais, ir Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 150, 2019 6 7, p. 1).

48 2016 m. spalio 5 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1841 dėl Paryžiaus susitarimo, priimto pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją, sudarymo Europos Sąjungos vardu (OL L 282, 2016 10 19, p. 4).

teks padaryti ne vieną esminį pokytį socialinių reikalų ir ekonomikos srityse, ir šio proceso sėkmė priklausys nuo to, ar pavyks sutelkti didelius finansinius išteklius iš viešojo ir privačiojo sektorių. Įgyvendindama Europos žaliąjį kursą,[49] Sąjunga įsipareigoja iki 2050 m. tapti neutralaus poveikio klimatui regionu. Finansų sistema atlieka svarbų vaidmenį remiant šį perėjimą, kuris siejamas ne tik su atsiversiančiomis galimybėmis, kuriomis bus galima pasinaudoti, ir tokių galimybių palaikymu, bet ir su tinkamu rizikos, kurią šis perėjimas gali sukelti, valdymu;

(32) beprecedentis perėjimas prie tvarios, neutralaus poveikio klimatui ir žiedinės ekonomikos mastas turės didelį poveikį finansų sistemai. 2018 m. Centrinių bankų ir priežiūros institucijų tinklas finansų sistemai žalinti (angl. *Network of Central Banks and Supervisors for Greening the Financial System*)[50] pripažino, kad su klimatu susijusi rizika yra finansinės rizikos šaltinis. Komisijos atnaujintoje tvaraus finansavimo strategijoje[51] pabrėžiama, kad aplinkosauginė, socialinė ir valdymo (ASV) rizika ir rizika, kylanti dėl fizinio klimato kaitos poveikio, biologinės įvairovės nykimo ir visų pirma platesnio ekosistemų aplinkos būklės blogėjimo, yra precedento neturintis iššūkis mūsų ekonomikai ir finansų sistemos stabilumui. Ši rizika turi tam tikrų ypatumų, pavyzdžiui, yra perspektyvinio pobūdžio ir turi ryškų poveikį trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu;

(33) perėjimo prie tvarios, neutralaus poveikio klimatui ir žiedinės ekonomikos ilgalaikis pobūdis ir įvairiapusiškumas lems reikšmingus įstaigų verslo modelių pokyčius. Finansų sektoriui, o ypač kredito įstaigoms būtina tinkamai prisitaikyti, kad iki 2050 m. Sąjungos ekonomikoje būtų pasiektas ŠESD poveikio neutralumo tikslas, kartu išlaikant būdingos rizikos kontrolę. Todėl kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteiktos priemonės įvertinti šį procesą ir įsikišti tais atvejais, kai įstaigos valdo su klimatu susijusią riziką, taip pat riziką, kylančią dėl aplinkos būklės blogėjimo ir biologinės įvairovės nykimo, keliančio pavojų atskirų institucijų stabilumui arba bendram finansiniam stabilumui. Kompetentingos institucijos taip pat turėtų stebėti ir joms turėtų būti suteikti įgaliojimai imtis veiksmų, jeigu įstaigų verslo modeliai ir strategijos nesutampa su atitinkamais Sąjungos politikos tikslais ir platesnėmis perėjimo prie tvarios ekonomikos tendencijomis ir dėl to kyla rizika jų verslo modeliams ir strategijoms arba finansiniam stabilumui. Su klimatu susijusi ir, vertinant iš platesnės perspektyvos, aplinkosauginė rizika turėtų būti vertinama kartu su socialine ir valdymo rizika vienoje rizikos kategorijoje, kad būtų galima visapusiškai ir suderintai sujungti šiuos veiksnius į visumą, nes jie dažnai yra tarpusavyje susiję. ASV rizika yra glaudžiai susijusi su tvarumo samprata, nes ASV veiksniai yra trys pagrindiniai tvarumo ramsčiai;

(34) siekdamos išsaugoti pakankamą atsparumą neigiamam ASV veiksnių poveikiui, Sąjungoje įsteigtos įstaigos turi galėti sistemingai nustatyti, įvertinti ir valdyti ASV riziką, o jų priežiūros institucijos turi įvertinti riziką atskirų įstaigų lygmeniu, taip pat sistemos lygmeniu, pirmenybę teikdamos aplinkos veiksniams ir pereidamos prie kitų tvarumo veiksnių, keičiantis vertinimo metodikoms ir priemonėms. Įstaigos turėtų įvertinti savo portfelių derėjimą su Sąjungos užmoju iki 2050 m. tapti neutralaus

---

49 COM(2019) 640 *final*.

50 2017 m. gruodžio 12 d. Paryžiuje įvykusio aukščiausiojo lygio susitikimo „Viena planeta“ metu įsteigta centrinių bankų ir priežiūros institucijų grupė, norinti savanoriškai dalytis geriausia patirtimi ir prisidėti prie su aplinka ir klimatu susijusios rizikos valdymo plėtojimo finansų sektoriuje, taip pat padėti sutelkti pagrindinius finansavimo šaltinius perėjimui prie tvarios ekonomikos remti.

51 COM(2021) 390 *final*, 2021 7 6.

poveikio klimatui regionu, taip pat užkirsti kelią aplinkos būklės blogėjimui ir biologinės įvairovės nykimui. Įstaigos turėtų parengti konkrečius planus, kaip trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu sumažinti riziką, kylančią dėl to, kad jų verslo modelis ir strategija nesutampa su atitinkamais Sąjungos politikos tikslais, įtrauktais į Paryžiaus susitarimą, pasirengimo įgyvendinti 55 proc. tikslą priemonių rinkinį[52] ir [Pasaulinę biologinės įvairovės strategiją po 2020 m.]. Turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos turėtų patikimas valdymo priemones ir vidaus procesus ASV rizikai valdyti, taip pat jų valdymo organų patvirtintas strategijas, kuriose būtų atsižvelgta ne tik į dabartinį, bet ir į prognozuojamą ASV veiksnių poveikį. Kolektyvinės valdymo organo žinios ir supratimas apie ASV veiksnius ir įstaigų vidaus kapitalo paskirstymas ASV rizikai mažinti taip pat bus labai svarbus veiksnys, skatinantis pokyčius kiekvienoje atskiroje įstaigoje. ASV rizikos ypatumai ir jos santykinis naujumas reiškia, kad įstaigų supratimas apie tokią riziką, taip pat jos vertinimo ir valdymo praktika įvairiose įstaigose gali labai skirtis. Siekiant užtikrinti konvergenciją visoje Sąjungoje ir vienodą ASV rizikos supratimą, prudencinio reguliavimo nuostatose turėtų būti pateiktos tinkamos apibrėžtys ir tos rizikos vertinimo minimalieji standartai. Siekiant šio tikslo, apibrėžtys pateikiamos Reglamente (ES) Nr. 575/2013, o EBI suteikiami įgaliojimai tiksliai apibrėžti minimaliąsias pamatines metodikas, skirtas įvertinti ASV rizikos poveikį įstaigų finansiniam stabilumui, pirmenybę teikiant aplinkos veiksnių poveikiui. Kadangi perspektyvinis ASV rizikos pobūdis reiškia, kad scenarijų analizė ir testavimas nepalankiausiomis sąlygomis, taip pat šios rizikos mažinimo planai yra ypač informatyvios vertinimo priemonės, EBI taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai parengti vienodus tos rizikos mažinimo planų turinio, taip pat scenarijų rengimo bei testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metodų taikymo kriterijus. Su aplinka susijusiai rizikai, įskaitant riziką, kylančią dėl aplinkos būklės blogėjimo ir biologinės įvairovės nykimo, ir ypač su klimatu susijusiai rizikai turėtų būti teikiama pirmenybė, atsižvelgiant į tokios rizikos klausimo opumą ir ypatingą scenarijų analizės bei testavimo nepalankiausiomis sąlygomis svarbą vertinant šią riziką;

(35) ASV rizika gali turėti reikšmingų pasekmių tiek atskirų įstaigų, tiek visos finansų sistemos stabilumui. Taigi kompetentingos institucijos turėtų nuosekliai atsižvelgti į šią riziką vykdydamos savo atitinkamą priežiūros veiklą, įskaitant priežiūrinio vertinimo ir tikrinimo procesą bei tos rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis. Europos Komisija, naudodamasi savo techninės paramos priemone, teikė pagalbą nacionalinėms kompetentingoms institucijoms kuriant ir įgyvendinant testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metodikas ir yra pasirengusi toliau teikti techninę paramą šiuo klausimu. Tačiau ASV rizikos testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metodai lig šiol daugiausia buvo taikomi tiriamaisiais tikslais. Siekdamos tvirtai ir nuosekliai įtraukti ASV rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis į priežiūros procesą, EBI, Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (EIOPA) ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (ESMA) turėtų kartu parengti gaires, kuriomis būtų užtikrinamas svarstymų nuoseklumas ir bendrų metodikų taikymas atliekant ASV rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis. Šios rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis reikėtų pradėti nuo su klimatu ir aplinka susijusių veiksnių, o atsiradus daugiau su ASV rizika susijusių duomenų ir metodikų, kuriais

[52] Komisijos komunikatas COM(2021) 568 *final*, 2021 7 14, apimantis šiuos Komisijos pasiūlymus: COM(2021) 562 *final*, COM(2021) 561 *final*, COM(2021) 564 *final*, COM(2021) 563 *final*, COM(2021) 556 *final*, COM(2021) 559 *final*, COM(2021) 558 *final*, COM(2021) 557 *final*, COM(2021) 554 *final*, COM(2021) 555 *final*, COM(2021) 552 *final*.

remiantis būtų galima sukurti papildomų priemonių tokios rizikos kiekybiniam poveikiui finansinei rizikai įvertinti, kompetentingos institucijos turėtų vis dažniau vertinti šios rizikos poveikį, atlikdamos kredito įstaigų kapitalo pakankamumo vertinimus. Siekdama užtikrinti priežiūros praktikos konvergenciją, EBI turėtų parengti gaires dėl vienodo ASV rizikos įtraukimo į priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą (SREP);

(36) Direktyvos 2013/36/ES 133 straipsnio nuostatos dėl sisteminės rizikos rezervo sistemos jau gali būti taikomos sprendžiant įvairių rūšių sisteminės rizikos, įskaitant su klimato kaita susijusią riziką, klausimus. Jeigu atitinkamos kompetentingos arba, jei taikytina, paskirtos institucijos mano, kad su klimato kaita susijusi rizika gali turėti reikšmingų neigiamų pasekmių valstybių narių finansų sistemai ir realiajai ekonomikai, jos turėtų nustatyti sisteminės rizikos rezervo normą tai rizikai, jeigu, jų nuomone, tokios normos nustatymas būtų veiksmingas ir proporcingas siekiant sumažinti tą riziką;

(37) valdymo organo narių tinkamumo vertinimas gali būti atliekamas tik po to, kai po jų paskyrimo praeina daug laiko, arba, jeigu tai yra pagrindines užduotis atliekantys asmenys, toks vertinimas gali būti visai neatliekamas. Taigi, tinkamumo kriterijų neatitinkantys valdymo organo nariai galėjo ilgą laiką eiti savo pareigas, o dėl to kyla sunkumų, ypač didelėms įstaigoms. Be to, tarpvalstybinės įstaigos turi vadovautis daugybe labai skirtingų nacionalinių taisyklių ir procesų, dėl to dabartinė sistema nėra efektyvi. Sąjungoje taikomi nevienodi su tinkamumo vertinimu susiję reikalavimai yra ypač opi problema įgyvendinant bankų sąjungą. Todėl svarbu Sąjungos lygmeniu nustatyti taisyklių rinkinį, kad būtų sukurta nuosekli ir nuspėjama kompetencijos ir tinkamumo vertinimo sistema. Tai paskatins priežiūros konvergenciją ir suteiks galimybę kompetentingoms institucijoms labiau pasitikėti vienoms kitomis, taip pat suteiks daugiau teisinio tikrumo įstaigoms. Patikima valdymo organo narių ir pagrindines užduotis atliekančių asmenų kompetencijos ir tinkamumo vertinimo sistema yra itin svarbus veiksnys siekiant užtikrinti, kad įstaigoms būtų tinkamai vadovaujama ir kad būtų tinkamai valdoma joms kylanti rizika;

(38) valdymo organų narių tinkamumo vertinimo tikslas – užtikrinti, kad tie nariai būtų kompetentingi eiti savo pareigas ir būtų geros reputacijos. Tinkamumo vertinimą turėtų atlikti įstaigos, kurioms tenka pagrindinė atsakomybė už kiekvieno valdymo organo nario tinkamumo vertinimą, o po to patikrinimą turėtų atlikti kompetentingos institucijos ir jos tokį patikrinimą gali atlikti prieš valdymo organo nariui pradedant arba jam jau pradėjus eiti šias pareigas. Tačiau dėl didelių įstaigų keliamos rizikos, kurią visų pirma lemia galimas poveikio plitimo poveikis, netinkamiems valdymo organo nariams turėtų būti užkirstas kelias daryti įtaką vadovavimui tokioms didelėms įstaigoms, nes tai gali turėti didelį neigiamą poveikį. Todėl būtų tikslinga, kad, išskyrus tuos atvejus, kai susiklosto išskirtinės aplinkybės, kompetentingos institucijos įvertintų didelių įstaigų valdymo organo narių tinkamumą prieš jiems pradedant eiti savo pareigas;

(39) ne tik valdymo organo nariai, bet ir pagrindines užduotis atliekantys asmenys turi didelę įtaką užtikrinant patikimą ir apdairų kasdienį įstaigos valdymą. Kadangi šiuo metu Direktyvoje 2013/36/ES nepateikta pagrindines užduotis atliekančių asmenų apibrėžtis, valstybių narių taikoma praktika skiriasi visoje Sąjungoje, dėl to neįmanoma užtikrinti veiksmingos ir efektyvios priežiūros ir vienodų sąlygų. Todėl būtina apibrėžti pagrindines užduotis atliekančių asmenų sąvoką. Be to, atsakomybė už pagrindines užduotis atliekančių asmenų tinkamumo vertinimą pirmiausia turėtų tekti įstaigoms. Tačiau dėl didelių įstaigų veiklos keliamos rizikos tokių didelių įstaigų

vidaus kontrolės funkcijų vadovų ir vyriausiojo finansininko tinkamumą kompetentingos institucijos turėtų įvertinti prieš šiems asmenims pradedant eiti pareigas;

(40) siekiant užtikrinti įstaigoms teisinį tikrumą ir nuspėjamumą, būtina nustatyti veiksmingą kompetentingų institucijų tinkamu laiku atliekamą valdymo organo narių ir pagrindines užduotis atliekančių asmenų tinkamumo tikrinimo procesą. Toks procesas turėtų suteikti galimybę kompetentingoms institucijoms prireikus prašyti bet kokios papildomos informacijos, bet taip pat turėtų užtikrinti, kad tos kompetentingos institucijos galėtų atlikti tinkamumo vertinimus per nustatytą laikotarpį. Savo ruožtu įstaigos per tam skirtą laiką turėtų kompetentingoms institucijoms pateikti teisingą ir išsamią informaciją ir greitai bei sąžiningai reaguoti į kompetentingų institucijų prašymus pateikti papildomos informacijos;

(41) atsižvelgiant į tinkamumo vertinimo svarbą apdairiam ir patikimam įstaigų valdymui, kompetentingoms institucijoms būtina suteikti naujų priemonių, pvz., pareigų aprašus ir pareigų ryšių struktūrą, kad būtų galima įvertinti valdymo organo narių ir pagrindines užduotis atliekančių asmenų tinkamumą. Šios naujos priemonės taip pat padės kompetentingoms institucijoms patikrinti įstaigų valdymo priemones, atliekant priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą. Nepaisant bendros valdymo organo, kaip kolegialaus organo, atsakomybės, turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos parengtų individualius aprašus ir ryšių struktūrą, kuriuose būtų išaiškintos valdymo organo narių, vyresniosios vadovybės ir pagrindines užduotis atliekančių asmenų pareigos. Jų individualios pareigos ne visada yra aiškiai ar nuosekliai išdėstytos ir gali būti situacijų, kai dvi ar daugiau funkcijų sutampa arba kai tam tikros pareigų sritys nepastebimos, nes jos nėra tiksliai priskirtos vieno asmens kompetencijos sričiai. Kiekvieno asmens pareigų apimtis turėtų būti aiškiai apibrėžta ir jokia pareigų sritis neturėtų būti palikta niekam nepriskirta. Tomis priemonėmis turėtų būti užtikrinama tolesnė valdymo organo narių, vyresniosios vadovybės ir pagrindines užduotis atliekančių asmenų atskaitomybė;

(42) siekiant apsaugoti finansinį stabilumą, kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę greitai priimti ir įgyvendinti sprendimus. Vykdydamos ankstyvosios intervencijos priemones arba pertvarkymo veiksmus, kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos gali nuspręsti, kad tikslinga nušalinti arba pakeisti valdymo organo ar vyresniosios vadovybės narius. Kad būtų atsižvelgta į tokias situacijas, kompetentingos institucijos turėtų atlikti valdymo organo narių arba pagrindines užduotis atliekančių asmenų tinkamumo vertinimą po to, kai tie valdymo organo nariai arba pagrindines užduotis atliekantys asmenys pradeda eiti pareigas;

(43) taikant Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytą rezultatų apatinę ribą, įstaigos papildomų nuosavų lėšų reikalavimo nominalioji suma, kurią įstaigos kompetentinga institucija nustato pagal Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnio 1 dalies a punktą, atsižvelgdama į riziką, kuri nėra pernelyg didelio finansinio sverto rizika, neturėtų iš karto dėl to padidėti, jei visi kiti veiksniai vienodi. Be to, tokiu atveju kompetentinga institucija turėtų peržiūrėti įstaigos papildomų nuosavų lėšų reikalavimą ir visų pirma įvertinti, ar tokiu reikalavimu atsižvelgiama ir kiek juo atsižvelgiama į modelio riziką, kylančią dėl to, kad įstaiga naudoja vidaus modelius. Jeigu taip ir yra, turėtų būti laikoma, kad įstaigos papildomų nuosavų lėšų reikalavimas iš dalies sutampa su rizika, į kurią atsižvelgiama, kai skaičiuojant įstaigos nuosavų lėšų reikalavimą taikoma rezultatų apatinė riba, todėl kompetentinga institucija turėtų sumažinti tą reikalavimą tiek, kiek būtina, kad nebūtų tokio sutapimo, kol įstaiga bus saistoma rezultatų apatinės ribos;

(44) taip pat, kai įstaiga tampa saistoma rezultatų apatinės ribos, nominalioji įstaigos bendro 1 lygio kapitalo, reikalingo dėl sisteminės rizikos rezervo, suma neturėtų padidėti, jei nepadidėjo su įstaiga susijusi makroprudencinė ar sisteminė rizika. Tokiais atvejais įstaigos kompetentinga arba, jei taikytina, paskirta institucija turėtų patikrinti sisteminės rizikos rezervo normų kalibravimą ir įsitikinti, kad jos tebėra tinkamos ir dvigubai neskaičiuojama rizika, kuri jau yra padengta dėl to, kad įstaiga yra saistoma rezultatų apatinės ribos. Apskritai kompetentingos ir, jei taikytina, paskirtos institucijos neturėtų taikyti sisteminės rizikos rezervo reikalavimų rizikai, kuri jau yra visiškai padengta taikant rezultatų apatinę ribą;

(45) be to, kai įstaiga, priskirta prie vadinamųjų kitų sisteminės svarbos įstaigų, tampa saistoma rezultatų apatinės ribos, jos kompetentinga arba, jei taikytina, paskirta institucija turėtų patikrinti įstaigos O-SII rezervo reikalavimo kalibravimą ir įsitikinti, kad jis tebėra tinkamas;

(46) kad būtų galima laiku ir veiksmingai aktyvuoti sisteminės rizikos rezervą, būtina paaiškinti atitinkamų nuostatų taikymą ir supaprastinti bei suderinti taikytinas procedūras. Visų valstybių narių paskirtos institucijos turėtų turėti galimybę nustatyti sisteminės rizikos rezervą, kad būtų galima pripažinti kitų valstybių narių institucijų nustatytas sisteminės rizikos rezervo normas ir užtikrinti, kad institucijoms būtų suteikti įgaliojimai laiku ir veiksmingai pašalinti sisteminę riziką. Norint, kad būtų pripažinta kitos valstybės narės nustatyta sisteminės rizikos rezervo norma, turėtų pakakti tik gauti normą pripažįstančios institucijos pranešimą. Siekiant išvengti nereikalingų veiklos leidimo išdavimo procedūrų, kai dėl sprendimo nustatyti rezervo normą kuri nors iš anksčiau nustatytų normų sumažėja arba nesikeičia, Direktyvos 2013/36/ES 131 straipsnio 15 dalyje nustatyta tvarka turi būti suderinta su tos direktyvos 133 straipsnio 9 dalyje nustatyta tvarka. Tos direktyvos 133 straipsnio 11 dalyje nustatytos procedūros turėtų būti paaiškintos ir, jei reikia, labiau suderintos su procedūromis, taikomomis kitoms sisteminės rizikos rezervo normoms,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2013/36/ES pakeitimai

Direktyva 2013/36/ES iš dalies keičiama taip:

(1) 3 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) įterpiamas 8a punktas:

„8a) valdymo organo valdymo funkcija – valdymo organo vykdoma veiksmingo įstaigos valdymo funkcija, apimanti asmenis, vadovaujančius įstaigos veiklai;“;

b) 9 punktas pakeičiamas taip:

„9) vyresnioji vadovybė – fiziniai asmenys, kurie įstaigoje vykdo vykdomąsias funkcijas, yra tiesiogiai atskaitingi įstaigos valdymo organui, bet patys nėra jo nariai, ir yra atsakingi už kasdienį įstaigos valdymą, vadovaujant įstaigos valdymo organui;“;

c) įterpiami 9a–9d punktai:

„9a) pagrindines užduotis atliekantys asmenys – asmenys, kurie turi didelę įtaką vadovaujant įstaigai, bet nėra valdymo organo nariai, įskaitant

vidaus kontrolės funkcijų vadovus ir vyriausiąjį finansininką, jei tie vadovai arba tas pareigūnas nėra valdymo organo nariai;

9b) vyriausiasis finansininkas – asmuo, atsakingas už įstaigos finansinių išteklių valdymą, finansų planavimą ir finansinę atskaitomybę;

9c) vidaus kontrolės funkcijų vadovai – aukščiausio hierarchinio lygmens asmenys, atsakingi už veiksmingą kasdienio įstaigos nepriklausomų rizikos valdymo, atitikties užtikrinimo ir vidaus audito funkcijų vykdymo valdymą;

9d) vidaus kontrolės funkcijos – rizikos valdymo, atitikties užtikrinimo ir vidaus audito funkcijos;“;

d) 11 punktas pakeičiamas taip:

„11) modelio rizika – modelio rizika, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 52b punkte;“;

e) įterpiamas 29a punktas:

„29a) atskiroji įstaiga ES – atskiroji staiga ES, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 33a punkte;“;

f) įterpiamas 47a punktas:

„47a) reikalavimus atitinkantis kapitalas – reikalavimus atitinkantis kapitalas, apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 71 punkte;“;

g) dalis papildoma 66–69 punktais:

„66) didelė įstaiga – įstaiga, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 146 punkte;“;

67) atitinkama patronuojamoji įmonė – reikšminga patronuojamoji įmonė, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 135 punkte, arba didelė patronuojamoji įmonė, apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 147 punkte;

68) periodinės baudos – už kiekvieną dieną mokamos baudos, kuriomis siekiama paskatinti nutraukti tebedaromus pažeidimus ir priversti juridinį ar fizinį asmenį vėl laikytis savo pareigų pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013;

69) aplinkosauginė, socialinė ir valdymo rizika – aplinkosauginė, socialinė ir valdymo rizika, apibrėžta 4 straipsnio 1 dalies 52d punkte arba Reglamente (ES) Nr. 575/2013;“;

(2) 4 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų kompetencijos, išteklių, veiklos pajėgumų, visus įgaliojimus ir būtų nepriklausomos, kad galėtų vykdyti šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytas funkcijas, susijusias su prudencine priežiūra, tyrimais, ir naudotis įgaliojimais taikyti periodines baudas ir sankcijas.

Kad būtų išsaugotas kompetentingų institucijų nepriklausomumas vykdant savo įgaliojimus, valstybė narė suteikia visas būtinas priemones, siekdama užtikrinti, kad tos kompetentingos institucijos, įskaitant jų darbuotojus ir valdymo organų narius,

galėtų veikti nepriklausomai ir objektyviai, neprašydamos prižiūrimų įstaigų, valstybės narės valdžios institucijų ar Sąjungos įstaigos arba bet kurios kitos viešojo ar privačiojo sektoriaus įstaigos nurodymų, jais nesivadovaudamos ir neveikiamos nė vieno iš minėtų subjektų. Šios priemonės nedaro poveikio kompetentingų institucijų teisėms ir pareigoms, atsirandančioms dėl jų dalyvavimo Europos finansų priežiūros institucijų sistemoje, nustatytoje 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010[*1], Bendrame priežiūros mechanizme, nustatytame 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013[*2] ir 2014 m. balandžio 16 d. Europos Centrinio Banko reglamentu (ES) Nr. 468/2014[*3], ir Bendroje pertvarkymo valdyboje, nustatytoje 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 806/2014[*4].

Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad kompetentingos institucijos taikytų visas būtinas priemones, kuriomis būtų užkirstas kelias jų darbuotojų ir valdymo organų narių interesų konfliktams. Šiais tikslais valstybės narės nustato taisykles, kurios yra proporcingos tų darbuotojų ir valdymo organų narių vaidmeniui ir atsakomybei ir kuriomis jiems draudžiama bent:

a) prekiauti finansinėmis priemonėmis, kurias išleido arba su kuriomis yra susietos kompetentingų institucijų prižiūrimos įstaigos, jų tiesioginės ar netiesioginės patronuojančiosios įmonės, patronuojamosios įmonės arba susiję subjektai;

b) išėjus iš darbo kompetentingoje institucijoje, būti priimtam į darbą arba pasirašyti bet kokios rūšies sutartinį susitarimą dėl specialistų paslaugų teikimo su bet kuriuo iš šių subjektų:

   i) įstaigomis, kurias jie tiesiogiai prižiūrėjo, įskaitant jų tiesiogines ar netiesiogines patronuojančiąsias įmones, patronuojamąsias įmones arba susijusius subjektus, per bent dvejus ankstesnius metus iki pradedant eiti bet kokias naujas pareigas;

   ii) įmonėmis, teikiančiomis paslaugas bet kuriai iš i punkte nurodytų įmonių, kurios buvo tiesiogiai prižiūrimos per bent dvejus ankstesnius metus iki pradedant eiti bet kokias naujas pareigas, nebent jiems griežtai draudžiama dalyvauti teikiant šias paslaugas, kol galioja šioje dalyje nurodytas draudimas.

Darbuotojai ir valdymo organų nariai, kuriems taikomi trečios pastraipos b punkte numatyti draudimai, turi teisę gauti tinkamą kompensaciją už negalėjimą eiti draudžiamas pareigas.

EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia kompetentingoms institucijoms skirtas gaires dėl interesų konfliktų prevencijos ir kompetentingų institucijų nepriklausomumo, atsižvelgdama į tarptautinę geriausią patirtį, kad šis straipsnis būtų taikomas proporcingai.“;

_____

[*1] 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

[*2] 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

[*3] 2014 m. balandžio 16 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 468/2014, kuriuo sukuriama Europos Centrinio Banko, nacionalinių kompetentingų institucijų ir nacionalinių paskirtųjų institucijų bendradarbiavimo Bendrame priežiūros mechanizme struktūra (BPM pagrindų reglamentas) (ECB/2014/17) (OL L 141, 2014 5 14, p. 1).

[*4] 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

(3) 18 straipsnis papildomas g punktu:

„g) atitinka visas šias sąlygas:

i) nustatyta, kad ji žlunga arba gali žlugti pagal Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 1 dalies a punktą arba pagal Reglamento (ES) Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a punktą;

ii) pertvarkymo institucija mano, kad ta kredito įstaiga atitinka Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 1 dalies b punkto arba Reglamento (ES) Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punkto sąlygą;

iii) pertvarkymo institucija mano, kad ta kredito įstaiga neatitinka Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 1 dalies c punkto arba Reglamento (ES) Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies c punkto sąlygos.“;

(4) 21a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kreipiasi dėl patvirtinimo pagal šį straipsnį. Kitos finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kreipiasi dėl patvirtinimo pagal šį straipsnį, kai reikalaujama, kad jos iš dalies konsoliduotai laikytųsi šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 575/2013 reikalavimų.

Kompetentingos institucijos patikrina įstaigos patronuojančiąsias įmones arba subjekto, prašančio išduoti veiklos leidimą pagal 8 straipsnį, patronuojančiąsias įmones, kad nustatytų, ar yra įmonė, atitinkanti kriterijus, pagal kuriuos ją būtų galima laikyti patronuojančiąja finansų kontroliuojančiąja bendrove valstybėje narėje, patronuojančiąja mišrią veiklą vykdančia finansų kontroliuojančiąja bendrove valstybėje narėje, ES patronuojančiąja finansų kontroliuojančiąja bendrove arba ES patronuojančiąja mišrią veiklą vykdančia finansų kontroliuojančiąja bendrove.

Taikant antrą pastraipą, kai patronuojančiosios bendrovės yra kitose valstybėse narėse, o ne toje valstybėje narėje, kurioje yra įsteigta įstaiga arba subjektas,

prašantis išduoti veiklos leidimą pagal 8 straipsnį, tų dviejų valstybių narių kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja atlikdamos šį tikrinimą.

Kompetentingos institucijos paskelbia antroje pastraipoje nurodyto tikrinimo rezultatus.“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirmos pastraipos b punktas pakeičiamas taip:

„b) informaciją apie bent dviejų finansų kontroliuojančiajai bendrovei arba mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei faktiškai vadovaujančių asmenų paskyrimą ir apie 91 straipsnio 1 dalyje išdėstytų reikalavimų laikymąsi;“;

ii) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Kai finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patvirtinimas vykdomas tuo pačiu metu kaip 22 ir 27a straipsniuose nurodytas vertinimas, kompetentinga institucija to straipsnio tikslais tinkama tvarka koordinuoja veiksmus su konsoliduotos priežiūros institucija ir, kai tai nėra ta pati institucija, su valstybės narės, kurioje finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė yra įsteigta, kompetentinga institucija. Tuo atveju 22 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje ir 27a straipsnio 6 dalyje nurodytas vertinimo laikotarpis sustabdomas ilgesniam nei 20 darbo dienų laikotarpiui, kol užbaigiama šiame straipsnyje nustatyta procedūra.“;

(5) 21b straipsnio 6 dalis papildoma antra ir trečia pastraipomis:

„EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose tiksliai apibrėžiami vienodi formatai, apibrėžtys ir IT sprendimai, kurie turi būti taikomi Sąjungoje teikiant pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją.

Šiuos techninių įgyvendinimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti antroje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.“;

(6) įterpiamas naujas 21c straipsnis:

„21c straipsnis

Reikalavimas įsteigti filialą, kad trečiųjų valstybių įmonės galėtų teikti banko paslaugas, ir išimtis dėl paslaugų teikimo kliento prašymu

1. Valstybės narės reikalauja, kad trečiojoje valstybėje įsteigtos įmonės, kaip nurodyta 47 straipsnio 1 ir 2 dalyse, įsteigtų filialą jų teritorijoje ir prašytų veiklos leidimo pagal VI antraštinę dalį pradėti arba toliau vykdyti to straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje.

2. Kai Sąjungoje įsteigtas arba esantis mažmeninis klientas, tinkama sandorio šalis arba profesionalusis klientas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES II priedo I ir II skirsniuose, savo išimtine iniciatyva kreipiasi į trečiojoje valstybėje įsteigtą įmonę

dėl 47 straipsnio 1 dalyje nurodytos paslaugos teikimo ar veiklos vykdymo, šio straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas netaikomas, kai tam asmeniui teikiama atitinkama paslauga ar vykdoma atitinkama veikla, įskaitant santykius, konkrečiai susijusius su tos paslaugos teikimu ar veiklos vykdymu. Nedarant poveikio grupės vidaus ryšiams, kai trečiosios valstybės įmonė, be kita ko, per subjektą, veikiantį tokios trečiosios valstybės įmonės vardu arba su ta įmone turintį glaudžių ryšių, arba per bet kokį kitą asmenį, veikiantį tokio subjekto vardu, ieško klientų arba galimų klientų Sąjungoje, tai nelaikoma paties kliento išimtine iniciatyva teikiama paslauga.

3. Kliento arba sandorio šalies iniciatyva, kaip nurodyta 2 dalyje, nesuteikia trečiosios valstybės įmonei teisės siūlyti kitų kategorijų produktus, veiklą ar paslaugas, nei tie, kurių klientas arba sandorio šalis prašė, kitaip nei per valstybėje narėje įsteigtą trečiosios valstybės filialą.“;

(7) III antraštinė dalis papildoma 3, 4 ir 5 skyriais:

„3 SKYRIUS

Kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimas arba pardavimas

27a straipsnis
Pranešimas apie įsigijimą ir įsigijimo vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos, patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba kitos finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurios turi iš dalies konsoliduotai kreiptis patvirtinimo pagal 21a straipsnio 1 dalį (toliau – įsigyjantis asmuo), praneštų savo kompetentingai institucijai, kai ketina tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kuri yra didesnė už 15 proc. įsigyjančio asmens reikalavimus atitinkančio kapitalo (toliau – siūlomas įsigijimas), nurodydamos numatomo akcijų paketo dydį ir pateikdamos atitinkamą informaciją, nurodytą 27b straipsnio 5 dalyje.

2. Kompetentingos institucijos patvirtina pranešimo pagal 1 dalį arba bet kokios papildomos informacijos pagal 5 dalį gavimą skubiai ir bet kuriuo atveju per dvi darbo dienas nuo to pranešimo gavimo.

Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies ir 22 straipsnio 2 dalies, kai šio straipsnio 1 dalyje arba 22 straipsnio 1 dalyje nurodytas siūlomas įsigijimas, kompetentingų institucijų nuomone, yra sudėtingas, apie pranešimo arba apie bet kokios papildomos informacijos gavimą patvirtinama skubiai ir bet kuriuo atveju per dešimt darbo dienų nuo to pranešimo gavimo.

3. Kompetentingos institucijos per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad pranešimas gautas, ir nuo visų dokumentų, įskaitant dokumentus, kuriuos valstybė narė reikalauja pateikti kartu su pranešimu pagal 27b straipsnio 4 dalį, gavimo (toliau – vertinimo laikotarpis), atlieka 27b straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą (toliau – vertinimas).

Jei siūlomas įsigijimas – tai kredito įstaigos kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimas, kaip nurodyta 22 straipsnio 1 dalyje, įsigyjančiam asmeniui vis tiek taikomas reikalavimas pranešti ir vertinimas pagal tą straipsnį.

4. Patvirtindamos pranešimo gavimą, kaip nurodyta 3 dalyje, kompetentingos institucijos informuoja siūlomą įsigyjantį asmenį apie datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

5. Vertinimo laikotarpiu kompetentingos institucijos gali, esant būtinybei, bet ne vėliau kaip 50-tą vertinimo laikotarpio darbo dieną, prašyti pateikti papildomos vertinimui užbaigti reikalingos informacijos. Toks prašymas pateikiamas raštu ir jame nurodoma, kokios papildomos informacijos reikia.

6. Vertinimo laikotarpis sustabdomas nuo tos dienos, kai kompetentingos institucijos pateikia prašymą pateikti papildomos informacijos, ir atnaujinamas tą dieną, kai gaunamas įsigyjančio asmens pateiktas atsakymas į tą prašymą, kuriame pateikiama visa prašoma informacija. Šį laikotarpį galima sustabdyti ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Kompetentingos institucijos savo nuožiūra gali vėl prašyti papildyti arba patikslinti informaciją, bet dėl to vertinimo laikotarpis negali būti stabdomas.

7. Kompetentingos institucijos gali pratęsti 6 dalies antroje pastraipoje nurodytą sustabdymą iki 30 darbo dienų šiais atvejais:

a) įsigyjamas subjektas yra trečiojoje valstybėje arba jam taikoma trečiosios valstybės teisė;

b) šios direktyvos 27b straipsnio 1 dalyje nurodytam vertinimui atlikti būtina keistis informacija su institucijomis, atsakingomis už Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849[*5] 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų įpareigotųjų subjektų priežiūrą.

8. Kai vadovaujantis 21a straipsniu finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patvirtinimas vykdomas tuo pačiu metu kaip šiame straipsnyje nurodytas vertinimas, kompetentinga institucija to straipsnio tikslais tinkama tvarka koordinuoja veiksmus su konsoliduotos priežiūros institucija ir, kai tai nėra ta pati institucija, su valstybės narės, kurioje finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė yra įsteigta, kompetentinga institucija. Tuo atveju vertinimo laikotarpis sustabdomas ne ilgesniam nei 20 darbo dienų laikotarpiui, kol užbaigiama 21a straipsnyje nustatyta procedūra.

9. Jei kompetentingos institucijos nusprendžia pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui, jos per dvi darbo dienas nuo tokio vertinimo pabaigos ir neviršydamos vertinimo laikotarpio raštu praneša apie tai įsigyjančiam asmeniui, nurodydamos savo prieštaravimo motyvus. Atsižvelgiant į nacionalinę teisę, atitinkamas sprendimo, kuriuo prieštaraujama siūlomam įsigijimui, motyvų pareiškimas gali būti pateikiamas visuomenei susipažinti įsigyjančio asmens prašymu. Tai, kad nacionalinėje teisėje nėra nuostatų dėl sprendimo, kuriuo prieštaraujama siūlomam įsigijimui, motyvų atitinkamo pareiškimo, neužkerta kelio valstybėms narėms leisti, kad kompetentinga institucija paskelbtų tokią informaciją nesant įsigyjančio asmens prašymo.

10. Jei kompetentingos institucijos vertinimo laikotarpiu raštu nepareiškė prieštaravimo siūlomam įsigijimui, siūlomas įsigijimas laikomas patvirtintu.

11. Kompetentingos institucijos gali nustatyti ilgiausią terminą siūlomam įsigijimui užbaigti ir prireikus pratęsti šį laikotarpį.

12. Valstybės narės negali nustatyti griežtesnių nei nustatytieji Reglamento (ES) Nr. 575/2013 89 straipsnyje reikalavimų dėl pranešimo kompetentingoms institucijoms apie tiesioginius arba netiesioginius įsigijimus arba kapitalą ir dėl kompetentingų institucijų suteikiamo patvirtinimo.

[*5] 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

27b straipsnis

Vertinimo kriterijai

1. Tvarkydamos 27a straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir 27a straipsnio 5 dalyje nurodytą informaciją, kompetentingos institucijos vertina, ar po įsigijimo bus užtikrinamas patikimas ir apdairus įsigyjančio asmens valdymas, ypač rizikos, kuri kyla arba gali kilti įsigyjančiam asmeniui, valdymas, atsižvelgdamos į šiuos kriterijus:

a) ar įsigyjančio asmens valdymo organo naujasis narys, kuris bus paskirtas eiti šias pareigas įvykus siūlomam įsigijimui, yra pakankamai geros reputacijos ir turi pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties, kaip nustatyta 91 straipsnio 1 dalyje;

b) ar įsigyjantis asmuo galės nuolat laikytis prudencinių reikalavimų, nustatytų šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir, jei taikytina, kituose Sąjungos teisės aktuose;

c) ar yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad su siūlomu įsigijimu susijęs vykdomas ar įvykdytas arba bandomas įvykdyti pinigų plovimas arba teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, arba kad dėl siūlomo įsigijimo galėtų padidėti tokia rizika.

2. Siekdamos įvertinti 1 dalies c punkte nustatytą kriterijų ir 23 straipsnio 1 dalies e punkte nustatytą kriterijų, kompetentingos institucijos, atlikdamos patikrinimus, konsultuojasi su institucijomis, kompetentingomis vykdyti įmonių priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849.

3. Kompetentingos institucijos gali pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui tik tuo atveju, jei tam yra tinkamas pagrindas, remiantis 1 dalyje nurodytais kriterijais, arba jei įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami, nepaisant to, kad vadovaujantis 27a straipsniu buvo pateiktas prašymas.

Taikant šią dalį ir 23 straipsnio 2 dalį ir atsižvelgiant į 1 dalies c punkte nustatytą kriterijų, institucijų, kompetentingų vykdyti įmonių priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, raštu išreikštas prieštaravimas yra pagrįsta priežastis pareikšti prieštaravimą.

4. Valstybės narės nenustato jokių išankstinių sąlygų dėl privalomo įsigyti akcijų paketo dydžio ir neleidžia savo kompetentingoms institucijoms siūlomo įsigijimo nagrinėti rinkos ekonominių poreikių atžvilgiu.

5. Valstybės narės paskelbia sąrašą, kuriame nurodo informaciją, kurios reikia vertinimui atlikti. Ta informacija kompetentingoms institucijoms pateikiama tuo metu, kai pateikiamas 27a straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas. Informacija yra proporcinga ir tinkama, atsižvelgiant į įsigyjamo subjekto pobūdį. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra svarbi atliekant šiame straipsnyje numatytą prudencinį vertinimą.

6. Nepaisant 27a straipsnio 2–7 dalių, jei pranešama apie du arba daugiau pasiūlymų įsigyti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį tame pačiame subjekte, kompetentinga institucija įsigyjančius asmenis vertina nediskriminuodama.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai apibrėžiama:

a) būtinoji informacija, kuri turi būti pateikta kompetentingoms institucijoms tuo metu, kai pateikiamas 23 straipsnio 1 dalyje, 27a straipsnio 1 dalyje, 27f straipsnio 1 dalyje ir 27k straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas;

b) bendra šiame straipsnyje, 27g ir 27l straipsniuose nustatytų kriterijų vertinimo metodika;

c) pranešimo ir pagal 27a, 27f ir 27k straipsnius reikalaujamo prudencinio vertinimo procedūra.

Taikant pirmą pastraipą, EBI atsižvelgia į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2017/1132[*6].

Šiuos techninių įgyvendinimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 18 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.

[*6] 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų (kodifikuota redakcija).

27c straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. Atitinkamos kompetentingos institucijos, atlikdamos 27b straipsnyje nurodytą vertinimą, konsultuojasi viena su kita, jei įsigyjamas subjektas yra vienas iš toliau nurodytų:

a) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame veiklą vykdo siūlomas įsigyjantis asmuo, veiklos leidimą gavusi kredito įstaiga, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė ar valdymo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte (toliau – KIPVPS valdymo įmonė);

b) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame veiklą vykdo siūlomas įsigyjantis asmuo, veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, investicinės įmonės ar valdymo įmonės, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte (toliau – KIPVPS valdymo įmonė), patronuojančioji įmonė;

c) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusią kredito įstaigą, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, investicinę įmonę ar KIPVPS valdymo įmonę kontroliuojantis juridinis asmuo.

Kompetentingos institucijos pernelyg ilgai nedelsdamos teikia viena kitai bet kokią informaciją, kuri yra esminė ar svarbi atliekant vertinimą. Šiais tikslais kompetentingos institucijos, gavusios prašymą arba savo iniciatyva, perduoda viena kitai visą vertinimui svarbią informaciją.

2. Kompetentingos institucijos siekia koordinuoti savo vertinimus ir užtikrinti savo sprendimų nuoseklumą. Šiuo tikslu įsigyjančio asmens kompetentingos institucijos sprendime nurodoma kompetentingos institucijos, išdavusios veiklos leidimą patronuojančiosios įmonės, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, kontroliuojamai kredito įstaigai, pateikta nuomonė ar išlygos.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato bendras procedūras, formas ir šablonus, naudotinus šiame straipsnyje nurodytame atitinkamų kompetentingų institucijų konsultavimosi procese.

Šiuos techninių įgyvendinimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 18 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.

27d straipsnis

Pranešimas apie pardavimą

Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos, patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, taip pat finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės praneštų kompetentingoms institucijoms, kai jos ketina tiesiogiai ar netiesiogiai perleisti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kuri yra didesnė už 15 proc. įsigyjančiojo asmens reikalavimus atitinkančio kapitalo. Tas pranešimas raštu pateikiamas prieš pardavimą, nurodant atitinkamo akcijų paketo dydį.

27e straipsnis

Pareigos teikti informaciją ir sankcijos

Jeigu įsigyjantis asmuo iš anksto nepraneša apie siūlomą įsigijimą pagal 27a straipsnio 1 dalį arba įsigijo kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kaip nurodyta tame straipsnyje, nepaisydamas kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės reikalauja, kad tos kompetentingos institucijos imtųsi tinkamų priemonių. Tokios priemonės gali būti teismo uždraudimai, periodinės baudos ir sankcijos, vadovaujantis 65–72 straipsniais taikomi valdymo organo ir vyresniosios vadovybės nariams. Jeigu kvalifikuotoji akcijų paketo dalis įsigyjama nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės, nedarydamos poveikio galimoms sankcijoms, sustabdo naudojimąsi atitinkamomis balsavimo teisėmis arba anuliuoja balsavimo rezultatus.

4 SKYRIUS

Turto ir įsipareigojimų reikšmingas perdavimas

27f straipsnis

Pranešimas apie turto ir įsipareigojimų reikšmingą perdavimą ir reikšmingo perdavimo vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos, patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba kitos finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurios privalo iš dalies konsoliduotai kreiptis patvirtinimo pagal 21a straipsnio 1 dalį, praneštų savo kompetentingai institucijai apie bet kokį reikšmingą turto ar įsipareigojimų perdavimą, kurį jos ketina atlikti sudarydamos pardavimo arba bet kokį kitą sandorį (toliau – numatomas sandoris). Pranešime nurodomas numatomo sandorio dydis ir pateikiama 27g straipsnio 5 dalyje nurodyta informacija.

Jei numatomas sandoris susijęs tik su tos pačios grupės įstaigomis, šioms įstaigoms taip pat taikoma pirma pastraipa.

Taikant pirmą ir antrą pastraipas, kiekvienai įstaigai, dalyvaujančiai tame pačiame numatomame sandoryje, atskirai taikoma tose pastraipose nustatyta pareiga pranešti.

2. Taikant 1 dalį:

a) numatomas sandoris laikomas reikšmingu įstaigai, jei jo vertė yra bent lygi 10 proc. viso jos turto ar įsipareigojimų, jei numatomas sandoris vykdomas tarp tos pačios grupės subjektų, numatomas sandoris laikomas reikšmingu įstaigai, jei jo vertė yra bent lygi 15 proc. viso jos turto arba įsipareigojimų;

b) apskaičiuojant a punkte nurodytą procentinę dalį neatsižvelgiama į neveiksnaus turto arba turto perdavimą, kuris vykdomas siekiant įtraukti jį į užtikrinamojo turto grupę, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/2162[*7] 3 straipsnio 3 dalyje, arba siekiant pakeisti jį vertybiniais popieriais;

c) apskaičiuojant a punkte nurodytą procentinę dalį neatsižvelgiama į turto ar įsipareigojimų perdavimą, kai jis atliekamas taikant pertvarkymo priemones, įgaliojimus ir mechanizmus, numatytus Direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje.

3. Kompetentingos institucijos patvirtina pranešimo pagal 1 dalį arba papildomos informacijos pagal 6 dalį gavimą skubiai ir bet kuriuo atveju per dvi darbo dienas nuo pranešimo gavimo.

4. Nuo raštiško patvirtinimo apie pranešimo ir dokumentų, įskaitant tuos dokumentus, kuriuos valstybė narė reikalauja pateikti kartu su pranešimu pagal 27g straipsnio 5 dalį, gavimą dienos, kompetentingos institucijos per ne daugiau kaip 60 darbo dienų atlieka 27g straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą (toliau – vertinimo laikotarpis).

5. Patvirtindamos pranešimo gavimą, kompetentingos institucijos praneša įstaigai datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

6. Kompetentingos institucijos gali bet kuriuo vertinimo laikotarpio metu ir ne vėliau kaip iki 50-os vertinimo laikotarpio darbo dienos prašyti papildomos informacijos, reikalingos vertinimui užbaigti. Toks prašymas pateikiamas raštu ir jame nurodoma, kokios papildomos informacijos reikia.

7. Vertinimo laikotarpis sustabdomas nuo tos dienos, kai kompetentingos institucijos pateikia prašymą suteikti informacijos, ir atnaujinamas tą dieną, kai gaunamas įstaigos pateiktas atsakymas į tą prašymą, kuriame pateikiama visa prašoma informacija. Šį laikotarpį galima sustabdyti ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Kompetentingos institucijos savo nuožiūra gali vėl prašyti papildyti arba patikslinti informaciją, bet dėl to vertinimo laikotarpis negali būti stabdomas.

8. Jei kompetentingos institucijos nusprendžia prieštarauti numatomam sandoriui, jos per dvi darbo dienas nuo vertinimo pabaigos ir ne vėliau kaip vertinimo laikotarpio pabaigos dieną apie tai raštu informuoja įstaigą ir pateikia tokio sprendimo motyvus. Atsižvelgiant į nacionalinę teisę, atitinkamas sprendimo motyvų pareiškimas gali būti pateikiamas visuomenei susipažinti įstaigos prašymu. Tai, kad nacionalinėje teisėje nėra nuostatų dėl sprendimo, kuriuo prieštaraujama siūlomam įsigijimui, atitinkamo motyvų pareiškimo, neužkerta kelio valstybei narei leisti, kad kompetentinga institucija paskelbtų tokią informaciją nesant įstaigos prašymo.

9. Jei kompetentingos institucijos vertinimo laikotarpiu raštu nepareiškė prieštaravimo numatomam sandoriui, numatomas sandoris laikomas patvirtintu.

10. Kompetentingos institucijos gali nustatyti ilgiausią terminą numatomam sandoriui įvykdyti ir prireikus pratęsti šį laikotarpį.

11. Valstybės narės negali nustatyti griežtesnių nei nustatytieji 27f straipsnyje reikalavimų dėl pranešimo kompetentingoms institucijoms ar dėl kompetentingų institucijų suteikiamo patvirtinimo.

[*7] 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/2162 dėl padengtųjų obligacijų emisijų ir viešosios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB ir 2014/59/ES (OL L 328, 2019 12 18, p. 29).

27g straipsnis

Vertinimo kriterijai

1. Tvarkydamos 27f straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą ir 27f straipsnio 6 dalyje nurodytą informaciją, kompetentingos institucijos įvertina numatomą sandorį pagal šiuos kriterijus:

a) ar įstaiga galės nuolat laikytis prudencinių reikalavimų, nustatytų šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir, jei taikytina, kituose Sąjungos teisės aktuose;

b) ar yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad su numatomu sandoriu susijęs vykdomas ar įvykdytas arba bandomas įvykdyti pinigų plovimas arba teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, arba kad dėl siūlomo įsigijimo galėtų padidėti tokia rizika.

2. Siekdamos įvertinti 1 dalies b punkte nustatytą kriterijų, kompetentingos institucijos, atlikdamos patikrinimus, konsultuojasi su institucijomis, kompetentingomis vykdyti įmonių priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849.

3. Kompetentingos institucijos gali prieštarauti numatomam sandoriui tik tuo atveju, jei nesilaikoma 1 dalyje nustatytų kriterijų arba jei įstaigos pateikta informacija yra neišsami, nepaisant prašymo, pateikto pagal 27f straipsnį.

Atsižvelgiant į 1 dalies b punkte nustatytą kriterijų, kompetentingų institucijų pagal Direktyvą (ES) 2015/849 raštu išreikštas prieštaravimas yra pagrįsta priežastis pareikšti prieštaravimą.

4. Valstybės narės negali nei nustatyti, kad numatomas sandoris atitiktų tam tikrą lygį ar sumą, nei leisti savo kompetentingoms institucijoms numatomą sandorį nagrinėti rinkos ekonominių poreikių požiūriu.

5. Valstybės narės paskelbia informacijos, reikalingos 1 dalyje nurodytam vertinimui atlikti, sąrašą. Ta informacija kompetentingoms institucijoms pateikiama tuo metu, kai pateikiamas 27f straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra svarbi atliekant numatomo sandorio prudencinį vertinimą.

27h straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. Atitinkamos kompetentingos institucijos, atlikdamos 27g straipsnyje nurodytą vertinimą, konsultuojasi viena su kita, jei numatomame sandoryje dalyvaujančios šalys yra kurios nors iš toliau nurodytų subjektų:

a) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusi kredito įstaiga, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė ar valdymo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte (toliau – KIPVPS valdymo įmonė);

b) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, investicinės įmonės ar valdymo įmonės, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte (toliau – KIPVPS valdymo įmonė), patronuojančioji įmonė;

c) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusią kredito įstaigą, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, investicinę įmonę ar KIPVPS valdymo įmonę kontroliuojantis juridinis asmuo.

2. Kompetentingos institucijos pernelyg ilgai nedelsdamos teikia viena kitai bet kokią informaciją, kuri yra esminė ar svarbi atliekant vertinimą. Šiais tikslais kompetentingos institucijos, viena kitos prašymu arba savo iniciatyva perduoda viena kitai visą vertinimui svarbią informaciją.

3. Kompetentingos institucijos siekia koordinuoti savo vertinimus, užtikrinti savo sprendimų nuoseklumą ir savo sprendimuose nurodo kompetentingos institucijos, prižiūrinčios kitus subjektus, dalyvaujančius numatomame sandoryje, pateiktą nuomonę ar išlygas.

4. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato bendras procedūras, formas ir šablonus, naudotinus šiame straipsnyje nurodytame atitinkamų kompetentingų institucijų konsultavimosi procese.

Šiuos techninių įgyvendinimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 18 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.

27i straipsnis

Pareigos teikti informaciją ir sankcijos

Valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai įstaigos iš anksto nepraneša apie numatomą sandorį pagal 27f straipsnio 1 dalį arba, nepaisydamos kompetentingų institucijų prieštaravimo, įvykdė numatytą sandorį, kaip nurodyta tame straipsnyje, kompetentingos institucijos imtųsi tinkamų priemonių. Tokios priemonės gali būti teismo uždraudimai, periodinės baudos, sankcijos, vadovaujantis 65–72 straipsniais taikomi valdymo organo nariams ir vadovams.

5 SKYRIUS

Bendrovių susijungimas ir skaidymas

27j straipsnis

Apibrėžtys

Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

a) susijungimas – bet kuris iš šių sandorių, kai:

i) viena ar daugiau bendrovių, baigiančių savo veiklą be likvidavimo procedūros, visą savo turtą ir įsipareigojimus arba jų dalį perduoda kitai veikiančiai bendrovei mainais už jų bendrovės ar bendrovių nariams išleistus vertybinius popierius ar akcijas, sudarančius tos kitos bendrovės kapitalą, ir, kai taikytina, piniginę išmoką, neviršijančią 10 proc. tų vertybinių popierių ar akcijų nominalios vertės (nebent taikytiname nacionalinės teisės akte būtų nurodyta kitaip) arba, jeigu nominalios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės;

ii) viena ar daugiau bendrovių, baigiančių savo veiklą be likvidavimo procedūros, visą savo turtą ir įsipareigojimus arba jų dalį perduoda kitai veikiančiai bendrovei – įsigyjančiai bendrovei, – tai įsigyjančiai bendrovei neišleidžiant naujų akcijų, jei visos susijungiančių bendrovių akcijos tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso vienam asmeniui arba susijungiančių bendrovių nariai turi akcijų tokiu pat santykiu visose susijungiančiose bendrovėse;

iii) dvi ar daugiau bendrovių, baigiančių savo veiklą be likvidavimo procedūros, visą savo turtą ir įsipareigojimų arba jų dalį perduoda bendrovei, kurią jos sukuria, mainais už jų nariams išleistus vertybinius popierius ar akcijas, išreiškiančius tos naujos bendrovės kapitalą, ir, kai taikytina, piniginę išmoką, neviršijančią 10 proc. tų vertybinių popierių

ar akcijų nominalios vertės (nebent taikytiname nacionalinės teisės akte būtų nurodyta kitaip) arba, jeigu nominalios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės;

iv) bendrovė, baigianti savo veiklą be likvidavimo procedūros, visą savo turtą ir įsipareigojimus arba jų dalį perduoda bendrovei, kuri turi visus vertybinius popierius ar akcijas, išreiškiančius jos kapitalą.

b) skaidymas – bet kuris iš šių sandorių:

i) sandoris, kurį vykdant bendrovė, pasibaigianti be likvidavimo, visą savo turtą ir įsipareigojimus perduoda daugiau kaip vienai bendrovei mainais už bendrovių, dėl skaidymo gaunančių kompensacijas, akcijų paskirstymą skaidomos bendrovės akcininkams ir, kai taikytina, piniginę išmoką, neviršijančią 10 proc. tų vertybinių popierių ar akcijų nominalios vertės (nebent taikytiname nacionalinės teisės akte būtų nurodyta kitaip) arba, jeigu nominalios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės;

ii) sandoris, kurį vykdant bendrovė, nutraukusi savo veiklą be likvidavimo procedūros, visą savo turtą ir įsipareigojimus perduoda daugiau kaip vienai naujai įsteigtai bendrovei mainais už įgyjančių bendrovių akcijų paskirstymą skaidomos bendrovės akcininkams ir, kai taikytina, piniginę išmoką, neviršijančią 10 proc. tų vertybinių popierių ar akcijų nominalios vertės (nebent taikytiname nacionalinės teisės akte būtų nurodyta kitaip) arba, jeigu nominalios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės

iii) sandoris, kurį sudaro i ir ii punktuose aprašytų sandorių derinys;

iv) sandoris, kurį vykdant skaidoma bendrovė dalį savo turto ir įsipareigojimų perduoda vienai ar kelioms įgyjančioms bendrovėms mainais už skaidomos bendrovės akcininkams išleidžiamas įgyjančių bendrovių, skaidomos bendrovės arba ir įgyjančių, ir skaidomos bendrovės akcijas ir, kai taikytina, piniginę išmoką, neviršijančią 10 proc. tų vertybinių popierių ar akcijų nominalios vertės (nebent taikytiname nacionalinės teisės akte būtų nurodyta kitaip), arba, jei nominalios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės;

v) sandoris, kurį vykdant skaidoma bendrovė dalį savo turto ir įsipareigojimų perduoda vienai ar kelioms įgyjančioms bendrovėms mainais už skaidomai bendrovei išleidžiamus įgyjančių bendrovių vertybinius popierius ar akcijas.

27k straipsnis

Pranešimas apie susijungimą arba skaidymą ir susijungimo arba skaidymo vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos, patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurios iš dalies konsoliduotai turi kreiptis patvirtinimo pagal 21a straipsnio 1 dalį (toliau – finansų suinteresuotieji subjektai), vykdančios susijungimą ar skaidymą (toliau – siūlomas sandoris), iš anksto praneštų apie siūlomo sandorio užbaigimą kompetentingoms institucijoms, kurios bus

atsakingos už subjektų, įsteigtų įvykdžius tokį siūlomą sandorį, priežiūrą, ir pateiktų atitinkamą informaciją, kaip nurodyta pagal 27l straipsnio 4 dalį.

Taikant pirmą pastraipą, kompetentinga institucija, kuriai turi būti pranešta ir kuri yra atsakinga už vertinimą, yra laikomas ECB, kai įvykdžius siūlomą sandorį įsteigtas subjektas konsoliduotai atitiktų kurią nors iš šių sąlygų:

a) bendra jo turto vertė yra didesnė nei 30 mlrd. EUR;

b) jo viso turto santykis su dalyvaujančios valstybės narės, kurioje jis įsteigtas, BVP yra didesnis nei 20 proc., nebent bendra jo turto vertė yra mažesnė nei 5 mlrd. EUR.

Taikant pirmą pastraipą, jei atliekant siūlomą sandorį bendrovė skaidoma, kompetentinga institucija, kuriai turi būti pranešta ir kuri yra atsakinga už vertinimą, yra kompetentinga institucija, atsakinga už siūlomą sandorį atliekančio subjekto priežiūrą.

2. Kompetentingos institucijos patvirtina 1 dalyje nurodyto pranešimo arba papildomos informacijos, pateiktos vadovaujantis 3 dalimi, gavimą skubiai ir bet kuriuo atveju per 10 darbo dienų nuo to pranešimo arba tos papildomos informacijos gavimo.

Jeigu siūlomame sandoryje dalyvauja tik tos pačios grupės finansų suinteresuotieji subjektai, kompetentingos institucijos ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad pranešimas ir visi dokumentai, kuriuos valstybė narė reikalauja pateikti kartu su pranešimu pagal 27l straipsnio 5 dalį, yra gauti (toliau – vertinimo laikotarpis), atlieka 27l straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą.

Patvirtindama pranešimo gavimą, kompetentinga institucija praneša finansų suinteresuotajam subjektui datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

3. Kompetentingos institucijos gali prašyti pateikti papildomos vertinimui užbaigti reikalingos informacijos. Toks prašymas pateikiamas raštu ir jame nurodoma, kokios papildomos informacijos reikia.

Jei siūlomame sandoryje dalyvauja tik tos pačios grupės finansų suinteresuotieji subjektai, kompetentingos institucijos gali paprašyti papildomos informacijos ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną.

Vertinimo laikotarpis sustabdomas nuo dienos, kai kompetentingos institucijos pateikia prašymą suteikti papildomos informacijos, ir atnaujinamas tą dieną, kai gaunamas finansų suinteresuotųjų subjektų pateiktas atsakymas į tą prašymą, kuriame pateikiama visa prašoma informacija. Šį laikotarpį galima sustabdyti ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Kompetentingos institucijos savo nuožiūra gali vėl prašyti papildyti arba patikslinti pateiktą informaciją, bet dėl to vertinimo laikotarpis negali būti stabdomas.

4. Nukrypdamos nuo 3 dalies trečios pastraipos, kompetentingos institucijos gali pratęsti joje nurodytą sustabdymą ne ilgiau kaip 30 darbo dienų šiais atvejais:

a) įsigyjamas subjektas yra trečiojoje valstybėje arba jam taikoma trečiosios valstybės teisė;

b) būtina apsikeisti informacija su institucijomis, atsakingomis už Direktyvos (ES) 2015/849 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų įpareigotųjų subjektų priežiūrą, siekiant atlikti šios direktyvos 27l straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą.

5. Siūlomi sandoriai neužbaigiami, kol kompetentingos institucijos nepateikia teigiamos nuomonės.

6. Kompetentingos institucijos per dvi darbo dienas nuo savo vertinimo užbaigimo dienos finansų suinteresuotiesiems subjektams raštu pateikia pagrįstą teigiamą arba neigiamą nuomonę. Atsižvelgiant į nacionalinę teisę, finansų suinteresuotųjų subjektų prašymu, gali būti sudaryta galimybė visuomenei susipažinti su atitinkamu nuomonės motyvų pareiškimu. Tai netrukdo valstybei narei leisti kompetentingai institucijai skelbti tokią informaciją finansų suinteresuotajam subjektui neprašant.

Finansų suinteresuotieji subjektai perduoda kompetentingų institucijų pagal pirmą pastraipą parengtą pagrįstą nuomonę institucijoms, kurios pagal nacionalinę teisę atsakingos už siūlomo sandorio tikrinimą.

7. Kai siūlomame sandoryje dalyvauja tik tos pačios grupės finansų suinteresuotieji subjektai, o kompetentingos institucijos per vertinimo laikotarpį raštu nepateikia prieštaravimų siūlomam sandoriui, nuomonė laikoma teigiama.

8. Kompetentingos institucijos teigiamos nuomonės galiojimas gali būti ribotos trukmės.

9. Valstybės narės nenustato griežtesnių nei nustatytieji šiame skyriuje reikalavimų, susijusių su pranešimu ir patvirtinimu, kaip aprašyta šiame skyriuje.

10. Šis skyrius nedaro poveikio Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004*[8] ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/1132 taikymui.

11. Vertinimas pagal 27k straipsnio 1 dalį neatliekamas, kai siūlomam sandoriui atlikti reikalingas veiklos leidimas pagal 8 straipsnį arba patvirtinimas pagal 21a straipsnį.

_____

*[8] 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas).

27l straipsnis

Vertinimo kriterijai

1. Vertindamos 27k straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą ir 27k straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją, kompetentingos institucijos, siekdamos užtikrinti finansų suinteresuotųjų subjektų prudencinio profilio patikimumą užbaigus siūlomą sandorį, visų pirma atsižvelgiant į riziką, kuri kyla arba gali kilti finansų suinteresuotajam subjektui vykdant siūlomą sandorį, taip pat į riziką, kuri gali kilti finansų suinteresuotajam subjektui, įsteigtam įvykdžius siūlomą sandorį, įvertina siūlomą sandorį pagal šiuos kriterijus:

a) siūlomame sandoryje dalyvaujančių subjektų reputaciją;

b) ar valdymo organo narys, kuris vadovaus finansų suinteresuotojo subjekto, įsteigto įvykdžius siūlomą sandorį, veiklai, yra pakankamai geros reputacijos ir turi pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties, kaip nurodyta 91 straipsnio 1 dalyje;

c) siūlomame sandoryje dalyvaujančių subjektų finansinį patikimumą, visų pirma atsižvelgiant į veiklos, kuria vykdo ir numato vykdyti įvykdžius siūlomą sandorį įsteigtas finansų suinteresuotasis subjektas, rūšį;

d) ar įvykdžius siūlomą sandorį įsteigtas subjektas galės nuolat laikytis prudencinių reikalavimų, nustatytų šioje direktyvoje ir Reglamente (ES)

Nr. 575/2013 ir, jei taikytina, kituose Sąjungos teisės aktuose, ypač direktyvose 2002/87/EB ir 2009/110/EB;

e) ar siūlomo sandorio įgyvendinimo planas yra realistiškas, patikimas ir efektyvus, jį vertinant prudenciniu atžvilgiu;

f) ar yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad su siūlomu sandoriu susijęs vykdomas arba įvykdytas arba bandomas įvykdyti pinigų plovimas arba teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, arba kad dėl siūlomo sandorio galėtų padidėti tokia rizika.

Kompetentinga institucija tinkamai stebi d punkte nurodytą įgyvendinimo planą, kol bus užbaigtas siūlomas sandoris.

2. Siekdamos įvertinti 1 dalies f punkte nustatytą kriterijų, kompetentingos institucijos, atlikdamos patikrinimus, konsultuojasi su institucijomis, kompetentingomis vykdyti įmonių priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849.

3. Kompetentingos institucijos gali pareikšti neigiamą nuomonę dėl siūlomo sandorio tik tuo atveju, jei nesilaikoma 1 dalyje nustatytų kriterijų arba jei finansų suinteresuotojo subjekto pateikta informacija yra neišsami, nepaisant prašymo, pateikto pagal 27k straipsnį.

Atsižvelgiant į 1 dalies f punkte nustatytą kriterijų, institucijų, kompetentingų vykdyti įmonių priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, raštu išreikštas prieštaravimas yra pagrįsta priežastis pateikti neigiamą nuomonę.

4. Valstybės narės neleidžia savo kompetentingoms institucijoms siūlomo sandorio nagrinėti rinkos ekonominių poreikių požiūriu.

5. Valstybės narės skelbia sąrašą, kuriame nurodo informaciją, kuri yra būtina 27k straipsnio 1 dalyje nurodytam vertinimui atlikti ir kuri turi būti pateikiama kompetentingoms institucijoms teikiant tam straipsnyje nurodytą pranešimą. Reikalaujama informacija yra proporcinga ir tinkama, atsižvelgiant į siūlomą sandorį. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra svarbi atliekant prudencinį vertinimą.

27m straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. Atitinkamos kompetentingos institucijos, atlikdamos 27l straipsnyje nurodytą vertinimą, konsultuojasi viena su kita, jei, be finansų suinteresuotojo subjekto, siūlomame sandoryje dalyvaujantys subjektai yra kurie nors iš šių subjektų:

a) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusi kredito įstaiga, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė ar valdymo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte (toliau – KIPVPS valdymo įmonė);

b) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, investicinės įmonės ar KIPVPS valdymo įmonės patronuojančioji įmonė;

c) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusią kredito įstaigą, draudimo įmonę,

perdraudimo įmonę, investicinę įmonę ar KIPVPS valdymo įmonę kontroliuojantis juridinis asmuo.

2. Kompetentingos institucijos pernelyg ilgai nedelsdamos teikia viena kitai bet kokią informaciją, kuri yra svarbi atliekant vertinimą. Tuo atžvilgiu kompetentingos institucijos paprašytos pateikia viena kitai visą svarbią informaciją ir savo iniciatyva pateikia visą esminę informaciją. Finansų suinteresuotojo subjekto kompetentingos institucijos sprendime nurodoma kompetentingos institucijos, prižiūrinčios vieną ar kelis iš pirmiau nurodytų ir siūlomame sandoryje dalyvaujančių subjektų, pareikšta nuomonė ar išlygos.

3. Kompetentingos institucijos siekia koordinuoti savo vertinimus, užtikrinti savo nuomonių nuoseklumą ir savo nuomonėse nurodo kitus finansų suinteresuotuosius subjektus prižiūrinčios kompetentingos institucijos pateiktą nuomonę ar išlygas.

4. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato bendras procedūras, formas ir šablonus, naudotinus šiame straipsnyje nurodytame atitinkamų kompetentingų institucijų konsultavimosi procese.

Šiuos techninių įgyvendinimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 18 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.

27n straipsnis

Pareigos teikti informaciją ir sankcijos

Valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai finansų suinteresuotieji subjektai iš anksto nepraneša apie siūlomą sandorį pagal 27k straipsnio 1 dalį arba įvykdė siūlomą sandorį, kaip nurodyta tame straipsnyje, iš anksto negavę teigiamos kompetentingų institucijų nuomonės, kompetentingos institucijos imtųsi tinkamų priemonių. Tokios priemonės gali būti teismo uždraudimai, periodinės baudos, sankcijos, vadovaujantis 65–72 straipsniais taikomi finansų suinteresuotųjų subjektų arba subjekto, įsteigto įvykdžius siūlomą sandorį, valdymo organo nariams ir vadovams.“;

(8) VI antraštinė dalis pakeičiama taip:

„VI antraštinė dalis
TREČIŲJŲ VALSTYBIŲ FILIALŲ PRUDENCINĖ PRIEŽIŪRA IR SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS VALSTYBĖMIS

1 SKYRIUS

Trečiųjų valstybių filialų prudencinė priežiūra

I SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

47 straipsnis
Taikymo sritis ir apibrėžtis

1. Šiame skyriuje nustatomos taisyklės, susijusios toliau nurodytos veiklos vykdymu valstybėje narėje:

a) šios direktyvos I priede nurodytos veiklos, kurią vykdo trečiojoje valstybėje įsteigta įmonė;

b) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos veiklos, kurią vykdo trečiojoje valstybėje įsteigta įmonė, atitinkanti bent vieną iš to punkto i–iii papunkčiuose nustatytų kriterijų.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai įmonė trečiojoje valstybėje nėra kredito įstaiga arba įmonė, atitinkanti 1 dalies b punkto kriterijus, tai įmonei vykdant bet kokią šios direktyvos I priedo 4, 5 ir 7–15 punktuose nurodytą veiklą taikomas Direktyvos 2014/65/ES II antraštinės dalies IV skyrius.

3. Šioje antraštinėje dalyje vartojamų terminų apibrėžtys:

a) trečiosios valstybės filialas – filialas, kurį valstybėje narėje įsteigė:

   i) įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, kad galėtų vykdyti kurią nors 1 dalyje nurodytą veiklą;

   ii) kredito įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje;

b) pagrindinė įmonė – įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje ir kuri valstybėje narėje įsteigė trečiosios valstybės filialą ir atitinkamais atvejais įmonės tarpinę ir pagrindinę patronuojančiąsias įmones.

48 straipsnis
Diskriminacijos draudimas

Trečiųjų valstybių filialams, kurie pradeda arba toliau vykdo savo veiklą, valstybės narės netaiko nuostatų, dėl kurių jiems būtų sukurtos palankesnės sąlygos nei įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje Europos Sąjungoje valstybėje narėje, filialams sudaromos sąlygos.

48a straipsnis

Trečiųjų valstybių filialų klasifikacija

1. Valstybės narės trečiųjų valstybių filialus priskiria 1 klasei, jei tie filialai atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

a) trečiosios valstybės filialo apskaitos knygose valstybėje narėje užregistruoto turto bendra vertė yra lygi 5 mlrd. EUR arba didesnė, kaip nurodyta ataskaitoje už ką tik pasibaigusį metinį ataskaitinį laikotarpį pagal II skirsnio 4 poskirsnį;

b) veikla, kurią leista vykdyti trečiosios valstybės filialui, apima indėlių ir kitų grąžintinų lėšų priėmimą iš mažmeninių klientų;

c) trečiosios valstybės filialas nėra reikalavimus atitinkantis trečiosios valstybės filialas pagal 48b straipsnį.

2. Valstybės narės trečiųjų valstybių filialus, kurie neatitinka nė vienos iš 1 dalyje nustatytų sąlygų, priskiria 2 klasei.

3. Kompetentingos institucijos atnaujina trečiųjų valstybių filialų klasifikaciją taip:

a) jeigu 1 klasės trečiosios valstybės filialas nebeatitinka 1 dalyje nustatytų sąlygų, nedelsiant pradedama jį laikyti 2 klasės filialu;

b) jei 2 klasės trečiosios valstybės filialas pradeda atitikti vieną iš 1 dalyje nustatytų sąlygų, jis laikomas 1 klasės filialu tik praėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai jis pradėjo atitikti tas sąlygas.

48b straipsnis

Reikalavimus atitinkantiems trečiųjų valstybių filialams taikomos sąlygos

1. Jeigu tenkinamos toliau nurodytos sąlygos, susijusios su trečiosios valstybės filialu, taikant šią antraštinę dalį tas filialas laikomas reikalavimus atitinkančiu trečiosios valstybės filialu:

(a) trečiosios valstybės filialo pagrindinė įmonė yra įsteigta valstybėje, kurioje taikomi prudenciniai standartai ir priežiūra pagal trečiosios valstybės bankų sektoriaus reguliavimo sistemą, kuri yra bent lygiavertė šiai direktyvai ir Reglamentui (ES) Nr. 575/2013;

(b) trečiosios valstybės filialo pagrindinės įmonės priežiūros institucijoms yra taikomi konfidencialumo reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai šios direktyvos VII antraštinės dalies 1 skyriaus II skirsnyje nustatytiems reikalavimams;

(c) valstybė, kurioje įsteigta trečiosios valstybės filialo pagrindinė įmonė, nėra įtraukta į sąrašą pagal Direktyvos (ES) 2015/849 9 straipsnį kaip didelės rizikos trečioji valstybė, kurios kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimas turi strateginių trūkumų.

2. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, gali priimti sprendimus, ar dėl trečiosios valstybės bankų sektoriaus reguliavimo sistemos laikomasi šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytų sąlygų. Tais tikslais Komisija laikosi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 464 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Prieš priimdama 2 dalyje nurodytą sprendimą, Komisija gali pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį prašyti EBI pagalbos atliekant atitinkamos trečiosios valstybės bankų sektoriaus reguliavimo sistemos ir konfidencialumo reikalavimų

vertinimą ir rengiant ataskaitą dėl tos sistemos atitikties šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytoms sąlygoms. EBI paskelbia savo vertinimo rezultatus savo svetainėje.

4. EBI tvarko trečiųjų valstybių ir trečiųjų valstybių institucijų, atitinkančių 1 dalyje nustatytas sąlygas, viešąjį registrą.

5. Gavusios prašymą išduoti veiklos leidimą pagal 48c straipsnį, kompetentingos institucijos įvertina šio straipsnio 1 dalyje ir 48a straipsnyje nustatytas sąlygas, kad galėtų priskirti trečiosios valstybės filialą 1 arba 2 klasei. Jeigu atitinkama trečioji valstybė nėra įtraukta į šio straipsnio 4 dalyje nurodytą registrą, kompetentinga institucija prašo Komisijos įvertinti trečiosios valstybės bankų sektoriaus reguliavimo sistemą ir konfidencialumo reikalavimus šio straipsnio 2 dalies tikslais, jeigu tenkinama šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta sąlyga. Kol Komisija priims sprendimą pagal šio straipsnio 2 dalį, kompetentinga institucija trečiosios valstybės filialą priskiria 1 klasei.

II SKIRSNIS

VEIKLOS LEIDIMO IŠDAVIMO IR REGULIAVIMO REIKALAVIMAI

1 POSKIRSNIS
VEIKLOS LEIDIMO IŠDAVIMO REIKALAVIMAI

48c straipsnis

Trečiųjų valstybių filialų veiklos leidimo išdavimo sąlygos

1. Valstybės narės reikalauja, kad, prieš pradėdamos vykdyti 47 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, trečiųjų valstybių įmonės jų teritorijoje įsteigtų filialą. Prieš steigiant trečiosios valstybės filialą, reikia gauti veiklos leidimą pagal šį skyrių.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kartu su trečiųjų valstybių filialų prašymais išduoti veiklos leidimą būtų pateikiama veiklos programa, kurioje būtų išdėstyta numatoma veikla, taip pat nurodoma, kurių iš 47 straipsnio 1 dalyje nurodytų rūšių veikla bus vykdoma, ir apibūdinama filialo atitinkamoje valstybėje narėje organizacinė struktūra ir rizikos kontrolė pagal 48h straipsnį.

3. Trečiųjų valstybių filialams veiklos leidimas išduodamas tik tada, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

a) trečiosios valstybės filialas atitinka minimaliuosius reguliavimo reikalavimus, nustatytus 2 poskirsnyje;

b) veiklą, kuriai vykdyti pagrindinė įmonė siekia gauti leidimą valstybėje narėje, apima veiklos leidimas, kurį tokia pagrindinė įmonė turi trečiojoje valstybėje, kurioje ji yra įsteigta ir prižiūrima;

c) pagrindinės įmonės trečiojoje valstybėje priežiūros institucijai buvo pranešta apie prašymą įsteigti filialą valstybėje narėje ir apie 2 dalyje nurodytus papildomus dokumentus;

d) veiklos leidime numatyta, kad trečiosios valstybės filialas gali vykdyti veiklos leidime numatytą veiklą tik valstybėje narėje, kurioje jis yra įsteigtas, ir trečiosios valstybės filialui aiškiai draudžiama siūlyti arba vykdyti tą pačią veiklą kitose valstybėse narėse tarpvalstybiniu pagrindu;

e) kompetentinga institucija, siekdama atlikti savo priežiūros funkcijas, iš trečiosios valstybės filialo pagrindinės įmonės priežiūros institucijų gali gauti visą reikiamą informaciją apie tą pagrindinę įmonę ir veiksmingai koordinuoti savo priežiūros veiklą su trečiosios valstybės priežiūros institucijų vykdoma veikla, visų pirma krizės arba finansinių sunkumų, turinčių įtakos pagrindinei įmonei, jos grupei arba trečiosios valstybės finansų sistemai, laikotarpiais;

f) nėra pagrįstų priežasčių įtarti, kad trečiosios valstybės filialas būtų naudojamas pinigų plovimui, kaip apibrėžta 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos 1 straipsnio 3 dalyje, arba teroristų finansavimui, kaip apibrėžta tos direktyvos 1 straipsnio 5 dalyje, vykdyti arba sudaryti palankias sąlygas šiems nusikaltimams vykdyti.

Šios dalies e punkto tikslais kompetentingos institucijos stengiasi naudoti pavyzdinius administracinius susitarimus, kuriuos EBI parengė pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnio 5 dalį.

4. Siekdamos įvertinti, ar tenkinama 3 dalies f punkte nustatyta sąlyga, prieš išduodamos veiklos leidimą trečiosios valstybės filialui, kompetentingos institucijos konsultuojasi su institucija, atsakinga už kovos su pinigų plovimu priežiūrą valstybėje narėje pagal Direktyvą (ES) 2015/849, ir gauna raštišką patvirtinimą, kad ta sąlyga įvykdyta.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiau apibrėžia:

a) informaciją, kurią reikia pateikti kompetentingoms institucijoms teikiant prašymą išduoti trečiosios valstybės filialo veiklos leidimą, įskaitant 2 dalyje nurodytą veiklos programą ir organizacinę struktūrą bei valdymo priemones;

b) trečiosios valstybės filialo veiklos leidimo išdavimo tvarką, taip pat šios dalies a punkte nurodytos informacijos pateikimo standartines formas ir šablonus;

c) 3 dalyje nurodytas veiklos leidimo išdavimo sąlygas.

Šiuos techninių reguliavimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai nė vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 6 mėnesiai nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti šioje dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais.

48d straipsnis

Atsisakymo išduoti trečiosios valstybės filialo veiklos leidimą arba tokio veiklos leidimo panaikinimo sąlygos

1. Valstybės narės numato bent tokias atsisakymo išduoti trečiosios valstybės filialo veiklos leidimą arba jo panaikinimo sąlygas:

a) trečiosios valstybės filialas neatitinka 48c straipsnyje arba nacionalinės teisės aktuose nustatytų veiklos leidimo išdavimo reikalavimų;

b) trečiosios valstybės filialo pagrindinė įmonė ar jos grupė neatitinka prudencinių reikalavimų, kurie joms taikomi pagal trečiosios valstybės teisės

aktus, arba yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad jos neatitinka arba pažeis šiuos reikalavimus per ateinančius 12 mėnesių.

Šios dalies b punkto tikslais, susiklosčius šiame punkte nurodytoms aplinkybėms, trečiųjų valstybių filialai nedelsdami praneša apie tai savo kompetentingoms institucijoms.

2. Nedarant poveikio 1 daliai, kompetentingos institucijos gali panaikinti trečiosios valstybės filialui išduotą veiklos leidimą, jei tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

a) per 12 mėnesių trečiosios valstybės filialas nepasinaudoja veiklos leidimu, aiškiai atsisako šio veiklos leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nevykdo veiklos, nebent atitinkama valstybė narė yra numačiusi, kad tokiais atvejais veiklos leidimas netenka galios;

b) trečiosios valstybės filialas gavo veiklos leidimą pateikęs klaidingą informaciją ar pasinaudojęs kitomis neteisėtomis priemonėmis;

c) trečiosios valstybės filialas nebeatitinka kokių nors papildomų sąlygų ar reikalavimų, pagal kuriuos buvo išduotas veiklos leidimas;

d) nebegalima pasitikėti trečiosios valstybės filialu, kad jis įvykdys savo įsipareigojimus kreditoriams, ir, visų pirma, trečiosios valstybės filialas nebeužtikrina indėlininkų jam patikėto turto saugumo;

e) trečiosios valstybės filialo atvejis priskiriamas prie kitų atvejų, kuriais pagal nacionalinės teisės aktus numatyta panaikinti veiklos leidimą;

f) trečiosios valstybės filialas padaro vieną iš pažeidimų, nurodytų 67 straipsnio 1 dalyje;

g) yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad trečiosios valstybės filialas, jo pagrindinė įmonė arba jos grupė yra susiję su vykdomu arba įvykdytu arba bandomu įvykdyti pinigų plovimu ar teroristų finansavimu arba yra padidėjusi rizika, kad trečiosios valstybės filialas, jo pagrindinė įmonė arba jos grupė gali būti susiję su vykdomu arba bandomu įvykdyti pinigų plovimu ar teroristų finansavimu.

3. Siekdamos įvertinti, ar tenkinama 2 dalies g punkte nustatyta sąlyga, kompetentingos institucijos konsultuojasi su institucija, atsakinga už kovos su pinigų plovimu priežiūrą valstybėje narėje pagal Direktyvą (ES) 2015/849.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose aiškiai apibrėžia:

a) 1 ir 2 dalyse nustatytas atsisakymo išduoti trečiosios valstybės filialo veiklos leidimą arba tokio veiklos leidimo panaikinimo sąlygas;

b) trečiosios valstybės filialo veiklos leidimo panaikinimo tvarką;

c) šio straipsnio 1 dalies paskutinėje pastraipoje nurodyto pranešimo kompetentingoms institucijoms turinį ir procesą.

Šiuos techninių reguliavimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai nė vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti šioje dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais.

2 POSKIRSNIS
MINIMALIEJI REGULIAVIMO REIKALAVIMAI

48e straipsnis
Neliečiamojo kapitalo reikalavimas

1. Nedarant poveikio kitiems taikytiniems kapitalo reikalavimams pagal nacionalinę teisę, valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai visada turėtų minimalų neliečiamąjį kapitalą, kuris būtų bent lygus:

a) 1 klasės trečiųjų valstybių filialų atveju – 1 proc. vidutinės filialo įsipareigojimų sumos, kaip nurodyta trijų ką tik pasibaigusių metinių ataskaitinių laikotarpių ataskaitose vadovaujantis 4 poskirsniu, tačiau ne mažiau kaip 10 mln. EUR;

b) 2 klasės trečiųjų valstybių filialų atveju – 5 mln. EUR.

2. Trečiųjų valstybių filialai atitinka 1 dalyje nurodytą minimalaus neliečiamojo kapitalo reikalavimą turėdami turtą, kuris yra bet kurios iš šių formų:

a) grynieji pinigai arba grynųjų pinigų atitikmens priemonės;

b) Sąjungos valstybių narių centrinės valdžios ar centrinių bankų išleisti skolos vertybiniai popieriai arba

c) bet kokia kita priemonė, kuria trečiosios valstybės filialas gali nevaržomas ir nedelsdamas pasinaudoti rizikai ar nuostoliams padengti, vos tik jiems atsiradus.

3. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai 2 dalyje nurodytas neliečiamojo kapitalo priemones deponuotų sąlyginio deponavimo sąskaitoje kredito įstaigoje, esančioje toje valstybėje narėje, kurioje išduotas filialo veiklos leidimas, arba, jeigu tai leidžiama pagal nacionalinę teisę, – valstybės narės centriniame banke. Sąlyginio deponavimo sąskaitoje esančios neliečiamojo kapitalo priemonės įkeičiamos arba perleidžiamos kaip užtikrinimo priemonė pertvarkymo institucijos naudai trečiosios valstybės filialo kreditorių reikalavimams užtikrinti. Valstybės narės nustato taisykles, pagal kurias pertvarkymo institucijai suteikiami įgaliojimai veikti kaip patikėtinei tų kreditorių naudai šio straipsnio ir 48g straipsnio tikslais.

4. Vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, EBI parengia gaires, kuriose tiksliai apibrėžia šio straipsnio 2 dalies c punkte nustatytą reikalavimą, susijusį su priemonėmis, kurioms galima nevaržomai ir nedelsiant pasinaudoti rizikai ar nuostoliams padengti, vos tik jiems atsiradus. Šias gaires EBI parengia ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

48f straipsnis
Likvidumo reikalavimai

1. Nedarydamos poveikio kitiems taikytiniems likvidumo reikalavimams pagal nacionalinę teisę, valstybės narės reikalauja bent, kad trečiųjų valstybių filialai visą laiką turėtų tokį nesuvaržytą ir likviduųjį turtą, kurio pakaktų netenkamų pinigų srautams padengti minimaliu 30 dienų laikotarpiu.

2. Taikydamos 1 dalį, valstybės narės reikalauja, kad 1 klasės trečiųjų valstybių filialai atitiktų padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimą, nustatytą Reglamento (ES)

Nr. 575/2013 Šeštos dalies I antraštinėje dalyje ir Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2015/61[*9].

3. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai deponuotų likviduįį turtą, kurį reikia turėti laikantis šio straipsnio, sąlyginio deponavimo sąskaitoje kredito įstaigoje, esančioje toje valstybėje narėje, kurioje išduotas filialo veiklos leidimas, arba, jeigu tai leidžiama pagal nacionalinę teisę, – valstybės narės centriniame banke. Sąlyginio deponavimo sąskaitoje esantis likvidusis turtas įkeičiamas arba perleidžiamas kaip užtikrinimo priemonė pertvarkymo institucijos naudai trečiosios valstybės filialo kreditorių reikalavimams užtikrinti. Valstybės narės nustato taisykles, pagal kurias pertvarkymo institucijai suteikiami įgaliojimai veikti kaip patikėtinei tų kreditorių naudai šio straipsnio ir 48g straipsnio tikslais.

4. Kompetentingos institucijos šiame straipsnyje nustatyto likvidumo reikalavimo gali netaikyti reikalavimus atitinkantiems trečiųjų valstybių filialams.

_____

[*9] 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/61, kuriuo dėl kredito įstaigoms taikomo padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 (OL L 11, 2015 1 17, p. 1).

48g straipsnis

Trečiųjų valstybių filialų nemokumas ir pertvarkymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad trečiosios šalies filialo nemokumo arba pertvarkymo pagal Direktyvos 2014/59/ES 96 straipsnį atveju pertvarkymo institucijoms būtų suteikti teisiniai įgaliojimai ir įgaliojimai realizuoti užtikrinimo priemones likvidžiojo turto ir neliečiamojo kapitalo priemonių, laikomų sąlyginio deponavimo sąskaitoje pagal šios direktyvos 48e straipsnio 3 dalį ir 48f straipsnio 3 dalį, atžvilgiu. Tvarkydamos tą likviduįį turtą ir neliečiamojo kapitalo priemones po to, kai realizuojamos užtikrinimo priemonės, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į galiojančias nacionalines taisykles, taip pat į priežiūros ir teisminius įgaliojimus ir užtikrina tinkamą koordinavimą su nacionalinėmis administracinėmis arba teisminėmis institucijomis, vadovaudamosi nacionaliniais nemokumo teisės aktais ir, jei taikytina, Direktyvos 2014/59/ES 96 straipsnyje nustatytais principais.

2. Bet koks likvidžiojo turto ar neliečiamojo kapitalo priemonių, laikomų sąlyginio deponavimo sąskaitoje ir nepanaudotų pagal 1 dalį, perteklius tvarkomas pagal taikytinus nacionalinės teisės aktus.

48h straipsnis

Vidaus valdymas ir rizikos kontrolė

1. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialuose būtų bent du jų veiklai valstybėje narėje veiksmingai vadovaujantys asmenys, kuriuos iš anksto turi patvirtinti kompetentingos institucijos. Tie asmenys privalo būti geros reputacijos, turėti pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties bei skirti pakankamai laiko savo pareigoms atlikti.

2. Valstybės narės reikalauja, kad 1 klasės trečiųjų valstybių filialai laikytųsi 74 ir 75 straipsnių ir 76 straipsnio 5 dalies. Kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad

trečiųjų valstybių filialai įsteigtų vietos valdymo komitetą, kuris užtikrintų tinkamą filialo valdymą.

3. Valstybės narės reikalauja, kad 2 klasės trečiųjų valstybių filialai laikytųsi 74 ir 75 straipsnių ir juose būtų atliekamos vidaus kontrolės funkcijos, kaip numatyta 76 straipsnio 5 dalies pirmoje, antroje ir trečioje pastraipose.

Atsižvelgdamos į 2 klasės trečiųjų valstybių filialų dydį, vidaus organizacinę struktūrą ir jų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad jie paskirtų vidaus kontrolės funkcijų vadovus, kaip numatyta 76 straipsnio 5 dalies ketvirtoje ir penktoje pastraipose.

4. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai nustatytų atskaitomybės pagrindinės įmonės valdymo organui ryšius, apimančius visą reikšmingą riziką ir rizikos valdymo politiką ir jos pakeitimus, taip pat įdiegtų tinkamas IRT sistemas ir kontrolės priemones, užtikrinančias, kad būtų tinkamai laikomasi atitinkamos politikos.

5. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai stebėtų ir valdytų savo susitarimus dėl veiklos perdavimo trečiosioms šalims ir užtikrintų, kad jų kompetentingos institucijos galėtų nevaržomai susipažinti su visa informacija, kurios joms reikia savo priežiūros funkcijai atlikti.

6. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai, vykdantys kompensacinius arba grupės vidaus sandorius, turėtų pakankamai išteklių savo sandorio šalies kredito rizikai nustatyti ir tinkamai valdyti, kai sandorio šaliai perduodama reikšminga rizika, susijusi su trečiosios valstybės filialo apskaitos knygose užregistruotu turtu.

7. Kai ypatingos svarbos ar svarbios funkcijos pavedamos pagrindinei įmonei, už trečiųjų valstybių filialų priežiūrą atsakingoms kompetentingoms institucijoms suteikiama galimybė susipažinti su visa informacija, kurios joms reikia savo priežiūros funkcijai atlikti.

8. Kompetentingos institucijos periodiškai reikalauja, kad nepriklausoma trečioji šalis įvertintų, kaip įgyvendinami šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai ir kaip jų nuolat laikomasi, ir kompetentingai institucijai pateiktų ataskaitą, kurioje būtų išdėstyti nustatyti faktai ir išvados.

9. EBI, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, parengia gaires dėl 74 straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių, procesų ir mechanizmų taikymo trečiųjų valstybių filialams, atsižvelgiant į 74 straipsnio 2 dalį, ir dėl 75 straipsnio ir 76 straipsnio 5 dalies taikymo trečiųjų valstybių filialams ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 6 mėnesiai nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

48i straipsnis

Registravimo apskaitos knygose reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai turėtų apskaitos knygą, kuri suteiktų galimybę tiems filialams sekti ir visapusiškai ir tiksliai registruoti visą turtą ir įsipareigojimus, susijusius su trečiosios valstybės filialo veikla valstybėje narėje, taip pat savarankiškai valdyti tą turtą ir įsipareigojimus filialo viduje. Apskaitos knygoje pateikiama pakankamai informacijos apie trečiosios valstybės filialo keliamą riziką ir apie tai, kaip ji valdoma.

2. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai parengtų registravimo apskaitos knygose priemonių politiką, kuria vadovaujantis 1 dalyje nurodyta apskaitos knyga būtų tvarkoma toje dalyje nurodytais tikslais. Tą politiką dokumentais pagrindžia ir patvirtina atitinkamas trečiosios valstybės filialo pagrindinės įmonės valdymo organas. Šioje dalyje nurodytame politikos dokumente pateikiamas aiškus registravimo apskaitos knygose priemonių loginis pagrindas ir išdėstoma, kaip tos priemonės dera su trečiosios valstybės filialo verslo strategija.

3. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad būtų reguliariai rengiama ir kompetentingai institucijai raštu pateikiama nepriklausoma pagrįsta nuomonė dėl šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų įgyvendinimo ir nuolatinio jų laikymosi, kurioje būtų išdėstyti nustatyti faktai ir išvados.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai apibrėžia registravimo apskaitos knygose priemones, kurias trečiųjų valstybių filialai taiko šio straipsnio tikslais, visų pirma susijusias su:

a) metodika, kurią turi taikyti trečiosios valstybės filialas, kad galėtų nustatyti ir visapusiškai ir tiksliai registruoti įvykius, susijusius su turtu ir įsipareigojimais, kurie yra susiję su trečiosios valstybės filialo veikla valstybėje narėje; ir

b) konkrečiu būdu nustatyti ir registruoti turtą ir įsipareigojimus, kuriuos sukūrė trečiosios valstybės filialas ir kurie apskaitos knygose užregistruoti arba nuotoliniu būdu valdomi kituose tos pačios grupės filialuose ar patronuojamosiose įmonėse trečiosios valstybės filialo, kuris sukūrė tą turtą ir įsipareigojimus, vardu arba jo naudai.

Šiuos techninių reguliavimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai nė vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 6 mėnesiai nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais.

3 POSKIRSNIS

ĮGALIOJIMAS REIKALAUTI GAUTI VEIKLOS LEIDIMĄ PAGAL III ANTRAŠTINĘ DALĮ IR SISTEMINĖS SVARBOS FILIALAMS TAIKOMI REIKALAVIMAI

48j straipsnis

Įgaliojimas reikalauti įsteigti patronuojamąją įmonę

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai prašytų išduoti veiklos leidimą pagal III antraštinės dalies 1 skyrių bent šiais atvejais:

a) jei trečiosios valstybės filialas praeityje vykdė arba šiuo metu vykdo tarpusavyje susijusių rūšių veiklą su kitais tos pačios grupės trečiųjų valstybių filialais arba patronuojamosiomis įstaigomis arba vykdė ar vykdo vienos iš 47 straipsnio 1 dalyje nurodytų rūšių veiklą su klientais ar analogiškomis įstaigomis kitose valstybėse narėse, pažeisdamas vidaus rinkos taisykles; arba

b) jei trečiosios valstybės filialas atitinka 131 straipsnio 3 dalyje nurodytus sisteminės svarbos rodiklius ir kelia reikšmingą riziką Sąjungos ar valstybės narės, kurioje jis įsteigtas, finansiniam stabilumui.

2. Prieš priimdamos 1 dalyje nurodytą sprendimą, kompetentingos institucijos konsultuojasi su valstybių narių, kuriose atitinkama trečiosios valstybės grupė turi kitų trečiosios valstybės filialų ir patronuojamųjų įstaigų, kompetentingomis institucijomis.

Jei kompetentingos institucijos nesutaria, už trečiosios valstybės grupę kitose valstybėse narėse atsakingos kompetentingos institucijos šiuo klausimu gali kreiptis į EBI dėl tarpininkavimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. EBI priima sprendimą per vieną mėnesį nuo šio klausimo perdavimo EBI, o atitinkamo trečiosios valstybės filialo kompetentinga institucija per tą laiką nepriima sprendimo.

Atitinkamo trečiosios valstybės filialo kompetentinga institucija priima 1 dalyje nurodytą sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu.

3. Prieš nustatydama šiame straipsnyje išdėstytą reikalavimą trečiosios valstybės filialui pagal 1 dalies a punktą, kompetentinga institucija prašo EBI pateikti rekomendaciją pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį dėl šio punkto aiškinimo to trečiosios valstybės filialo atžvilgiu.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai apibrėžia 131 straipsnio 3 dalyje nurodytus sisteminės svarbos rodiklius, taikytinus trečiųjų valstybių filialams šio straipsnio 1 dalies b punkto ir 48k straipsnio tikslais. EBI atsižvelgia į šiuos aspektus:

a) į tai, kokią veiklą vykdo, kokias paslaugas teikia ir kokius sandorius atlieka trečiosios valstybės filialas, ir ypač į tai, ar trečiosios valstybės filialas tą veiklą vykdo, tas paslaugas teikia ir tuos sandorius atlieka su labai siauro rato klientais ar analogiškomis įstaigomis;

b) į trečiosios valstybės filialo struktūros, organizacijos ir verslo modelio sudėtingumą;

c) į trečiosios valstybės filialo tarpusavio sąsajų su Sąjungos ir valstybės narės, kurioje jis įsteigtas, finansų sistema stiprumą;

d) į trečiosios valstybės filialo vykdomos veiklos, teikiamų paslaugų ar atliekamų sandorių arba teikiamos finansų infrastruktūros pakeičiamumą;

e) į trečiosios valstybės filialo užimamą rinkos dalį Sąjungoje ir valstybėje narėje, kurioje jis įsteigtas, atsižvelgiant į visą bankų turtą ir į filialo vykdomą veiklą, teikiamas paslaugas ir atliekamus sandorius;

f) į tikėtiną trečiosios valstybės filialo vykdomų sandorių ar veiklos sustabdymo arba nutraukimo poveikį Sąjungos ir valstybės narės, kurioje jis įsteigtas, sisteminiam likvidumui arba mokėjimo, tarpuskaitos bei atsiskaitymo sistemoms;

g) į tikėtiną trečiosios valstybės filialo vykdomų sandorių sustabdymo arba nutraukimo poveikį grupės vidaus finansavimo susitarimams arba grupės viduje teikiamoms paslaugoms, kurios apima ypatingos svarbos funkcijas Sąjungoje ir valstybėje narėje, kurioje jis įsteigtas;

h) į tarpvalstybinę trečiosios valstybės filialo veiklą, vykdomą su pagrindine įmone ir analogiškomis įstaigomis kitose trečiosiose valstybėse;

i) trečiosios valstybės filialo vaidmenį ir svarbą trečiosios valstybės grupės veiklai, paslaugoms ir sandoriams Sąjungoje ir valstybėje narėje, kurioje jis įsteigtas;

j) trečiosios valstybės grupės veiklos, vykdomos per trečiųjų valstybių filialus, apimtį, palyginti su tos pačios grupės veikla, vykdoma per patronuojamąsias įstaigas, kurioms išduotas veiklos leidimas Sąjungoje ir valstybėje narėje, kurioje įsteigti tie trečiųjų valstybių filialai;

k) ar trečiosios valstybės filialas yra reikalavimus atitinkantis trečiosios valstybės filialas pagal 48b straipsnį.

Šiuos techninių reguliavimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai nė vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais.

48k straipsnis

Sisteminės svarbos vertinimas ir sisteminės svarbos trečiųjų valstybių filialams keliami reikalavimai

1. Trečiosios valstybės filialui ar filialams Sąjungoje, priklausantiems tai pačiai trečiosios valstybės grupei, yra taikomas šio straipsnio 2 dalyje nustatytas vertinimas, jeigu bendra jų apskaitos knygose Sąjungoje užregistruoto turto suma, kaip nurodyta vadovaujantis 4 poskirsniu, yra 30 mlrd. EUR arba didesnė arba:

a) skaičiuojant vidurkį pagal paskutinių trijų ką tik pasibaigusių ataskaitinių metinių laikotarpių duomenis; arba

b) skaičiuojant absoliučiaisiais skaičiais pagal ne mažiau kaip trijų metinių ataskaitinių laikotarpių duomenis paskutinių penkių ką tik pasibaigusių metinių ataskaitinių laikotarpių metu.

2. Kompetentingos institucijos vertina, ar 1 dalyje nurodyti trečiųjų valstybių filialai yra sisteminės svarbos Sąjungai ir valstybėms narėms, kuriose jie yra įsteigti. Tais tikslais kompetentingos institucijos vertina, ar tie trečiųjų valstybių filialai atitinka sisteminės svarbos rodiklius, nurodytus 48j straipsnio 4 dalyje ir 131 straipsnio 3 dalyje.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sisteminės svarbos vertinimą atlieka viena iš šių institucijų:

a) kai atitinkamai trečiosios valstybės grupei taikomas 111 straipsnis – tos trečiosios valstybės grupės Sąjungoje konsoliduotos priežiūros institucija pagal tą straipsnį;

b) kai atitinkamai trečiosios valstybės grupei netaikomas 111 straipsnis – kompetentinga institucija, kuri pagal tą straipsnį taptų tos trečiosios valstybės grupės Sąjungoje konsoliduotos priežiūros institucija, jeigu trečiųjų valstybių filialai būtų laikomi patronuojamosiomis įstaigomis;

c) kai trečiosios valstybės grupė turi trečiosios valstybės filialų ir patronuojamųjų įstaigų tik vienoje valstybėje narėje – tos valstybės narės kompetentinga institucija; arba

d) EBI, jei praėjus trims mėnesiams nuo metinio ataskaitinio laikotarpio, prasidedančio iškart po praėjusio metinio ataskaitinio laikotarpio, dėl kurio atsirado pareiga atlikti vertinimą pagal šio straipsnio 1 dalį, pradžios datos:

i) vertinimo nepradėjo nė viena iš a, b arba c punkte nurodytų kompetentingų institucijų; arba

ii) nenustatyta kompetentinga institucija, kuri būtų konsoliduotos priežiūros institucija pagal b punktą.

Šios dalies a ir b punktuose nurodytos kompetentingos institucijos, veikiančios kaip pagrindinė kompetentinga institucija, arba, kai taikytina, EBI atlieka vertinimą visapusiškai bendradarbiaudamos su visomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis. Atitinkamos kompetentingos institucijos padeda ir visus būtinus dokumentus pateikia pagrindinei kompetentingai institucijai arba, kai taikytina, EBI. Tais tikslais atitinkamos kompetentingos institucijos – visos institucijos, atsakingos už atitinkamos trečiosios valstybės grupės Sąjungoje įsteigtų trečiosios valstybės filialų ir patronuojamųjų įstaigų priežiūrą.

Prieš užbaigiant sisteminės svarbos vertinimą, pagrindinė kompetentinga institucija, c punkte nurodyta kompetentinga institucija arba, kai taikytina, EBI išklauso trečiosios valstybės grupę ir nustato pagrįstus terminus, per kuriuos trečiosios valstybės grupė turi pateikti dokumentus ir raštu pareikšti savo nuomonę.

4. Pagrindinė kompetentinga institucija užbaigia 2 dalyje nurodytą vertinimą ir pateikia ataskaitą ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo metinio ataskaitinio laikotarpio, prasidedančio iškart po praėjusio metinio ataskaitinio laikotarpio, dėl kurio atsirado pareiga atlikti vertinimą pagal 1 dalį, pradžios datos. Jei vadovaudamasi 3 dalimi vertinimą atlieka EBI, tas laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo tos dienos, kai EBI tampa atsakinga už vertinimo atlikimą. Ataskaitoje pateikiama:

a) sisteminės svarbos vertinimas, kuriame pateikiama aiški ir išsami su atitinkamais trečiųjų valstybių filialais susijusių 2 dalyje nurodytų sisteminės svarbos rodiklių analizė, taip pat pagrindinės kompetentingos institucijos arba, kai taikytina, EBI išvada;

b) jei pagrindinė kompetentinga institucija arba, kai taikytina, EBI padaro išvadą, kad trečiųjų valstybių filialai yra sisteminės svarbos, siūlomas sprendimo projektas, kuriame siūloma:

   i) reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai prašytų išduoti veiklos leidimą pagal III antraštinės dalies 1 skyrių;

   ii) reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai pertvarkytų savo turtą arba veiklą Sąjungoje taip, kad jie nebebūtų sisteminės svarbos pagal šio straipsnio 2 dalį;

   iii) nustatyti papildomus reikalavimus trečiosios valstybės grupės Sąjungoje trečiųjų valstybių filialams arba patronuojamosioms įstaigoms, vadovaujantis atitinkamai 48p straipsniu arba VII antraštinės dalies 2 skyriaus IV skirsniu;

   iv) nenustatyti jokių i–iii papunkčiuose nurodytų reikalavimų ne ilgesniam kaip 12 mėnesių atidėjimo laikotarpiui, bet iki to laikotarpio pabaigos atlikti naują trečiųjų valstybių filialų vertinimą;

c) b punkte nurodyto siūlomo sprendimo projekto loginis pagrindas, kuriame išsamiai paaiškinama, kaip šis sprendimas susijęs su a punkte nurodytu vertinimu.

Pagrindinė kompetentinga institucija arba, kai taikytina, EBI b punkto iv papunktyje nurodytą sprendimą pasiūlo tik tuo atveju, jei gali pagrįsti, kad, nenustačius šiame straipsnyje numatytų reikalavimų trečiųjų valstybių filialams, rizika, kurią tie filialai kelia Sąjungos arba valstybių narių finansiniam stabilumui ir rinkos vientisumui, reikšmingai nepadidės per tame punkte nurodytą atidėjimo laikotarpį.

Kai taikytina, šiame straipsnyje minima pagrindinė kompetentinga institucija reiškia 3 dalies c punkte nurodytą kompetentingą instituciją. Kai ta kompetentinga institucija yra atsakinga už šioje dalyje nurodytos ataskaitos rengimą, joje išdėstytas sprendimas įsigalioja tą dieną, kai apie jį pranešama trečiųjų valstybių filialams. Apie šį sprendimą kompetentinga institucija taip pat praneša EBI.

5. Pagrindinė kompetentinga institucija arba, kai taikytina, EBI atitinkamoms kompetentingoms institucijoms pateikia 5 dalyje nurodytą ataskaitą. Pagrindinė kompetentinga institucija ir atitinkamos kompetentingos institucijos deda visas pastangas, kad per tris mėnesius nuo ataskaitos perdavimo dienos bendru sutarimu priimtų bendrą sprendimą dėl ataskaitos ir, kai taikytina, dėl sprendimo projekto.

Kai kompetentingoms institucijoms nepavyksta pasiekti bendro sutarimo iki pirmoje pastraipoje nurodyto trijų mėnesių laikotarpio pabaigos, bendras sprendimas priimamas galiojančių balsų dauguma per mėnesį, kuris skaičiuojamas nuo praėjusio trijų mėnesių laikotarpio pabaigos. Tais tikslais balsavimo teisių dalys kompetentingoms institucijoms paskirstomos vadovaujantis šia tvarka:

a) laikantis b punkto, kiekviena kompetentinga institucija, įskaitant pagrindinę kompetentingą instituciją, turi teisę į balsavimo teisių dalį, kuri prilygsta jos prižiūrimos trečiosios valstybės grupės turto procentinei daliai, palyginti su visu tos grupės turimu turtu Sąjungoje;

b) pagrindinės kompetentingos institucijos balsavimo teisių dalis padidinama iki 25 proc., jei ji nepasiekė šios procentinės dalies pagal a punktą;

c) jei pagrindinės kompetentingos institucijos balsavimo teisių dalis padidinta iki 25 proc. pagal b punktą, likusių kompetentingų institucijų balsavimo teisių dalys, apskaičiuotos pagal a punktą, atitinkamai koreguojamos, kaip likusių 75 proc. balsavimo teisių dalys.

Taikant a punktą, skaičiuojant balsavimo teisių dalis įtraukiamas tiek trečiosios valstybės grupės trečiųjų valstybių filialų, tiek patronuojamųjų įstaigų turimas turtas.

Po priėmimo bendras sprendimas įsigalioja tą dieną, kai apie jį pranešama trečiųjų valstybių filialams. Apie bendrą sprendimą taip pat pranešama EBI.

6. Trečiųjų valstybių filialai per tris mėnesius nuo sprendimo įsigaliojimo dienos pagal 5 arba 6 dalį turi įvykdyti tame sprendime nustatytus reikalavimus.

Jei reikalaujama, kad trečiųjų valstybių filialai prašytų išduoti veiklos leidimą kaip įstaigos pagal III antraštinės dalies 1 skyrių, jų veiklos leidimas pagal šią antraštinę dalį galioja laikinai, kol baigiasi šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas terminas arba, atitinkamais atvejais, iki veiklos leidimo išdavimo kaip įstaigos proceso pabaigos. Trečiųjų valstybių filialai gali prašyti kompetentingos institucijos pratęsti pirmoje pastraipoje nurodytą trijų mėnesių terminą, jeigu jie gali pagrįsti, kad tokio pratęsimo jiems reikia, kad galėtų įvykdyti jiems nustatytą atitinkamą reikalavimą.

Jei 1 dalyje nurodyta riba pasiekiama agreguojant įvairių filialų turtą, kompetentingos institucijos gali taikyti šioje pastraipoje nurodytą reikalavimą pagal

turto dydį mažėjimo tvarka, kol visas turtas, likęs trečiųjų valstybių filialų apskaitos knygose Sąjungoje, sieks mažiau nei 30 mlrd. EUR.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išdėsto šios direktyvos 111 straipsnio suformulavimo aiškinimo taisykles, pagal kurias būtų galima nustatyti hipotetinę konsoliduotos priežiūros instituciją, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalies b punkte.

Šiuos techninių reguliavimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai nė vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais.

4 POSKIRSNIS
ATSKAITOMYBĖS REIKALAVIMAI

48l straipsnis

Reguliavimo, finansinė ir pagrindinės įmonės informacija

1. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai savo kompetentingoms institucijoms periodiškai pateiktų šią informaciją:

a) informaciją apie jų apskaitos knygose užregistruotą turtą ir įsipareigojimus pagal 48i straipsnį, kurioje būtų atskirai pateikti šie duomenys:

   i) didžiausias užregistruotas turtas ir įsipareigojimai, suskirstyti pagal sektorių ir sandorio šalies tipą (įskaitant visų pirma pozicijas finansų sektoriuje);

   ii) reikšmingos pozicijų ir finansavimo šaltinių koncentracijos tam tikrų tipų sandorio šalių atžvilgiu;

   iii) reikšmingi vidiniai sandoriai su pagrindine įmone ir pagrindinės įmonės grupės nariais;

b) ar trečiosios valstybės filialas laikosi pagal šią direktyvą jam taikomų reikalavimų;

c) *ad hoc* pagrindu – informaciją apie indėlių apsaugos tvarką, kuria gali naudotis trečiosios valstybės filialo indėlininkai pagal Direktyvos 2014/49 15 straipsnio 2 ir 3 dalis;

d) informaciją apie papildomus reguliavimo reikalavimus, kuriuos valstybės narės nustatė trečiosios valstybės filialui pagal nacionalinę teisę.

Teikdami informaciją apie apskaitos knygose užregistruotą turtą ir įsipareigojimus pagal a punktą, trečiųjų valstybių filialai taiko tarptautinius apskaitos standartus, priimtus Reglamento (EB) Nr. 1606/2002[*10] 6 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, arba valstybėje narėje taikomus bendruosius apskaitos principus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai savo kompetentingoms institucijoms teiktų šią informaciją apie savo pagrindinę įmonę:

a) periodiškai – suvestinę informaciją apie turtą ir įsipareigojimus, kuriuos Sąjungoje valdo arba apskaitos knygose yra užregistravusios atitinkamai tos

pagrindinės įmonės grupės patronuojamosios įmonės ir kiti trečiųjų valstybių filialai;

b) periodiškai – informaciją apie tai, kaip pagrindinė įmonė individualiai ir konsoliduotai laikosi taikytinų prudencinių reikalavimų;

c) *ad hoc* pagrindu – informaciją apie reikšmingus priežiūrinius tikrinimus ir vertinimus, kai jie atliekami pagrindinės įmonės atžvilgiu, ir priežiūros institucijų priimtus su tuo susijusius sprendimus;

d) informaciją apie pagrindinės įmonės gaivinimo planus ir konkrečias priemones, kurių būtų galima imtis trečiosios valstybės filialo atžvilgiu pagal tuos planus, ir visus vėlesnius tų planų atnaujinimus ir pakeitimus;

e) pagrindinės įmonės verslo strategiją, susijusią su trečiosios valstybės filialu, ir visus vėlesnius tos strategijos pakeitimus;

f) informaciją apie paslaugas, kurias pagrindinė įmonė teikia tinkamoms sandorio šalims arba profesionaliesiems klientams, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES II priedo 1 skirsnyje, įsteigtiems arba esantiems Sąjungoje, tų sandorio šalių ar klientų prašymu pagal šios direktyvos 21c straipsnį.

3. Šiame straipsnyje nustatytos pareigos teikti informaciją neužkerta kelio kompetentingoms institucijoms nustatyti papildomų *ad hoc* atskaitomybės reikalavimų trečiųjų valstybių filialams, jei kompetentinga institucija mano, kad papildomos informacijos reikia norint susidaryti visapusišką filialo ar jo pagrindinės įmonės verslo, veiklos ar finansinio patikimumo vaizdą, patikrinti, ar filialas ir jo pagrindinė įmonė laikosi galiojančių teisės aktų, ir užtikrinti, kad filialas laikytųsi tų teisės aktų.

_____

[*10] 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo (OL L 243, 2002 9 11, p. 1).“

48m straipsnis

Teikiamos informacijos standartinės formos ir šablonai ir informacijos teikimo dažnumas

1. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodomi vienodi formatai, apibrėžtys, IT sprendimai ir informacijos teikimo dažnumas, kurie turi būti taikomi 48l straipsnio tikslais.

Pirmoje pastraipoje nurodyti atskaitomybės reikalavimai yra proporcingi, atsižvelgiant į trečiųjų valstybių filialų priskyrimą 1 arba 2 klasei.

Šiuos techninių įgyvendinimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 6 mėnesiai nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.

2. Šiame straipsnyje nurodytą reguliavimo ir finansinę informaciją 1 klasės trečiųjų valstybių filialai teikia bent du kartus per metus, o 2 klasės trečiųjų valstybių filialai – bent kartą per metus.

3. Kompetentingos institucijos gali reikalavimus atitinkantiems trečiųjų valstybių filialams netaikyti visų arba dalies 48l straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimų teikti informaciją apie pagrindinę įmonę, jeigu kompetentinga institucija gali gauti atitinkamą informaciją tiesiogiai iš atitinkamos trečiosios valstybės priežiūros institucijų.

III SKIRSNIS

PRIEŽIŪRA

48n straipsnis

Trečiųjų valstybių filialų priežiūra ir priežiūros analizės programa

1. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos, vykdydamos trečiųjų valstybių filialų priežiūrą, laikytųsi šio skirsnio ir *mutatis mutandis* VII antraštinės dalies.

2. Kompetentingos institucijos įtraukia trečiųjų valstybių filialus į 99 straipsnyje nurodytą priežiūros analizės programą.

48o straipsnis

Priežiūrinis tikrinimas ir vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos tikrintų tvarką, strategijas, procesus ir mechanizmus, kuriuos trečiųjų valstybių filialai įgyvendina laikydamiesi jiems pagal šią direktyvą taikomų nuostatų ir, kai taikytina, bet kokių papildomų reguliavimo reikalavimų pagal nacionalinę teisę.

2. Remdamosi vadovaujantis 1 dalimi atliktu tikrinimu, kompetentingos institucijos vertina, ar tvarka, strategijos, procesai ir mechanizmai, kuriuos taiko trečiųjų valstybių filialai, ir ar jų turimas neliečiamasis kapitalas ir likvidusis turtas užtikrina patikimą jų reikšmingos rizikos valdymą ir padengimą ir filialo gyvybingumą.

3. Kompetentingos institucijos atlieka 1 ir 2 dalyse nurodytą tikrinimą ir vertinimą, laikydamosi proporcingumo principo, kaip paskelbta vadovaujantis 143 straipsnio 1 dalies c punktu. Visų pirma, kompetentingos institucijos nustato 1 dalyje nurodyto tikrinimo dažnumą ir intensyvumą, kuris būtų proporcingas pagal tai, ar trečiųjų valstybių filialai priskiriami 1, ar 2 klasei, ir kuriuo atsižvelgiama į kitus svarbius kriterijus, kaip antai trečiųjų valstybių filialų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

4. Jei atlikus tikrinimą, visų pirma trečiosios valstybės filialo valdymo priemonių, verslo modelio arba veiklos vertinimą, kompetentingos institucijos turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad su tuo trečiosios valstybės filialu yra susijęs vykdomas arba įvykdytas arba bandomas įvykdyti pinigų plovimas arba teroristų finansavimas arba yra padidėjusi tokia rizika, kompetentinga institucija nedelsdama praneša EBI ir institucijai, kuri prižiūri tą trečiosios valstybės filialą pagal Direktyvą (ES) 2015/849. Esant padidėjusiai pinigų plovimo ar teroristų finansavimo rizikai, kompetentinga institucija ir institucija, prižiūrinti tą trečiosios valstybės filialą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, veikdamos kartu nedelsdamos praneša EBI apie savo bendrą vertinimą. Kompetentinga institucija prireikus imasi priemonių pagal šią direktyvą, kurios gali apimti trečiosios valstybės filialo veiklos leidimo panaikinimą pagal 48d straipsnio 2 dalies g punktą.

5. Kompetentingos institucijos, finansinės žvalgybos padaliniai ir institucijos, prižiūrinčios trečiųjų valstybių filialus, glaudžiai bendradarbiauja vieni su kitais savo atitinkamos kompetencijos srityse ir keičiasi informacija, susijusia su šia direktyva, jei toks bendradarbiavimas ir keitimasis informacija netrukdo vykdomai apklausai, tyrimui ar bylos nagrinėjimui laikantis valstybės narės, kurioje yra kompetentinga institucija, finansinės žvalgybos padalinys arba institucija, kuriai pavesta trečiųjų valstybių filialų priežiūros viešoji pareiga, baudžiamosios arba administracinės teisės. EBI gali savo iniciatyva padėti kompetentingoms institucijoms ir institucijoms, atsakingoms už trečiosios valstybės filialo priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, kilus nesutarimams dėl priežiūros veiklos koordinavimo pagal šį straipsnį. Tokiu atveju EBI veikia vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa.

6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiau apibrėžia:

a) šiame straipsnyje nurodyto priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso ir reikšmingos rizikos mažinimo vertinimo bendras procedūras ir metodikas;

b) šio straipsnio 5 dalyje nurodytų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija mechanizmus, nustatant šiurkščius kovos su pinigų plovimu taisyklių pažeidimus.

Taikant a punktą, jame nurodytos procedūros ir metodikos nustatomos taip, kad jos būtų proporcingos pagal tai, ar trečiųjų valstybių filialai priskiriami 1, ar 2 klasei, ir būtų atsižvelgiama į kitus tinkamus kriterijus, pavyzdžiui, jų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

Šiuos techninių reguliavimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai nė vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais.

48p straipsnis

Priežiūros priemonės ir įgaliojimai

1. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai ankstyvajame etape imtųsi būtinų priemonių siekdami:

a) užtikrinti, kad trečiųjų valstybių filialai atitiktų reikalavimus, kurie jiems taikomi pagal šią direktyvą ir pagal nacionalinę teisę, arba siekdami atkurti atitiktį tiems reikalavimams; ir

b) užtikrinti, kad reikšminga rizika, su kuria susiduria trečiųjų valstybių filialai, būtų patikimai ir pakankamai padengiama ir valdoma ir kad tie filialai išliktų gyvybingi.

2. Kompetentingoms institucijoms suteikiami įgaliojimai 1 dalies tikslais apima bent įgaliojimą reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai:

a) turėtų neliečiamąjį kapitalą, kurio suma būtų didesnė už 48e straipsnyje nustatytus minimaliuosius reikalavimus, arba laikytųsi kitų papildomų kapitalo reikalavimų. Bet kokia papildoma neliečiamojo kapitalo suma, kurią trečiosios

valstybės filialas turi turėti pagal šį punktą, atitinka 48e straipsnyje nustatytą reikalavimą;

b) laikytųsi kitų konkrečių likvidumo reikalavimų, be 48f straipsnyje nustatyto reikalavimo. Bet koks papildomas likvidusis turtas, kurį trečiosios valstybės filialas turi turėti pagal šį punktą, atitinka 48f straipsnyje nustatytus reikalavimus;

c) sustiprintų savo valdymo, rizikos kontrolės ar registravimo apskaitos knygose priemones;

d) apribotų arba sumažintų savo verslo ar vykdomos veiklos mastą, taip pat tos veiklos sandorio šalis;

e) sumažintų savo veiklai, produktams ir sistemoms, įskaitant trečiosioms šalims perduotą veiklą, būdingą riziką ir nustotų vykdyti ar siūlyti tokią veiklą ar produktus;

f) laikytųsi papildomų atskaitomybės reikalavimų pagal 48l straipsnio 3 dalį arba dažniau teiktų reguliariai teikiamą informaciją;

g) viešai atskleistų informaciją.

48q straipsnis

Kompetentingų institucijų ir priežiūros institucijų kolegijų bendradarbiavimas

1. Kompetentingos institucijos, prižiūrinčios tos pačios trečiosios valstybės grupės trečiųjų valstybių filialus ir patronuojamąsias įstaigas, glaudžiai bendradarbiauja ir dalijasi informacija vienos su kitomis. Kompetentingos institucijos sudaro raštiškus koordinavimo ir bendradarbiavimo susitarimus, vadovaudamosi 115 straipsniu.

2. Taikant 1 dalį, 1 klasės trečiųjų valstybių filialų visapusišką priežiūrą pagal 116 straipsnį vykdo priežiūros institucijų kolegija, laikydamasi šių reikalavimų:

a) jeigu trečiosios valstybės grupės patronuojamųjų įstaigų atžvilgiu įsteigta priežiūros institucijų kolegija, tos pačios grupės 1 klasės trečiosios valstybės filialai įtraukiami į tos priežiūros institucijų kolegijos veiklos taikymo sritį;

b) jei trečiosios valstybės grupė turi 1 klasės trečiosios valstybės filialus daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, bet neturi patronuojamųjų įstaigų Sąjungoje, kurioms taikomas 116 straipsnis, tiems 1 klasės trečiosios valstybės filialams įsteigiama priežiūros institucijų kolegija;

c) jeigu trečiosios valstybės grupė turi 1 klasės trečiosios valstybės filialus daugiau kaip vienoje valstybėje narėje arba bent vieną 1 klasės trečiosios valstybės filialą ir vieną ar daugiau patronuojamųjų įstaigų Sąjungoje, kurioms netaikomas 116 straipsnis, tiems trečiosios valstybės filialams ir patronuojamosioms įstaigoms įsteigiama priežiūros institucijų kolegija.

3. Taikant 2 dalies b ir c punktus, skiriama pagrindinė kompetentinga institucija, kuri atlieka tą patį vaidmenį kaip konsoliduotos priežiūros institucija pagal 116 straipsnį. Pagrindine kompetentinga institucija skiriama valstybės narės, kurioje yra pagal bendrą apskaitos knygose užregistruoto turto vertę didžiausias trečiosios valstybės filialas, kompetentinga institucija.

4. Be 116 straipsnyje nustatytų užduočių, priežiūros institucijų kolegijos:

a) rengia ataskaitą apie trečiosios valstybės grupės Sąjungoje struktūrą ir veiklą ir kasmet atnaujina šią ataskaitą;

b) keičiasi informacija apie 48o straipsnyje nurodyto priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso rezultatus;

c) stengiasi suderinti 48p straipsnyje nurodytų priežiūros priemonių ir įgaliojimų taikymą.

5. Prireikus priežiūros institucijų kolegija užtikrina tinkamą koordinavimą ir bendradarbiavimą su atitinkamomis trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis.

6. EBI prisideda prie veiksmingos, efektyvios ir nuoseklios šiame straipsnyje nurodytų priežiūros institucijų kolegijų veiklos skatinimo ir stebėsenos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 21 straipsnį.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai apibrėžia:

(a) bendradarbiavimo mechanizmus ir pavyzdinių kompetentingų institucijų susitarimų projektus šio straipsnio 1 dalies tikslais; ir

(b) priežiūros institucijų kolegijų veiklos sąlygas šio straipsnio 2–6 straipsnių tikslais.

Šiuos techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai nė vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais.

48r straipsnis

Informacijos teikimas EBI

Kompetentingos institucijos EBI praneša apie:

a) visus trečiųjų valstybių filialams išduotus veiklos leidimus ir visus vėlesnius tokių veiklos leidimų pakeitimus;

b) bendrą veiklos leidimus turinčių trečiųjų valstybių filialų apskaitos knygose užregistruotą turtą ir įsipareigojimus, kaip nurodyta periodinėse ataskaitose;

c) trečiosios valstybės grupės, kuriai priklauso veiklos leidimą turintis trečiosios valstybės filialas, pavadinimą.

EBI savo interneto svetainėje skelbia visų trečiųjų valstybių filialų, kuriems išduotas leidimas vykdyti veiklą Sąjungoje pagal šią antraštinę dalį, sąrašą, nurodydama valstybę narę, kurioje joms išduotas leidimas vykdyti veiklą.

2 SKYRIUS

Santykiai su trečiosiomis valstybėmis

48s straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis konsoliduotos priežiūros srityje

1. Sąjunga gali sudaryti susitarimus su viena ar daugiau trečiųjų valstybių dėl konsoliduotos toliau nurodytų subjektų priežiūros vykdymo priemonių:

a) įstaigų, kurių patronuojančiųjų įmonių pagrindinės buveinės yra trečiojoje valstybėje;

b) trečiosiose valstybėse esančių įstaigų, kurių patronuojančiųjų įmonių – įstaigų, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių arba mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių – pagrindinės buveinės yra Sąjungoje.

2. 1 dalyje nurodytais susitarimais visų pirma siekiama užtikrinti, kad:

a) valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų gauti informaciją, būtiną įstaigų, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių ir mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, kurios yra Sąjungos teritorijoje ir kurių patronuojamosios įstaigos arba patronuojamosios finansų įstaigos yra trečiojoje valstybėje arba turi tokių subjektų kapitalo dalį, priežiūrai vykdyti, remiantis konsoliduotais duomenimis apie jų finansinę padėtį;

b) trečiųjų valstybių priežiūros institucijos galėtų gauti informaciją, būtiną patronuojančiųjų įmonių, kurių pagrindinės buveinės yra šių valstybių teritorijose ir kurių patronuojamosios įstaigos arba patronuojamosios finansų įstaigos yra vienos arba kelių valstybių narių teritorijose arba kurios turi jų kapitalo dalį, priežiūrai vykdyti; ir

c) EBI iš valstybių narių kompetentingų institucijų galėtų gauti informaciją, gautą iš trečiųjų valstybių nacionalinių institucijų, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 35 straipsnį.

3. Nedarant poveikio SESV 218 straipsniui, Komisija, padedama Europos bankininkystės komiteto, išnagrinėja 1 dalyje nurodytų derybų rezultatus ir susidariusią padėtį.

4. Šio straipsnio tikslais EBI padeda Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį.“;

(9) 65 ir 66 straipsniai pakeičiami taip:

„65 straipsnis

Administracinės sankcijos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės

1. Nedarant poveikio kompetentingų institucijų priežiūros įgaliojimams, nurodytiems 64 straipsnyje, ir valstybių narių teisei numatyti ir taikyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių sankcijų, periodinių baudų ir kitų administracinių priemonių, taikomų už nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva ir Reglamentas (ES) Nr. 575/2013, pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti.

Administracinės sankcijos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomojo pobūdžio.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai įstaigoms, finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms taikomų 1 dalyje nurodytų pareigų nesilaikoma pažeidžiant nacionalines nuostatas, kuriomis perkeliama ši direktyva, arba Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, administracines sankcijas, periodines baudas ir kitas administracines priemones, laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų, būtų galima taikyti valdymo organo nariams ir kitiems pagal nacionalinę teisę už pažeidimą atsakingiems fiziniams asmenims.

3. Periodinių baudų taikymas neužkerta kelio kompetentingoms institucijoms už tą patį pažeidimą skirti administracines sankcijas.

4. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi informacijos rinkimo ir tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti. Šie įgaliojimai apima:

a) įgaliojimą reikalauti, kad toliau nurodyti fiziniai arba juridiniai asmenys pateiktų visą informaciją, būtiną kompetentingų institucijų užduotims vykdyti, įskaitant periodiškai ir specialia forma teiktiną informaciją priežiūros ir susijusiais statistikos tikslais:

   i) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos įstaigos;

   ii) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos finansų kontroliuojančiosios bendrovės;

   iii) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės;

   iv) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės;

   v) i–iv papunkčiuose nurodytiems subjektams priklausantys asmenys;

   vi) šalys, kurioms i–iv papunkčiuose nurodyti subjektai yra perdavę veiklos funkcijas arba veiklą;

b) įgaliojimą atlikti visus būtinus tyrimus, susijusius su bet kuriuo a punkto i–vi papunkčiuose nurodytu atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtu ar esančiu asmeniu, jeigu tai būtina kompetentingų institucijų užduotims vykdyti, įskaitant įgaliojimą:

   i) reikalauti pateikti dokumentus:

   ii) tikrinti a punkto i–vi papunkčiuose nurodytų asmenų apskaitos knygas ir dokumentus ir daryti tokių apskaitos knygų ir dokumentų kopijas arba išrašus;

   iii) gauti bet kurio a punkto i–vi papunkčiuose nurodyto asmens arba jų atstovų ar darbuotojų paaiškinimus raštu arba žodžiu;

   iv) apklausti visus kitus asmenis, kurie sutinka būti apklausti, siekiant gauti su tyrimo dalyku susijusios informacijos; ir

   v) įgaliojimą, laikantis kitų Sąjungos teisėje nustatytų sąlygų ir pateikus išankstinį pranešimą atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, atlikti visus būtinus a punkto i–vi papunkčiuose nurodytų juridinių asmenų ir bet kurios įmonės, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, kurią

vykdant kompetentinga institucija yra konsoliduotos priežiūros institucija, verslo patalpų patikrinimus. Jeigu patikrinimui atlikti reikia gauti teisminės institucijos leidimą pagal nacionalinę teisę, pateikiamas prašymas tokiam leidimui gauti.“;

5. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai valstybės narės teisinėje sistemoje nenumatyta administracinių sankcijų, šis straipsnis gali būti taikomas taip, kad sankciją inicijuotų kompetentinga institucija, o ją skirtų teisminės institucijos, kartu užtikrinant, kad šios teisių gynimo priemonės būtų veiksmingos ir turėtų kompetentingų institucijų paskirtoms administracinėms sankcijoms lygiavertį poveikį. Bet kuriuo atveju taikomos sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomojo pobūdžio. Tos valstybės narės ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra šios pakeitimų direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę data] praneša Komisijai savo teisės aktų nuostatas, kurias jos priima pagal šią dalį, ir nedelsdamos praneša apie vėlesnius tas nuostatas keičiančius teisės aktus ar su jomis susijusius pakeitimus.

66 straipsnis

Administracinės sankcijos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės, taikomos už veiklos leidimų išdavimo ir kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimo ar pardavimo, reikšmingo turto ir įsipareigojimų perdavimo, bendrovių susijungimo ar skaidymo reikalavimų pažeidimus

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų įstatymuose ir kituose teisės aktuose būtų numatytos administracinės sankcijos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės bent tais atvejais, kai:

a) indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės verčiamasi neturint kredito įstaigos veiklos leidimo, taip pažeidžiant 9 straipsnį;

b) kredito įstaigos veikla pradedama iš anksto negavus veiklos leidimo, taip pažeidžiant 9 straipsnį;

c) kredito įstaigos kvalifikuotoji akcijų paketo dalis tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyjama arba tiesiogiai ar netiesiogiai labiau padidinama tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų arba viršytų 22 straipsnio 1 dalyje nurodytas ribines vertes, arba tiek, kad ta kredito įstaiga taptų įsigyjančio asmens patronuojamąja įmone, raštu apie tai nepranešus kredito įstaigos, kurios kvalifikuotąją akcijų paketo dalį įsigyjantis asmuo siekia įsigyti ar padidinti, kompetentingai institucijai vertinimo laikotarpiu arba nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, taip pažeidžiant tą straipsnį;

d) kredito įstaigos kvalifikuotoji akcijų paketo dalis tiesiogiai ar netiesiogiai perleidžiama arba tiesiogiai ar netiesiogiai sumažinama tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis taptų mažesnė nei 25 straipsnyje nurodytos ribinės vertės, arba tiek, kad ta kredito įstaiga nebebūtų įsigyjančio asmens patronuojamąja įmone, raštu apie tai nepranešus kompetentingoms institucijoms, taip pažeidžiant tą straipsnį;

e) finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta 21a straipsnio 1 dalyje, nepateikia prašymo gauti patvirtinimą, taip pažeisdama 21a straipsnį, arba pažeidžia kurį nors kitą tame straipsnyje nustatytą reikalavimą;

f) įsigyjantis asmuo, kaip apibrėžta 27a straipsnio 1 dalyje, tiesiogiai arba netiesiogiai įsigyja įstaigos kvalifikuotąją akcijų paketo dalį arba padidina jau turimą kvalifikuotąją akcijų paketo dalį tiek, kad įsigyjančio asmens įstaigoje

turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis viršytų 15 proc. įstaigos reikalavimus atitinkančio kapitalo, apie tai nepranešęs kompetentingoms institucijoms, taip pažeisdamas tą straipsnį;

g) bet kuri iš šios direktyvos 27d straipsnyje nurodytų šalių tiesiogiai ar netiesiogiai perleidžia kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kuri viršija Reglamento (ES) Nr. 575/2013 89 straipsnyje nurodytą ribinę vertę, apie tai nepranešusi kompetentingoms institucijoms, taip pažeisdama šios direktyvos 27d straipsnį;

h) kuri nors iš 27f straipsnio 1 dalyje nurodytų šalių vykdo reikšmingą turto ir įsipareigojimų perdavimą, nepranešusi kompetentingoms institucijoms, taip pažeisdama tą straipsnį;

i) bet kuri iš 27k straipsnio 1 dalyje nurodytų šalių dalyvauja susijungimo arba skaidymo procese, pažeisdama tą straipsnį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias priemones:

a) administracines sankcijas:

   i) juridiniam asmeniui – administracines pinigines sankcijas, kurios sudarytų iki 10 proc. įmonės bendros metinės grynosios apyvartos;

   ii) fiziniam asmeniui – administracines pinigines sankcijas, kurios sudarytų iki 5 000 000 EUR arba valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, atitinkamą sumą nacionaline valiuta 2013 m. liepos 17 d.;

   iii) administracines pinigines sankcijas, kurios būtų iki dviejų kartų didesnės nei dėl pažeidimo gauto pelno ar išvengtų nuostolių suma, jei juos galima nustatyti;

b) periodines baudas:

   i) juridinio asmens atveju – periodines baudas, kurios sudarytų iki 5 proc. vidutinės dienos apyvartos, kurias juridinis asmuo, jeigu pažeidimas tęsiamas, privalo mokėti už kiekvieną pažeidimo dieną, kol pareiga vėl bus vykdoma, ir kurios gali būti skiriamos ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo sprendime, kuriuo reikalaujama nutraukti pažeidimą ir skiriama periodinė bauda, nurodytos dienos;

   ii) fizinio asmens atveju – periodines baudas, kurios sudarytų iki 500 000 EUR, kurias fizinis asmuo, jeigu pažeidimas tęsiamas, privalo mokėti už kiekvieną pažeidimo dieną, kol pareiga vėl bus vykdoma, ir kurios gali būti skiriamos ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo sprendime, kuriuo reikalaujama nutraukti pažeidimą ir skiriama periodinė bauda, nustatytos dienos;

c) kitas administracines priemones:

   i) viešą pranešimą, kuriame nurodomas atsakingas fizinis asmuo, įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, tarpinė patronuojančioji įmonė ir pažeidimo pobūdis;

   ii) nurodymą atsakingam fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir nekartoti tokių veiksmų;

iii) akcininko ar akcininkų, kurie laikomi atsakingais už 1 dalyje nurodytus pažeidimus, naudojimosi balsavimo teisėmis sustabdymą;

iv) atsižvelgiant į 65 straipsnio 2 dalį – laikiną arba nuolatinį draudimą įstaigos valdymo organo nariui ar kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu už pažeidimą, eiti savo pareigas įstaigoje.

3. Šio straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje ir b punkto i papunktyje nurodyta bendra metinė grynoji apyvarta yra lygi veiklos rodikliui, nustatytam Reglamento (ES) Nr. 575/2013 314 straipsnyje. Taikant šį straipsnį, veiklos rodiklis apskaičiuojamas remiantis naujausia turima metine priežiūros finansine informacija, nebent gauta vertė yra lygi nuliui arba neigiama. Jei gauta vertė yra lygi nuliui arba neigiama, skaičiuojama remiantis naujausia ankstesne metine priežiūros finansine informacija, pagal kurią šis rodiklis yra didesnis už nulį. Jei atitinkama įmonė priklauso grupei, atitinkama bendra metinė grynoji apyvarta yra bendra metinė grynoji apyvarta pagal pagrindinės patronuojančiosios įmonės konsoliduotąją ataskaitą.

4. 2 dalies b punkto i papunktyje nurodyta vidutinė dienos apyvarta yra 3 dalyje nurodyta bendra metinė grynoji apyvarta, padalyta iš 365.“;

(10) 67 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) d ir e punktai iš pakeičiami taip:

„d) įstaiga nenustato valdymo priemonių ir lyčių atžvilgiu neutralios atlygio politikos, kurios reikalauja kompetentingos institucijos pagal 74 straipsnį;

e) įstaiga kompetentingoms institucijoms nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją apie tai, kaip vykdo pareigą laikytis nuosavų lėšų reikalavimų, nustatytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnyje, taip pažeisdama to reglamento 430 straipsnio 1 dalį;“;

ii) j punktas pakeičiamas taip:

„j) įstaiga nesilaiko grynojo pastovaus finansavimo rodiklio, taip pažeisdama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 413 arba 428b straipsnį, arba pakartotinai ir nuolat neturi likvidžiojo turto, taip pažeisdama to reglamento 412 straipsnį;“;

iii) dalis papildoma r–ab punktais:

„r) įstaiga nesilaiko Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalyje nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų;

s) įstaiga ar fizinis asmuo nevykdo pareigos, kylančios iš kompetentingos institucijos priimto sprendimo, arba pareigos, kylančios iš nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva 2013/36/ES, arba iš Reglamento (ES) Nr. 575/2013;

t) įstaiga, kuri nesilaiko atlygio reikalavimų pagal šios direktyvos 92, 94 ir 95 straipsnius;

u) įstaiga veikia be išankstinio kompetentingos institucijos leidimo, kai nacionalinėmis nuostatomis, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva 2013/36/ES, arba Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 reikalaujama, kad įstaiga gautų tokį išankstinį leidimą, arba tokį leidimą ji gavo pateikusi klaidingą informaciją arba nesilaiko sąlygų, kuriomis toks leidimas buvo suteiktas;

v) įstaiga neįvykdo su nuosavomis lėšomis susijusių sudėties, sąlygų, koregavimų ir atskaitymų reikalavimų, nustatytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 antroje dalyje;

w) įstaiga neįvykdo reikalavimų, susijusių su jos didelėmis pozicijomis kliento arba susijusių klientų grupės atžvilgiu ir nustatytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ketvirtoje dalyje;

x) įstaiga neįvykdo reikalavimų, susijusių su sverto koeficiento apskaičiavimu, įskaitant Reglamento (ES) Nr. 575/2013 septintoje dalyje nustatytų leidžiančių nukrypti nuostatų taikymą;

y) įstaiga kompetentingoms institucijoms nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją, susijusią su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 430 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse ir 430a ir 430b straipsniuose nurodytais duomenimis;

z) įstaiga nesilaiko Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies III antraštinės dalies 2 skyriuje nustatytų duomenų rinkimo ir valdymo reikalavimų;

aa) įstaiga nevykdo reikalavimų, susijusių su pagal riziką įvertintų pozicijų sumų arba nuosavų lėšų reikalavimų apskaičiavimu, arba nenustato valdymo priemonių, nustatytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies II–VI antraštinėse dalyse;

ab) įstaiga nevykdo reikalavimų, susijusių su padengimo likvidžiuoju turtu rodiklio arba grynojo pastovaus finansavimo rodiklio apskaičiavimu, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 šeštos dalies I ir IV antraštinėse dalyse ir to reglamento 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias priemones:

a) administracines sankcijas:

i) juridiniam asmeniui – administracines pinigines sankcijas, kurios sudarytų iki 10 proc. įmonės bendros metinės grynosios apyvartos;

ii) fiziniam asmeniui – administracines pinigines sankcijas, kurios sudarytų iki 5 000 000 EUR arba valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, atitinkamą sumą nacionaline valiuta 2013 m. liepos 17 d.;

iii) administracines pinigines sankcijas, kurios būtų iki dviejų kartų didesnės nei dėl pažeidimo gauto pelno ar išvengtų nuostolių suma, jei juos galima nustatyti;

b) periodines baudas:

i) juridinio asmens atveju – periodines baudas, kurios sudarytų iki 5 proc. vidutinės dienos apyvartos, kurias juridinis asmuo, jeigu pažeidimas tęsiamas, privalo mokėti už kiekvieną pažeidimo dieną, kol pareiga vėl bus vykdoma, ir kurios gali būti skiriamos ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo sprendime, kuriuo reikalaujama nutraukti pažeidimą ir skiriama periodinė bauda, nustatytos dienos. Šioje dalyje nurodyta vidutinė dienos apyvarta yra bendra metinė grynoji apyvarta, padalyta iš 365.

ii) fizinio asmens atveju – periodinės baudos, kurios sudarytų iki 500 000 EUR, kurias fizinis asmuo, jeigu pažeidimas tęsiamas, privalo mokėti už kiekvieną pažeidimo dieną, kol pareiga vėl bus vykdoma, ir kurios gali būti skiriamos ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo sprendime, kuriuo reikalaujama nutraukti pažeidimą ir skiriama periodinė bauda, nustatytos dienos;

c) kitas administracines priemones:

i) viešą pranešimą, kuriame nurodomas atsakingas fizinis asmuo, įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, tarpinė patronuojančioji įmonė ir pažeidimo pobūdis;

ii) nurodymą atsakingam fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir nekartoti tokių veiksmų;

iii) įstaigai – įstaigos veiklos leidimo panaikinimą pagal 18 straipsnį;

iv) atsižvelgiant į 65 straipsnio 2 dalį – laikiną arba nuolatinį draudimą įstaigos valdymo organo nariui ar kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu už pažeidimą, eiti savo pareigas įstaigoje;

v) akcininko ar akcininkų, kurie laikomi atsakingais už 1 dalyje nurodytus pažeidimus, naudojimosi balsavimo teisėmis sustabdymą.“;

c) straipsnis papildomas 3 ir 4 dalimis:

„3. Šio straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje ir b punkto i papunktyje nurodyta bendra metinė grynoji apyvarta yra lygi veiklos rodikliui, nustatytam Reglamento (ES) Nr. 575/2013 314 straipsnyje. Taikant šį straipsnį veiklos rodiklis apskaičiuojamas remiantis naujausia turima metine priežiūros finansine informacija, nebent gauta vertė yra lygi nuliui arba neigiama. Jei gauta vertė yra lygi nuliui arba neigiama, skaičiuojama remiantis naujausia ankstesne metine priežiūros finansine informacija, pagal kurią šis rodiklis yra didesnis už nulį. Jei atitinkama įmonė priklauso grupei, atitinkama bendra metinė grynoji apyvarta yra bendra metinė grynoji apyvarta pagal pagrindinės patronuojančiosios įmonės konsoliduotąją ataskaitą.

4. 2 dalies b punkto i papunktyje nurodyta vidutinė dienos apyvarta yra 3 dalyje nurodyta bendra metinė grynoji apyvarta, padalyta iš 365.“;

(11) 70 straipsnis pakeičiamas taip:

„70 straipsnis

Veiksmingas administracinių sankcijų taikymas ir kompetentingų institucijų naudojimasis įgaliojimais taikyti sankcijas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių rūšį ir dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, atitinkamais atvejais įskaitant:

a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;

b) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;

c) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, kuris nustatomas, be kita ko, pagal bendrą atsakingo juridinio asmens apyvartą arba fizinio asmens metines pajamas;

d) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;

e) trečiųjų šalių dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;

f) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį;

g) ankstesnius už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens pažeidimus;

h) visas galimas sistemines pažeidimo pasekmes.

i) anksčiau tam pačiam fiziniam ar juridiniam asmeniui, atsakingam už tą patį pažeidimą, taikytas baudžiamąsias sankcijas.

2. Naudodamosi savo įgaliojimais taikyti sankcijas, kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad sankcijomis būtų pasiekta rezultatų, kurių siekiama šia direktyva. Jos taip pat koordinuoja savo veiksmus, kad būtų išvengta akumuliavimo ir dubliavimo taikant sankcijas ir administracines priemones tarpvalstybiniais atvejais. Kompetentingos institucijos, nagrinėdamos tas pačias bylas, glaudžiai bendradarbiauja su teisminėmis institucijomis.

3. Kompetentingos institucijos gali taikyti sankcijas tam pačiam fiziniam ar juridiniam asmeniui už tuos pačius veiksmus ar neveikimą administracinių ir baudžiamųjų bylų ir sankcijų, kuriomis baudžiama už tą patį pažeidimą, akumuliavimo atveju. Tačiau toks bylų ir sankcijų akumuliavimas turi būti griežtai būtinas ir proporcingas siekiant skirtingų ir vienas kitą papildančių bendrojo intereso tikslų. Visų sankcijų ir kitų administracinių priemonių, taikomų administracinių ir baudžiamųjų bylų akumuliavimo atveju, griežtumas apsiriboja tuo, kas būtina atsižvelgiant į atitinkamo pažeidimo sunkumą. Valstybės narės nustato aiškias ir tikslias taisykles dėl aplinkybių, kuriomis už veiksmus ar (ir) neveikimą gali būti taikomas toks administracinių ir baudžiamųjų bylų ir sankcijų akumuliavimas.

4. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis numatomas visapusiškas kompetentingų institucijų ir teisminių institucijų bendradarbiavimas, kad būtų užtikrinamas pakankamai glaudus administracinių ir baudžiamųjų bylų ryšys esmės ir laiko požiūriu.

5. Iki 2029 m. liepos 18 d. EBI pateikia Komisijai ataskaitą dėl kompetentingų institucijų ir teisminių institucijų bendradarbiavimo taikant administracines sankcijas. Be to, EBI įvertina visus kompetentingų institucijų sankcijų taikymo skirtumus šiuo atžvilgiu. Visų pirma EBI vertina:

a) kompetentingų institucijų ir teisminių institucijų bendradarbiavimo lygį taikant sankcijas;

b) kompetentingų institucijų bendradarbiavimo lygį taikant sankcijas tarpvalstybiniais atvejais arba administracinių ir baudžiamųjų bylų akumuliavimo atveju;

c) *ne bis in idem* principo taikymą ir jo laikantis užtikrinamą apsaugos lygį valstybėms narėms taikant administracines ir baudžiamąsias sankcijas;

d) proporcingumo principo taikymą, kai administracinių ir baudžiamųjų bylų akumuliavimo atveju taikomos abiejų rūšių sankcijos;

e) kompetentingų institucijų keitimąsi informacija sprendžiant su tarpvalstybiniais atvejais susijusius klausimus.“;

(12) 73 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Įstaigos taiko patikimas, veiksmingas ir išsamias strategijas ir procesus, siekdamos nuolat vertinti ir turėti vidaus kapitalo, kurį jos laiko pakankamu atitinkamo pobūdžio ir lygio rizikai, kuri joms kyla arba gali kilti trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu, įskaitant aplinkosauginę, socialinę ir valdymo riziką, padengti, sumas, rūšis ir paskirstymą.“;

(13) 74 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Įstaigose yra nustatytos patikimos valdymo priemonės, įskaitant:

a) aiškią organizacinę struktūrą su tiksliai apibrėžtais, skaidriais ir nuosekliais atsakomybės ryšiais;

b) veiksmingus rizikos, kuri joms kyla arba gali kilti trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu, įskaitant aplinkosauginę, socialinę ir valdymo riziką, nustatymo, valdymo, stebėsenos ir pranešimo apie tokią riziką procesus;

c) tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras;

d) atlygio politiką ir praktiką, atitinkančias patikimą ir veiksmingą rizikos valdymą ir skatinančias tokį valdymą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta atlygio politika ir praktika turi būti lyčių atžvilgiu neutrali.“;

(14) 76 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad valdymo organas tvirtintų ir ne rečiau kaip kas dvejus metus peržiūrėtų rizikos, su kuria įstaiga susiduria arba gali susidurti, įskaitant dėl makroekonominės aplinkos, kurioje ta įstaiga veikia, kylančią riziką, susijusią su verslo ciklo būsena, ir riziką, kurią lemia dabartinis aplinkosauginių, socialinių ir valdymo veiksnių poveikis trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu, prisiėmimo, valdymo, stebėsenos ir mažinimo strategiją ir politiką.“;

b) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės užtikrina, kad valdymo organas parengtų konkrečius planus ir kiekybiškai įvertinamus tikslus, kuriais vadovaujantis būtų galima stebėti ir mažinti riziką, trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu kylančią dėl to, kad

įstaigų verslo modelis ir strategija neatitinka atitinkamų Sąjungos politikos tikslų ar platesnių perėjimo prie tvarios ekonomikos tendencijų, susijusių su aplinkosauginiais, socialiniais ir valdymo veiksniais.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės, laikydamosi Komisijos direktyvos 2006/73/EB[*11] 7 straipsnio 2 dalyje nustatyto proporcingumo reikalavimo, užtikrina, kad įstaigų vidaus kontrolės funkcijos būtų atskirtos nuo veiklos funkcijų ir kad jas atliekantys asmenys būtų pakankamai autoritetingi, svarbūs, turėtų išteklių ir galėtų kreiptis į valdymo organą.

Valstybės narės užtikrina, kad vidaus kontrolės funkcijas atliekantys asmenys užtikrintų, jog visa reikšminga rizika būtų nustatyta, įvertinta ir apie ją būtų tinkamai pranešta. Jos užtikrina, kad vidaus kontrolės funkcijas atliekantys asmenys aktyviai dalyvautų rengiant įstaigos rizikos strategiją ir priimant visus sprendimus dėl reikšmingos rizikos valdymo ir kad vidaus kontrolės funkcijas atliekantys asmenys galėtų pateikti visapusišką visų rūšių įstaigos rizikos apžvalgą.

Valstybės narės užtikrina, kad vidaus kontrolės funkciją atliekantys asmenys galėtų tiesiogiai atsiskaityti priežiūros funkciją atliekančiam valdymo organui nepriklausomai nuo valdymo funkcijas atliekančio valdymo organo narių arba vyresniosios vadovybės ir, kai tikslinga, pareikšti susirūpinimą ir įspėti tą organą, kai esama įstaigai neigiamą poveikį darančių ar galinčių daryti specifinės rizikos pokyčių, nedarant poveikio valdymo organo kompetencijai pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013.

Vidaus kontrolės funkcijų vadovai yra nepriklausomi vyresnieji vadovai, kuriems tenka aiški atsakomybė už rizikos valdymo, atitikties užtikrinimo ir vidaus audito funkcijas. Kai dėl įstaigos veiklos pobūdžio, masto ir sudėtingumo nėra pagrindo skirti konkretų asmenį kiekvienai vidaus kontrolės funkcijai atlikti, atsakomybė už visas tas funkcijas gali tekti kitam tos įstaigos vyresniajam darbuotojui, jeigu dėl to nekyla interesų konflikto.

Vidaus kontrolės funkcijų vadovai atleidžiami tik iš anksto pritarus priežiūros funkciją atliekančiam valdymo organui, ir, kai reikia, turi galimybę tiesiogiai palaikyti ryšį su priežiūros funkciją atliekančiu valdymo organu.

_____

[*11] 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos direktyva 2006/73/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai (OL L 241, 2006 9 2, p. 26).“;

(15) 78 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

*„***Priežiūros institucijų atliekama nuosavų lėšų reikalavimų apskaičiavimo metodų lyginamoji analizė***“;*

b) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kompetentingos institucijos užtikrina visa tai, kas išdėstyta toliau:

a) kad įstaigos, kurioms leista naudoti vidaus metodus pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms arba nuosavų lėšų reikalavimams apskaičiuoti, pateiktų savo rizikos pozicijų ar pozicijų, kurios įtrauktos į lyginamuosius portfelius, skaičiavimų rezultatus;

b) kad įstaigos, taikančios alternatyvų standartizuotą metodą, nustatytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies IV antraštinės dalies 1a skyriuje, pateiktų savo rizikos pozicijų ar pozicijų, kurios įtrauktos į lyginamuosius portfelius, skaičiavimų rezultatus;

c) kad įstaigos, kurioms leista taikyti vidaus metodus pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių, taip pat svarbios įstaigos, kurios taiko standartizuotą metodą pagal to reglamento trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, pateiktų skaičiavimų, atliktų taikant metodus, pagal kuriuos nustatoma tikėtinų kredito nuostolių suma savo rizikos pozicijoms ir pozicijoms, įtrauktoms į lyginamuosius portfelius, rezultatus, kai tenkinama bet kuri iš šių sąlygų:

   i) įstaigos savo finansines ataskaitas rengia laikydamosi tarptautinių apskaitos standartų, priimtų laikantis Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 6 straipsnio 2 dalies;

   ii) įstaigos turto ir nebalansinių straipsnių vertę ir nuosavas lėšas nustato laikydamosi tarptautinių apskaitos standartų pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 24 straipsnio 2 dalį;

   iii) įstaigos turto ir nebalansinių straipsnių vertę nustato laikydamosi apskaitos standartų pagal Direktyvą 86/635/EEB[*12] ir taiko tokį pat tikėtinų kredito nuostolių modelį, kaip ir modelis, taikomas pagal tarptautinius apskaitos standartus, priimtus vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 6 straipsnio 2 dalimi.

Įstaigos pirmoje pastraipoje nurodytus savo skaičiavimų rezultatus kartu su metodikų, kurias naudojant buvo gauti šie rezultatai, paaiškinimu ir su EBI prašoma kokybine informacija, kuria būtų galima paaiškinti šių skaičiavimų poveikį nuosavų lėšų reikalavimams, pateikia kompetentingoms institucijoms bent kartą per metus, tačiau EBI turi galimybę taikyti šią procedūrą kas dvejus metus po to, kai ji atlikta penkis kartus.

c) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

   i) įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

   „Kompetentingos institucijos, remdamosi pagal 1 dalį įstaigų pateikta informacija, stebi tų įstaigų pagal riziką įvertintų pozicijų sumų arba nuosavų lėšų reikalavimų, atitinkamais atvejais apskaičiuotų pozicijoms arba sandoriams lyginamajame portfelyje taikant tų įstaigų metodus, dydžius. Kompetentingos institucijos atlieka tų metodų kokybės vertinimą 1 dalies antroje pastraipoje nurodytu dažnumu, ypatingą dėmesį skirdamos:“;

   ii) antra pastraipa pakeičiama taip:

   „EBI parengia ataskaitą, kad padėtų kompetentingoms institucijoms įvertinti metodų kokybę, remiantis 2 dalyje nurodyta informacija.“;

d) 5 dalies įžanginis sakinys pakeičiamas taip:

„Kompetentingos institucijos užtikrina, kad jų sprendimai dėl 4 dalyje nurodytų taisomųjų veiksmų tinkamumo atitiktų metodų, kuriems taikomas šis straipsnis, tikslus, ir todėl:“;

e) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. EBI gali teikti gaires ir rekomendacijas pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, kai remdamasi šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyta informacija ir įvertinimais ji mano, kad jos reikalingos siekiant tobulinti priežiūros praktiką arba įstaigų praktiką, susijusią su metodais, kuriems taikoma priežiūros institucijų atliekama lyginamoji analizė.“;

f) 8 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa papildoma c punktu:

„c) 1 dalies c punkte nurodytų svarbių įstaigų sąrašą.“;

ii) įterpiama antra pastraipa:

„Taikant c punktą, sudarydama svarbių įstaigų sąrašą, EBI atsižvelgia į proporcingumo aspektus.“;

---

*12 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 372, 1986 12 31, p. 1).

(16) 85 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

„1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos įgyvendintų politiką ir procesus, skirtus operacinei rizikai, įskaitant riziką, kylančią dėl veiklos perdavimo trečiosioms šalims, vertinti ir valdyti, ir skirtus apsaugai nuo retai pasitaikančių didelio poveikio įvykių. Įstaigos aiškiai nurodo, kas tos politikos ir procedūrų tikslais sudaro operacinę riziką.“

(17) įterpiamas naujas 87a straipsnis:

„87a straipsnis

Aplinkosauginė, socialinė ir valdymo rizika

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos, įgyvendindamos patikimas valdymo priemones, įskaitant rizikos valdymo sistemą, kurią jos turi įgyvendinti pagal 74 straipsnio 1 dalį, būtų patvirtinusios patikimas aplinkosauginės, socialinės ir valdymo rizikos nustatymo, vertinimo, valdymo ir stebėsenos per tinkamus laikotarpius strategijas, politiką, procesus ir sistemas.

2. 1 dalyje nurodytos strategijos, politika, procesai ir sistemos yra proporcingi atsižvelgiant į įstaigos veiklos sričiai ir verslo modeliui būdingos aplinkosauginės, socialinės ir valdymo rizikos mastą, pobūdį ir sudėtingumą, be to, jais atsižvelgiama į trumpąjį, vidutinį ir ilgąjį, ne mažiau kaip 10 metų, laikotarpį.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos per tam tikrą laiką atliktų savo atsparumo ilgalaikiam neigiamam aplinkosauginių, socialinių ir valdymo veiksnių poveikiui testavimą ir pagal atskaitos, ir pagal neigiamą scenarijus, pradėdamos nuo su klimatu susijusių veiksnių. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos atliktų tokį testavimą pagal keletą aplinkos, socialinių ir valdymo scenarijų, kuriuose būtų atsižvelgta į galimą aplinkos ir socialinių pokyčių bei susijusios viešosios politikos poveikį ilgalaikei verslo aplinkai.

4. Kompetentingos institucijos vertina ir stebi įstaigų praktikos, susijusios su jų aplinkosaugine, socialine ir valdymo strategija ir rizikos valdymu, įskaitant planus, kurie turi būti rengiami vadovaujantis 76 straipsniu, pokyčius, taip pat padarytą pažangą ir riziką, kad jų verslo modeliai atitiktų atitinkamus Sąjungos politikos tikslus arba platesnes perėjimo prie tvarios ekonomikos tendencijas, atsižvelgiant į su tvarumu susijusių produktų pasiūlą, pertvarkos finansavimo politiką, susijusią paskolų išdavimo politiką ir su aplinkosauginiais, socialiniais ir valdymo aspektais susijusius tikslus bei ribas.

5. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI parengia gaires, kuriose tiksliai apibrėžia:

a) aplinkosauginės, socialinės ir valdymo rizikos nustatymo, vertinimo, valdymo ir stebėsenos minimaliuosius standartus ir pamatines metodikas;

b) planų, kurie turi būti rengiami pagal 76 straipsnį, turinį, į kurį įtraukiami konkretūs terminai ir tarpiniai kiekybiškai įvertinami tikslai ir etapai, siekiant sumažinti riziką, kad įstaigų verslo modelis ir strategija neatitiks atitinkamų Sąjungos politikos tikslų arba platesnių perėjimo prie tvarios ekonomikos tendencijų, susijusių su aplinkosauginiais, socialiniais ir valdymo veiksniais;

c) aplinkosauginės, socialinės ir valdymo rizikos poveikio įstaigų finansiniam stabilumui trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu įvertinimo kokybinius ir kiekybinius kriterijus;

d) 3 dalyje nurodytų scenarijų ir metodų nustatymo kriterijus, įskaitant parametrus ir prielaidas, kurie turi būti taikomi kiekvieno scenarijaus ir specifinės rizikos atveju.

Šias gaires EBI paskelbia ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 18 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos]. EBI reguliariai atnaujina tas gaires, kad jose būtų atsižvelgta į pažangą, padarytą vertinant ir valdant aplinkosauginius, socialinius ir valdymo veiksnius, taip pat į su tvarumu susijusių Sąjungos politikos tikslų pokyčius.“;

(18) 88 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies e punktas pakeičiamas taip:

„e) įstaigos priežiūros funkciją atliekančio valdymo organo pirmininkas negali vienu metu toje pačioje įstaigoje eiti vykdomojo direktoriaus pareigų;“;

b) 88 straipsnis papildomas 3 dalimi:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos rengtų, tvarkytų ir atnaujintų atskirus aprašus, kuriuose būtų išdėstyti kiekvieno valdymo organo nario, vyresniosios vadovybės ir pagrindines užduotis atliekančių asmenų vaidmenys ir pareigos, ir pareigų ryšių struktūrą, įskaitant išsamią informaciją apie atskaitomybės ir atsakomybės ryšius, taip pat asmenis, kurie dalyvauja įgyvendinant valdymo priemones, kaip nurodyta 74 straipsnio 1 dalyje, ir valdymo organo patvirtintas jų pareigas.

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų susipažinti su pareigų aprašais ir pareigų ryšių struktūra, ir ši informacija būtų laiku pateikta kompetentingoms institucijoms jų prašymu.

EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia gaires, kuriomis užtikrinamas šios dalies įgyvendinimas ir nuoseklus jos taikymas. Šias gaires EBI paskelbia ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].“;

(19) 91 straipsnis pakeičiamas taip:

„91 straipsnis

Subjektų valdymo organo narių tinkamumo kriterijai

1. Atsakomybė už tai, kad būtų užtikrinta, kad valdymo organo nariai visada būtų geros reputacijos ir turėtų pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties savo pareigoms vykdyti ir atitiktų šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytus reikalavimus, visų pirma tenka įstaigoms ir finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, patvirtintoms pagal 21a straipsnio 1 dalį (toliau – subjektai).

Kompetentingos institucijos visų pirma patikrina, ar vis dar laikomasi šio straipsnio pirmoje pastraipoje nustatytų kriterijų ir reikalavimų, jei jos turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad yra arba buvo vykdomas ar bandomas įvykdyti pinigų plovimas arba teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, arba yra padidėjusi tokia rizika, susijusi su ta įstaiga.

2. Kiekvienas valdymo organo narys skiria pakankamai laiko savo funkcijoms subjektuose atlikti.

3. Kiekvienas valdymo organo narys veikia sąžiningai, dorai ir savarankiškai, kad prireikus veiksmingai įvertintų ir užginčytų vyresniosios vadovybės sprendimus ir veiksmingai prižiūrėtų bei stebėtų vadovybės sprendimų priėmimą. Buvimas centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamos kredito įstaigos valdymo organo nariu pats savaime nėra kliūtis veikti savarankiškai.

4. Valdymo organas kolektyviai turi žinių, įgūdžių ir patirties, kad galėtų pakankamai suprasti įstaigos veiklą ir su tuo susijusią riziką, kuri įstaigai kyla trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu, atsižvelgiant į aplinkosauginius, socialinius ir valdymo veiksnius. Bendra valdymo organo sudėtis turi atspindėti pakankamą patirtį įvairiose srityse.

5. Direktoriaus pareigų, kurias vienu metu gali vykdyti vienas valdymo organo narys, skaičius nustatomas atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes ir įstaigos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą. Išskyrus tuos atvejus, kai valdymo organo nariai atstovauja valstybės narės interesams, jei įstaiga yra svarbi dėl savo dydžio, vidaus organizacinės struktūros ir veiklos pobūdžio, masto ir sudėtingumo, jos valdymo organo nariai nuo 2014 m. liepos 1 d. vienu metu gali derinti direktoriaus pareigas taikydami ne daugiau kaip vieną šių pareigų derinį:

a) vieno vykdomojo direktoriaus ir dviejų nevykdomųjų direktorių pareigas;

b) keturių nevykdomųjų direktorių pareigas.

6. 5 dalies taikymo tikslais toliau nurodytos pareigos laikomos vieno direktoriaus pareigomis:

a) vykdomojo direktoriaus arba nevykdomojo direktoriaus pareigos, vykdomos toje pačioje grupėje;

b) vykdomojo direktoriaus arba nevykdomojo direktoriaus pareigos, vykdomos kuriame nors iš šių subjektų:

i) įstaigose, kurios yra tos pačios institucinės užtikrinimo sistemos narės, su sąlyga, kad laikomasi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nustatytų sąlygų;

ii) įmonėse, įskaitant ne finansų subjektus, kuriose įstaiga turi kvalifikuotąją akcijų paketo dalį.

Taikant šios dalies a punktą, grupė – įmonių, kurios yra tarpusavyje susijusios, grupė, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES[*13] 22 straipsnyje.

7. Direktoriaus pareigos organizacijose, kurių pagrindiniai siekiami tikslai nėra komerciniai, ir direktoriaus kaip valstybės narės atstovo pareigos nelaikomos pareigomis 5 dalies tikslais.

8. Kompetentingos institucijos gali leisti valdymo organo nariams, be 5 dalies a ir b punktuose nurodytų direktoriaus pareigų, eiti vieno nevykdomojo direktoriaus pareigas.

9. Subjektai skiria pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių valdymo organo narių įvadiniam ir vėlesniam mokymui.

10. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos reikalauja, kad subjektai ir atitinkami jų skyrimo komitetai, jeigu tokie komitetai įsteigti, įtraukdami narius į valdymo organą, naudotų platų savybių ir gebėjimų spektrą ir tuo tikslu įgyvendintų politiką, kuria būtų skatinama valdymo organo narių įvairovė.

11. Kompetentingos valdžios institucijos renka informaciją, kuri atskleidžiama pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 435 straipsnio 2 dalies c punktą, ir naudoja tą informaciją įvairovės skatinimo praktikai palyginti. Tą informaciją kompetentingos institucijos pateikia EBI. EBI naudoja tą informaciją įvairovės skatinimo praktikai Sąjungos lygmeniu palyginti.

12. EBI parengia gaires dėl:

(a) valdymo organo nario įsipareigojimo skirti pakankamai laiko savo funkcijoms vykdyti, atsižvelgiant į individualias aplinkybes ir įstaigos veiklos pobūdį, mastą bei sudėtingumą, sąvokos;

(b) valdymo organo nario sąžiningumo, dorumo ir savarankiškumo, kaip nurodyta 3 dalyje, sąvokos;

(c) valdymo organo pakankamų kolektyviai turimų žinių, įgūdžių ir patirties, kaip nurodyta 4 dalyje, sąvokos;

(d) pakankamų žmogiškųjų ir finansinių išteklių valdymo organo narių įvadiniam ir vėlesniam mokymui, kaip nurodyta 9 dalyje, sąvokos;

(e) įvairovės, į kurią turi būti atsižvelgiama atliekant valdymo organo narių atranką, kaip nurodyta 10 dalyje, sąvokos;

Šias gaires EBI parengia ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

13. Šis straipsnis ir 91a–91d straipsniai nedaro poveikio valstybių narių nuostatoms dėl atstovavimo darbuotojams valdymo organe.“;

[*13] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB (OL L 182, 2013 6 29).

(20) įterpiami 91a–91d straipsniai:

„91a straipsnis

Subjektų atliekamas valdymo organo narių tinkamumo vertinimas

1. 91 straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai užtikrina, kad valdymo organo nariai visada atitiktų 91 straipsnio 1–8 dalyse nustatytus kriterijus ir reikalavimus.

2. Subjektai įvertina valdymo organo narių tinkamumą, prieš tiems nariams pradedant eiti savo pareigas. Jeigu subjektai, remdamiesi tinkamumo vertinimu, padaro išvadą, kad atitinkamas narys neatitinka 1 dalyje nustatytų kriterijų ir reikalavimų, subjektai užtikrina, kad atitinkamas narys neužimtų svarstomų pareigų.

Tačiau kai griežtai būtina nedelsiant pakeisti valdymo organo narį, subjektai gali vertinti tokių pakaitinių narių tinkamumą jiems jau pradėjus eiti savo pareigas. Subjektai privalo galėti tinkamai pagrįsti sprendimą nedelsiant pakeisti valdymo organo narį.

3. Subjektai užtikrina, kad informacija apie valdymo organo narių tinkamumą būtų nuolat atnaujinama. Paprašius subjektai perduoda tą informaciją kompetentingoms institucijoms.

4. Valdymo organo narių įgaliojimus pratęsiantys subjektai per 15 darbo dienų nuo įgaliojimų pratęsimo dienos apie tai raštu informuoja kompetentingas institucijas.

91b straipsnis

Kompetentingų institucijų atliekamas subjektų valdymo organo narių tinkamumo vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos įvertintų, ar 91 straipsnio 1 dalyje nurodytų subjektų valdymo organo nariai visada atitinka 91 straipsnio 1–8 dalyse nustatytus kriterijus ir reikalavimus.

2. Siekiant atlikti 1 dalyje nurodytą vertinimą, subjektai, užbaigę vidinį tinkamumo vertinimą, nepagrįstai nedelsdami pateikia atitinkamo valdymo organo nario pirminę paraišką kompetentingoms institucijoms. Kartu su ta paraiška pateikiama visa informacija ir dokumentai, kurių reikia kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų veiksmingai atlikti tinkamumo vertinimą.

3. Kompetentingos institucijos per dvi darbo dienas raštu patvirtina, kad gavo paraišką ir pagal 2 dalį reikalaujamus dokumentus.

Kompetentingos institucijos 1 dalyje nurodytą vertinimą užbaigia per 80 darbo dienų (toliau – vertinimo laikotarpis) nuo šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyto raštiško patvirtinimo dienos.

4. Kompetentingos institucijos, prašančios, kad subjektai pateiktų papildomos informacijos ar dokumentų, įskaitant pokalbius ar klausymus, gali pratęsti vertinimo laikotarpį ne daugiau kaip 40 darbo dienų. Tačiau vertinimo laikotarpis negali būti ilgesnis nei 120 darbo dienų. Prašymas pateikti papildomos informacijos arba dokumentų pateikiamas raštu ir yra konkretus. Subjektai per dvi darbo dienas

patvirtina, kad gavo prašymą dėl papildomos informacijos ar dokumentų, ir prašomą papildomą informaciją ar dokumentus pateikia per 10 darbo dienų nuo raštiško patvirtinimo, kad gautas kompetentingų institucijų prašymas, dienos.

5. Kai tik subjektai ar atitinkamas valdymo organo narys sužino naujų faktų ar apie kitus probleminius klausimus, galinčius turėti įtakos valdymo organo nario tinkamumui, subjektai nepagrįstai nedelsdami apie tai praneša atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.

6. Kompetentingos institucijos iš naujo nevertina valdymo organo narių tinkamumo, kai pratęsiami jų įgaliojimai, nebent pasikeitė atitinkama kompetentingoms institucijoms žinoma informacija ir tas pasikeitimas gali turėti įtakos atitinkamo nario tinkamumui.

7. Jeigu valdymo organo nariai kuriuo nors metu neatitinka 91 straipsnio 1–8 dalyse nustatytų reikalavimų arba subjektai nesilaiko šio straipsnio 2 arba 4 dalyje nustatytų pareigų ir terminų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų būtinus įgaliojimus:

a) neleisti tokiems nariams būti valdymo organo dalimi;

b) pašalinti tokius narius iš valdymo organo;

c) reikalauti, kad atitinkami subjektai imtųsi būtinų priemonių užtikrinti, kad toks narys būtų tinkamas atitinkamoms pareigoms eiti.

8. Vadovaudamosi 1–7 dalimis, kompetentingos institucijos atlieka tinkamumo vertinimą prieš valdymo organo nariams pradedant eiti pareigas šiuose subjektuose:

a) ES patronuojančiojoje įstaigoje, kuri atitinka didelės įstaigos kriterijus;

b) patronuojančiojoje įstaigoje valstybėje narėje, kuri atitinka didelės įstaigos kriterijus;

c) centrinėje įstaigoje, kuri atitinka didelės įstaigos kriterijus arba prižiūri su ja susijusias dideles įstaigas;

d) atskirojoje įstaigoje ES, kuri atitinka didelės įstaigos kriterijus;

e) atitinkamoje patronuojamojoje įmonėje;

f) patronuojančiosiose finansų kontroliuojančiosiose bendrovėse valstybėje narėje, patronuojančiosiose mišrią veiklą vykdančiose finansų kontroliuojančiosiose bendrovėse valstybėje narėje, ES patronuojančiosiose finansų kontroliuojančiosiose bendrovėse ir ES patronuojančiosiose mišrią veiklą vykdančiose finansų kontroliuojančiosiose bendrovėse, kurių grupėje yra didelių įstaigų arba atitinkamų patronuojamųjų įmonių.

Tačiau, kai griežtai būtina nedelsiant kitu asmeniu pakeisti valdymo organo narį, kompetentingos institucijos gali atlikti valdymo organo narių tinkamumo vertinimą jiems jau pradėjus eiti savo pareigas. Subjektai privalo galėti tinkamai pagrįsti sprendimą nedelsiant pakeisti valdymo organo narį.

9. 2 dalies tikslais EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma informacija arba papildomi dokumentai, kuriuos reikia pateikti kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų atlikti tinkamumo vertinimą.

Šiuos techninių reguliavimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai nė vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais.

10. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato 2 dalyje nurodytos informacijos teikimo standartines formas, šablonus ir procedūras.

Šiuos techninių įgyvendinimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.

91c straipsnis

Pagrindines užduotis atliekančių asmenų tinkamumo kriterijai ir subjektų atliekamas tų asmenų tinkamumo vertinimas

1. Atsakomybė už tai, kad būtų užtikrinta, kad pagrindines užduotis atliekantys asmenys visada būtų geros reputacijos, sąžiningi ir dori ir turėtų žinių, įgūdžių ir patirties, reikalingų savo pareigoms atlikti, visų pirma tenka 91 straipsnio 1 dalyje nurodytiems subjektams.

2. Jeigu subjektai, remdamiesi 1 dalyje nurodytu vertinimu, padaro išvadą, kad asmuo neatitinka toje dalyje nustatytų reikalavimų, jie neskiria to asmens pagrindinėms užduotims atlikti. Subjektai imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų tinkamą tų pareigų vykdymą.

3. Subjektai užtikrina, kad informacija apie pagrindines užduotis atliekančių asmenų tinkamumą būtų nuolat atnaujinama. Paprašius subjektai perduoda tą informaciją kompetentingoms institucijoms.

91d straipsnis

Kompetentingų institucijų atliekamas vidaus kontrolės funkcijų vadovų ir vyriausiojo finansininko tinkamumo vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, prieš vidaus kontrolės funkcijų vadovams ir vyriausiajam finansininkui pradedant eiti savo pareigas, kompetentingos institucijos įvertintų, ar jie atitinka 91c straipsnio 1 dalyje nustatytus tinkamumo kriterijus, jeigu tie vadovai ar finansininkas skiriami eiti pareigas šiuose subjektuose:

a) ES patronuojančiojoje įstaigoje, kuri atitinka didelės įstaigos kriterijus;

b) patronuojančiojoje įstaigoje valstybėje narėje, kuri atitinka didelės įstaigos kriterijus;

c) centrinėje įstaigoje, kuri atitinka didelės įstaigos kriterijus arba prižiūri su ja susijusias dideles įstaigas;

d) atskirojoje įstaigoje ES, kuri atitinka didelės įstaigos kriterijus;

e) atitinkamoje patronuojamojoje įmonėje.

2. Siekiant atlikti 1 dalyje nurodytą vidaus kontrolės funkcijų vadovų ir vyriausiojo finansininko tinkamumo vertinimą, toje dalyje nurodyti subjektai, užbaigę vidinį tinkamumo įvertinimą, nepagrįstai nedelsdami pateikia atitinkamo asmens pirminę paraišką kompetentingoms institucijoms. Kartu su ta paraiška pateikiama visa

informacija ir dokumentai, kurių reikia kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų veiksmingai atlikti tinkamumo vertinimą.

3. Kompetentingos institucijos per dvi darbo dienas raštu patvirtina, kad gavo paraišką ir pagal 2 dalį reikalaujamus dokumentus.

Kompetentingos institucijos įvertina vidaus kontrolės funkcijų vadovų ir vyriausiojo finansininko tinkamumą per 80 darbo dienų (toliau – vertinimo laikotarpis) nuo pirmoje pastraipoje nurodyto raštiško patvirtinimo dienos.

4. Kompetentingos institucijos, prašančios, kad 1 dalyje nurodyti subjektai pateiktų papildomos informacijos arba dokumentų, įskaitant pokalbius arba klausymus, gali pratęsti vertinimo laikotarpį ne daugiau kaip 40 darbo dienų. Tačiau vertinimo laikotarpis negali būti ilgesnis nei 120 darbo dienų. Prašymas pateikti papildomos informacijos arba dokumentų pateikiamas raštu ir yra konkretus. 1 dalyje nurodyti subjektai per dvi darbo dienas patvirtina, kad gavo prašymą dėl papildomos informacijos ar dokumentų, ir prašomą papildomą informaciją ar dokumentus pateikia per 10 darbo dienų nuo raštiško patvirtinimo, kad gautas kompetentingų institucijų prašymas, dienos.

5. Kai tik 1 dalyje nurodyti subjektai ar atitinkamas valdymo organo narys sužino naujų faktų ar apie kitus probleminius klausimus, galinčius turėti įtakos valdymo organo nario tinkamumui, toje dalyje nurodyti subjektai nepagrįstai nedelsdami apie tai praneša atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.

6. Jeigu vidaus kontrolės funkcijų vadovai ir vyriausiasis finansininkas neatitinka 91c straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų arba šio straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai nesilaiko šio straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatytų pareigų ir terminų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų būtinus įgaliojimus:

a) neleisti tokiems vadovams arba finansininkui vykdyti savo funkcijas;

b) nušalinti tokius vadovus arba finansininką;

c) reikalauti, kad 1 dalyje nurodyti subjektai imtųsi tinkamų priemonių užtikrinti, kad tokie vadovai arba finansininkas būtų tinkami atitinkamoms pareigoms eiti.

7. Šio straipsnio tikslais EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma informacija arba papildomi dokumentai, kuriuos reikia pateikti kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų atlikti tinkamumo vertinimą.

Šiuos techninių reguliavimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai nė vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių po šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais.

8. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato 2 dalyje nurodytos informacijos teikimo standartines formas, šablonus ir procedūras.

Šiuos techninių įgyvendinimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.

9. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia gaires, kurios padėtų įgyvendinti ir nuosekliai taikyti šios direktyvos 91a–91d straipsniuose nustatytus procedūrinius reikalavimus, taip pat taikyti šios direktyvos 91b straipsnio 7 dalyje ir 91d straipsnio 6 dalyje nurodytus įgaliojimus ir veiksmus, kurių turi imtis kompetentingos institucijos. Šias gaires EBI parengia ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos].“;

(22) 92 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies e ir f punktai pakeičiami taip:

„e) darbuotojai, vykdantys vidaus kontrolės funkcijas, yra nepriklausomi nuo verslo padalinių, kuriuos jie prižiūri, turi atitinkamus įgaliojimus ir jų atlygis priklauso nuo su jų funkcijomis susietų tikslų įvykdymo, neatsižvelgiant į veiklos sričių, kurias jie kontroliuoja, rezultatus;

f) už vidaus kontrolės funkcijas atsakingų vyresniųjų pareigūnų atlygius tiesiogiai prižiūri atlygio komitetas, nurodytas 95 straipsnyje, arba, jei toks komitetas nėra įsteigtas, priežiūros funkciją atliekantis valdymo organas;“;

b) 3 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) darbuotojus, einančius vadovaujamas pareigas įstaigos vidaus kontrolės funkcijų ar reikšmingų verslo padalinių atžvilgiu;“;

(23) 94 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies g punkto ii papunkčio penkta įtrauka pakeičiama taip:

„– įstaiga nedelsdama informuoja kompetentingą instituciją apie jos akcininkų, savininkų arba narių sprendimus, įskaitant apie bet kokį didesnio maksimalaus santykio patvirtinimą pagal šio punkto pirmą pastraipą, ir kompetentingos institucijos naudoja gautą informaciją, kad palygintų įstaigų praktiką šiuo atžvilgiu. Kompetentingos institucijos perduoda EBI tuos lyginamuosius rodiklius ir EBI paskelbia apibendrintą informaciją apie juos pagal buveinės valstybes nares naudodama bendrą informacijos teikimo formą. EBI gali parengti gaires, skirtas šios įtraukos įgyvendinimui palengvinti ir surinktos informacijos nuoseklumui užtikrinti;“;

b) 2 dalies trečios pastraipos a punktas pakeičiamas taip:

„a) vadovaujamos pareigos ir vidaus kontrolės funkcijos;“;

c) 3 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) įstaigai, kuri nėra didelė įstaiga ir kurios turto vertė per ketverių metų laikotarpį prieš pat einamuosius finansinius metus vidutiniškai ir individualiai pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 sudarė ne daugiau kaip 5 mlrd. EUR;“;

(24) 98 straipsnis papildomas 9 dalimi:

„9. Kompetentingų institucijų atliekamas tikrinimas ir vertinimas apima įstaigų valdymo ir rizikos valdymo procesų, susijusių su aplinkosaugine, socialine ir

valdymo rizika, vertinimą, taip pat įstaigų pozicijų atsižvelgiant į aplinkosauginę, socialinę ir valdymo riziką vertinimą. Nustatydamos įstaigų procesų ir pozicijų tinkamumą, kompetentingos institucijos atsižvelgia į tų įstaigų verslo modelius.“;

(25) 100 straipsnis papildomas 3 ir 4 dalimis:

„3. Įstaigos ir įstaigas konsultuojančios trečiosios šalys nevykdo veiklos, kuri gali pakenkti testavimo nepalankiausiomis sąlygomis kokybei, pvz., neatlieka lyginamųjų analizių, vienos su kitomis nesikeičia informacija, nesudaro susitarimų dėl bendros elgsenos arba pateikiamos informacijos optimizavimo atliekant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis. Nedarant poveikio kitoms atitinkamoms šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 įtvirtintoms nuostatoms, kompetentingoms institucijoms suteikiami visi tokiems veiksmams nustatyti būtini įgaliojimai rinkti informaciją ir atlikti tyrimus.

4. EBI, Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (EIOPA) ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (ESMA), dalyvaudamos reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 54 straipsnyje nurodyto Jungtinio komiteto veikloje, parengia gaires, kuriomis užtikrinama, kad atliekant aplinkosauginės, socialinės ir valdymo rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis būtų užtikrinamas nuoseklumas, atsižvelgiama į ilgalaikes aplinkybes ir taikomi bendri vertinimo metodikų standartai. Kompetentingų institucijų atliekamas aplinkosauginės, socialinės ir valdymo rizikos testavimas nepalankiausiomis sąlygomis turėtų būti pradedamas nuo su klimatu susijusių veiksnių. EBI, EIOPA ir ESMA, dalyvaudamos reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 54 straipsnyje nurodyto Jungtinio komiteto veikloje, analizuoja, kaip su socialiniais aspektais ir valdymu susijusią riziką galima integruoti į testavimą nepalankiausiomis sąlygomis.“;

(26) 104 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įžanginis sakinys pakeičiamas taip:

„Šios direktyvos 97 straipsnio, 98 straipsnio 4, 5 ir 9 dalių, 101 straipsnio 4 dalies ir 102 straipsnio tikslais ir taikant Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 kompetentingos institucijos turi bent šiuos įgaliojimus:“;

ii) dalis papildoma m punktu:

„m) reikalauti, kad įstaigos sumažintų riziką, kylančią dėl įstaigų neatsižvelgimo į atitinkamus Sąjungos politikos tikslus ir platesnes pertvarkos tendencijas, susijusias su aplinkosauginiais, socialiniais ir valdymo veiksniais trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu, įskaitant savo verslo modelių, valdymo strategijų ir rizikos valdymo koregavimą.“;

b) straipsnis papildomas 3 dalimi:

„3. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia gaires, kuriose tiksliai apibrėžia, kaip kompetentingos institucijos gali nustatyti, kad įstaigų kredito vertinimo koregavimo (CVA) rizika, nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 381 straipsnyje, kelia pernelyg didelę riziką tų įstaigų patikimumui.“;

(27) 104a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Jeigu taikomas papildomų nuosavų lėšų reikalavimas siekiant pašalinti pernelyg didelio sverto riziką, kuri nepakankamai padengiama pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalies d punktą, kompetentingos institucijos pagal šio straipsnio 1 dalies a punktą reikalaujamų papildomų nuosavų lėšų lygį nustato kaip skirtumą tarp kapitalo, kuris laikomas pakankamu pagal šio straipsnio 2 dalį, išskyrus tos dalies penktą pastraipą, ir atitinkamų nuosavų lėšų reikalavimų, nustatytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečioje ir septintoje dalyse.“;

b) straipsnis papildomas 6 ir 7 dalimis:

„6. Kai įstaiga tampa saistoma rezultatų apatinės ribos, taikomos šios nuostatos:

a) papildomų nuosavų lėšų, kurių įstaigos kompetentinga institucija reikalauja pagal 104 straipsnio 1 dalies a punktą, kad būtų pašalinta rizika, kuri nėra pernelyg didelio sverto rizika, nominalioji suma nedidėja dėl to, kad įstaiga tapo saistoma rezultatų apatinės ribos;

b) įstaigos kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama ir ne vėliau kaip iki kito tikrinimo ir vertinimo proceso pabaigos dienos patikrina papildomas nuosavas lėšas, kurių ji reikalavo iš įstaigos pagal 104 straipsnio 1 dalies a punktą, ir atima visas jų dalis, kurias įtraukus būtų dvigubai skaičiuojama rizika, kuri jau yra visiškai padengta dėl to, kad įstaiga yra saistoma rezultatų apatinės ribos.

Taikant šį straipsnį ir šios direktyvos 131 bei 133 straipsnius, įstaiga laikoma saistoma rezultatų apatinės ribos, kai įstaigos bendra rizikos pozicijos suma, apskaičiuota pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalies a punktą, viršija jos bendrą rizikos pozicijos sumą, apskaičiuotą pagal to reglamento 92 straipsnio 4 dalį netaikant apatinės ribos.

7. Taikant 2 dalį, kol įstaiga yra saistoma rezultatų apatinės ribos, įstaigos kompetentinga institucija nenustato papildomų nuosavų lėšų reikalavimo, dėl kurio būtų dvigubai skaičiuojama rizika, kuri jau yra visiškai padengta dėl to, kad įstaiga saistoma rezultatų apatinės ribos.“;

(28) 106 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės suteikia teisę kompetentingoms institucijoms reikalauti iš įstaigų:

a) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 aštuntoje dalyje nurodytą informaciją skelbti dažniau nei kartą per metus ir nustatyti terminus, kada didelės ir kitos įstaigos turi pateikti atskleidžiamą informaciją EBI, kad ji būtų paskelbta centralizuotoje EBI svetainėje;

b) naudoti konkrečias priemones ir skelbimo vietas, išskyrus EBI svetainę, centralizuotai atskleidžiamai informacijai arba įstaigų finansinėms ataskaitoms skelbti.“;

(29) 121 straipsnis pakeičiamas taip:

„Nedarydamos poveikio nuostatoms, taikytinoms finansų kontroliuojančiajai bendrovei arba mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei, patvirtintai pagal 21a straipsnio 1 dalį, valstybės narės reikalauja, kad finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų

kontroliuojančiosios bendrovės valdymo organo nariai būtų pakankamai geros reputacijos ir turėtų pakankamai žinių, įgūdžių bei patirties, kaip nurodyta 91 straipsnio 1 dalyje, tokioms pareigoms vykdyti, atsižvelgiant į finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės konkretų vaidmenį“.

(30) Į VII antraštinės dalies 3 skyrių įterpiamas 0 skirsnis:

„0 SKIRSNIS

ŠIO SKYRIAUS TAIKYMAS INVESTICINIŲ ĮMONIŲ GRUPĖMS

110a straipsnis

Taikymo investicinių įmonių grupėms sritis

Šis skyrius taikomas investicinių įmonių grupėms, apibrėžtoms Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/2033[*] 4 straipsnio 1 dalies 25 punkte, kai bent vienai tos grupės investicinei įmonei pagal Reglamento (ES) 2019/2033[*14] 1 straipsnio 2 dalį taikomas Reglamentas (ES) Nr. 575/2013.

Šis skyrius netaikomas investicinių įmonių grupėms, kai nė vienai tos grupės investicinei įmonei pagal Reglamento (ES) 2019/2033 1 straipsnio 2 dalį netaikomas Reglamentas (ES) Nr. 575/2013.“;

_____

[*14] 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2033 dėl riziką ribojančių reikalavimų investicinėms įmonėms, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 ir (ES) Nr. 806/2014 (OL L 314, 2019 12 5, p. 1).“;

(31) 131 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalis papildoma šia pastraipa:

„Jei O-SII tampa saistoma rezultatų apatinės ribos, jos kompetentinga institucija arba, jei taikytina, paskirta institucija patikrina įstaigos O-SII rezervo reikalavimą, siekdama įsitikinti, kad jo kalibravimas tebėra tinkamas.“;

b) 5a dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Per šešias savaites nuo šio straipsnio 7 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos ESRV pateikia Komisijai nuomonę dėl to, ar O-SII rezervas laikomas tinkamu. EBI taip pat gali pateikti Komisijai nuomonę apie rezervą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16a straipsnio 1 dalį.“;

c) 15 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Jei sisteminės rizikos rezervo normos, apskaičiuotos 133 straipsnio 10, 11 arba 12 dalies tikslais, ir O-SII rezervo normos arba G-SII rezervo normos, kuri taikoma tai pačiai įstaigai, suma būtų didesnė nei 5 proc., taikoma šio straipsnio 5a dalyje nustatyta tvarka. Taikant šią dalį, kai dėl sprendimo nustatyti sisteminės rizikos rezervą, O-SII rezervą arba G-SII rezervą kuri nors iš anksčiau nustatytų normų sumažėja arba nepasikeičia, šio straipsnio 5a dalyje nustatyta tvarka netaikoma.“;

(32) 133 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad būtų galima nustatyti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo sisteminės rizikos rezervą finansų sektoriui ar vienam arba daugiau to sektoriaus pogrupių visų pozicijų arba pozicijų pogrupio, kaip nurodyta šio straipsnio 5 dalyje, atžvilgiu, siekiant užkirsti kelią makroprudencinei arba sisteminei rizikai, kuriai netaikomas Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 ir šios direktyvos 130 ir 131 straipsniai, ir tokią riziką sumažinti; tokia rizika suprantama kaip finansų sistemos sutrikimo, kuris gali turėti rimtų neigiamų pasekmių finansų sistemai ir realiajai ekonomikai konkrečioje valstybėje narėje, rizika.“;

b) įterpiama 2a dalis:

„2a. Jei įstaiga tampa saistoma rezultatų apatinės ribos, taikomi abu šie reikalavimai:

a) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo suma, kurią įstaiga turi turėti pagal pirmą pastraipą, nėra didesnė už šią sumą:

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

kai:

E_T = įstaigos bendra rizikos pozicijos suma, apskaičiuota pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 4 dalį netaikant apatinės ribos;

E_i = įstaigos i pozicijų pogrupio rizikos pozicijos suma, apskaičiuota pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 4 dalį netaikant apatinės ribos;

r_T, $r_i = r_T$ ir r_i, kaip apibrėžta pirmoje pastraipoje.

b) kompetentinga institucija arba, jei taikytina, paskirta institucija nepagrįstai nedelsdama patikrina sisteminės rizikos rezervo normos ar, jei taikytina, normų kalibravimą, siekdama užtikrinti, kad jos išliktų tinkamos ir nebūtų dvigubai skaičiuojama rizika, kuri jau yra padengta dėl to, kad įstaiga yra saistoma rezultatų apatinės ribos.

Pagal a punktą skaičiuojama tol, kol paskirta institucija užbaigs b punkte nurodytą tikrinimą ir paskelbs naują sprendimą dėl sisteminės rizikos rezervo normos ar normų kalibravimo šiame straipsnyje nustatyta tvarka. Nuo to momento a punkte nurodyta viršutinė riba nebetaikoma.“;

c) 8 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) sisteminės rizikos rezervas nenaudojamas:

i) padengti rizikai, kuriai taikomi 130 ir 131 straipsniai;

ii) padengti rizikai, į kurią visapusiškai atsižvelgiama atliekant Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalyje nurodytą skaičiavimą.“;

d) 9 dalis papildoma g punktu:

„g) kokią įtaką Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalyje nurodytas skaičiavimas turi sisteminės rizikos rezervo normos ar, jei

taikytina, normų, kurias kompetentinga institucija arba, jei taikytina, paskirta institucija ketina nustatyti, kalibravimui.“;

e) 11 ir 12 dalys pakeičiamos taip:

„11. Jei dėl sisteminės rizikos rezervo normos arba normų nustatymo arba pakartotinio nustatymo visoms 5 dalyje nurodytoms pozicijoms arba pozicijų pogrupiui, kuriems taikomas vienas ar keli sisteminės rizikos rezervai, taikoma jungtinio sisteminės rizikos rezervo norma, kuri yra didesnė nei 3 proc., bet ne didesnė kaip 5 proc. kurios nors iš tų pozicijų atžvilgiu, tą rezervą nustatančios valstybės narės kompetentinga institucija arba paskirta institucija pagal 9 dalį teikiamu pranešimu paprašo Komisijos ir ESRV pateikti savo nuomones.

Per mėnesį nuo 9 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos ESRV pateikia Komisijai nuomonę, ar sisteminės rizikos rezervo norma (-os) yra tinkama (-os). Per du mėnesius nuo pranešimo gavimo dienos Komisija, atsižvelgdama į ESRV atlikto vertinimo rezultatus, pateikia savo nuomonę, ar sisteminės rizikos rezervo norma (-os) neturi neproporcingo neigiamo poveikio visai kitų valstybių narių ar visos Sąjungos finansų sistemai arba jos dalims ir taip nesudaro ar nesukuria kliūties siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą.

Jei Komisijos nuomonė yra neigiama, tą sisteminės rizikos rezervą nustatančios valstybės narės kompetentinga institucija arba, jei taikytina, paskirta institucija vadovaujasi ta nuomone arba paaiškina priežastis, kodėl to nedaro.

Jei viena ar daugiau įstaigų, kurioms taikoma viena ar kelios sisteminės rizikos rezervo normos, yra patronuojamoji įmonė, kurios patronuojančioji įmonė yra įsteigta kitoje valstybėje narėje, ESRV ir Komisija savo nuomonėse taip pat apsvarsto, ar tinkama šioms įstaigoms taikyti sisteminės rizikos rezervo normą ar normas.

Jei patronuojamosios įmonės ir patronuojančiosios įmonės institucijos nesutaria dėl tai įstaigai taikytinos sisteminės rizikos rezervo normos arba normų ir jei tiek Komisija, tiek ESRV pateikia neigiamą nuomonę, kompetentinga institucija arba, jei taikytina, paskirta institucija gali perduoti klausimą EBI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Sprendimo nustatyti toms pozicijoms taikomą sisteminės rizikos rezervo normą arba normas priėmimas sustabdomas tol, kol EBI priima sprendimą.

Šios dalies tikslais pagal 134 straipsnį pripažįstant kitos valstybės narės nustatytą sisteminės rizikos rezervo normą neatsižvelgiama į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas ribines vertes.

12. Jei dėl sisteminės rizikos rezervo normos arba normų nustatymo arba pakartotinio nustatymo visoms 5 dalyje nurodytoms pozicijoms arba pozicijų pogrupiams, kuriems taikomas vienas ar keli sisteminės rizikos rezervai, taikoma jungtinio sisteminės rizikos rezervo norma, kuri yra didesnė nei 5 proc. kurios nors iš tų pozicijų atžvilgiu, kompetentinga institucija arba, jei taikytina, paskirta institucija, prieš pradėdama taikyti sisteminės rizikos rezervą, prašo Komisijos leidimo.

Per šešias savaites nuo šio straipsnio 9 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos ESRV pateikia Komisijai nuomonę apie tai, ar sisteminės rizikos rezervas laikomas tinkamu. Per šešias savaites nuo pranešimo gavimo dienos

EBI taip pat gali pateikti Komisijai savo nuomonę dėl to sisteminės rizikos rezervo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16a straipsnio 1dalį.

Per tris mėnesius nuo 9 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos Komisija, atsižvelgdama į ESRV ir EBI atliktų įvertinimų rezultatus, kai aktualu ir kai ji įsitikinusi, kad sisteminės rizikos rezervo norma arba normos neturi neproporcingo neigiamo poveikio visai kitų valstybių narių ar visos Sąjungos finansų sistemai arba jos dalims, sudarant arba sukuriant kliūtį tinkamam vidaus rinkos veikimui, priima aktą, kuriuo kompetentinga institucija arba, jei taikytina, paskirta institucija įgaliojama patvirtinti siūlomą priemonę.

Šios dalies tikslais pagal 134 straipsnį pripažįstant kitos valstybės narės nustatytą sisteminės rizikos rezervo normą neatsižvelgiama į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas ribines vertes.“;

(33) 142 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) nuosavų lėšų padidinimo planas ir grafikas, siekiant visapusiškai tenkinti jungtinio rezervo reikalavimą arba, jei taikytina, sverto koeficiento rezervo reikalavimą;“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kompetentinga institucija įvertina kapitalo apsaugos planą ir jį patvirtina tik tuomet, jei mano, kad įgyvendinus šį planą būtų galima pagrįstai tikėtis apsaugoti kapitalą arba jį pakankamai padidinti, kad įstaiga galėtų įvykdyti jungtinio rezervo reikalavimą arba, kai taikytina, sverto koeficiento rezervo reikalavimą per kompetentingos institucijos manymu tinkamą laikotarpį.“;

c) 4 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) pasinaudoja įgaliojimais pagal 102 straipsnį nustatyti griežtesnius paskirstymų apribojimus, negu reikalaujama pagal 141 ir, jei taikytina, 141b straipsnius.“;

(34) 161 straipsnio 3 dalis išbraukiama.

2 straipsnis

Direktyvos 2014/59/ES pakeitimai

Direktyva 2014/59/ES[*15] iš dalies keičiama taip:

(1) 27 straipsnis papildomas 6, 7 ir 8 dalimis:

„6. Kai pagal šį straipsnį ir šios direktyvos 28 straipsnį skiriami nauji valdymo organo arba vyresniosios vadovybės nariai, valstybės narės užtikrina, kad valdymo organo narių vertinimą, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2013/36/ES 91b straipsnio 1 dalį, ir pagrindines užduotis atliekančių asmenų vertinimą, kaip reikalaujama pagal tos direktyvos 91d straipsnio 1 dalį, kompetentingos institucijos atliktų tik po to, kai jie pradeda eiti savo pareigas.

Direktyvos 2013/36/ES 91a straipsnio 2 dalis ir 91c straipsnio 2 dalis netaikomos pirmoje pastraipoje nurodytam naujų valdymo organo arba vyresniosios vadovybės narių skyrimui.

7. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad jos nepagrįstai nedelsdamos atliktų 6 dalyje nurodytus vertinimus. Jos užbaigia vertinimus ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo pranešimo apie paskyrimą gavimo dienos.

8. Kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos informuoja pertvarkymo instituciją apie 6 dalyje nurodytų vertinimų rezultatus.“;

(2) 34 straipsnis papildomas 7, 8 ir 9 dalimis:

„7. Kai pagal šį straipsnį ir šios direktyvos 63 straipsnį skiriami nauji valdymo organo arba vyresniosios vadovybės nariai, valstybės narės užtikrina, kad valdymo organo narių vertinimą, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2013/36/ES 91b straipsnio 1 dalį, ir pagrindines užduotis atliekančių asmenų vertinimą, kaip reikalaujama pagal tos direktyvos 91d straipsnio 1 dalį, kompetentingos institucijos atliktų tik po to, kai jie pradeda eiti savo pareigas.

Direktyvos 2013/36/ES 91a straipsnio 2 dalis ir 91c straipsnio 2 dalis netaikomos pirmoje pastraipoje nurodytam naujų valdymo organo arba vyresniosios vadovybės narių skyrimui.

Pirma ir antra pastraipos taip pat taikomos laikinos įstaigos valdymo organo narių, paskirtų pagal 41 straipsnį iškart po to, kai buvo imtasi pertvarkymo veiksmų, vertinimui.

8. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad jos nepagrįstai nedelsdamos atliktų 7 dalyje nurodytus vertinimus. Jos užbaigia vertinimus ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo pranešimo apie paskyrimą gavimo dienos.

9. Kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos informuoja pertvarkymo instituciją apie 7 dalyje nurodytų vertinimų rezultatus.“;

_____

[*15] 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

3 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 18 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 1 diena po šios pakeitimų direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę datos].

Tačiau nuostatos, kurios yra būtinos, kad būtų laikomasi 1 straipsnio 8 punkte išdėstytų pakeitimų dėl trečiųjų valstybių filialų prudencinės priežiūros, taikomos nuo [LB prašoma įrašyti datą, kuri yra 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos taikymo pradžios datos].

Nukrypdamos nuo ankstesnės pastraipos, valstybės narės taiko šia direktyva įtrauktas Direktyvos 2013/36/ES VI antraštinės dalies 1 skyriaus II skirsnio 4 poskirsnio

nuostatas dėl trečiųjų valstybių filialų atskaitomybės nuo šio straipsnio antroje pastraipoje nustatytos taikymo pradžios datos.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*